DIEVS NOŅEM APSEGU

Vēl tikai brītiņu pastāvēsim, noliekdami mūsu galvas lūgšanā.

2 Mūsu Žēlsirdīgais Kungs, mēs šodien patiešām esam pateicīgi par šo privilēģiju sanākt kopā uz zemes pirms Tā Kunga Atnākšanas. Lai mēs šodien pārbaudām mūsu sirdis ar Tavu Vārdu un noskaidrojam, vai mēs stāvam ticībā, lai mēs varētu būt gatavi, lai...Viņa Parādīšanās stundā. Lai mēs būtu, kā ir teikts Rakstos, "aizrauti kopā ar tiem, kuri ir aizmiguši, un satiktu To Kungu gaisā un būtu kopā ar Viņu vienmēr".

3 Mēs pateicamies Tev par īsteno Kristīgo Garu, kurš joprojām ir uz zemes cilvēku vidū, ka tie joprojām tic Tev un Tavam Vārdam. Tāpēc mēs lūdzam, lai Tavas svētības šodien ir pār mums, lai Tu izlej pār ikvienu no mums to, kas mums ir vajadzīgs, lai Vārds mūs aplaistītu, lai mēs varētu izaugt par instrumentiem Tavās rokās, kurus Tu lietosi šajā pēdējā dienā. Jo mēs lūdzam to Kunga Jēzus Kristus, mūsu lielā Gana Vārdā, kura parādīšanos mēs gaidām. Āmen. Sēdieties.

4 Un es gribu pateikt, ka es uzskatu par lielu godu to, ka šorīt atkal varu būt šeit. Un piedodiet, ka mums nav piemērotas telpas sēdēšanai. Un šovakar mēs pacentīsimies novadīt lūgšanu par slimajiem; šodien no rīta tas būtu bijis pagrūti.

5 Un...un šodien es taisījos ierakstīt šo vēstījumu uz lentes. Es... Šķita, ka Tas Kungs darbojās ar mani šajā jautājumā, ak, pirms kāda mēneša vai diviem, un tas ir ilgs laiks. Un tur izbraukumu sanāksmēs man nav laika, jo kalpošanai mēs atvēlam trīsdesmit, četrdesmit minūtes. Un pēc tam mēs... Cilvēkiem ir jāiet uz darbu un tā tālāk, tāpēc es atklāju, ka ir labāk, ja es savus vēstījumus saīsinu. Un tur viņiem nebija laika, lai to ierakstītu, tāpēc es nodomāju, ka vienkārši sagaidīšu, līdz tikšu šeit uz draudzes namu un tad ierakstīšu to šeit. Un tas ir diezgan garš, un es zinu, ka jūs stāvat kājās, un es...es steigšos, kā vien varēšu. Un tā, jūs man netraucēsiet, ja mainīsieties vietām vai vēl kaut kā, man tas...tas būs pilnīgi normāli, jo tā ir īpaša diena, kurā mēs vienkārši veicam šos ierakstus.

6 Un tā, mums ir brīnišķīgi jaunumi par to, ko Tas Kungs paveica izbraukumā, taču droši vien vairāk par to pastāstīsim šovakar, kad varēsim veltīt tam vairāk laika, kad mums būs vairāk laika.

7 Un tagad mēs ticam, ka Tas Kungs svētīs ikvienu no jums. Es zinu, ka jūsu sirdis ir prieka pilnas, gaidot Tā Kunga Atnākšanu. Un arī manējā ir pārpildīta, kad redzu, kā tas viss notiek. Un...un nacionālas nesaskaņas, un draudze tādā stāvoklī, kādā tā ir, un redzam Viņa Atnākšanas zīmes gan fiziski, gan garīgi un zinām, ka šis Viņa Parādīšanās laiks ir tik tuvu, tas vienkārši piepilda mūsu sirdis ar prieku, kad zinām, ka vienā no šīm dienām mēs tiksim izmainīti. Mēs tiksim izmainīti, lai mēs vairs nebūtu tādi radījumi, kādi mēs šobrīd esam.

8 Lūk, manuprāt, ja es pareizi sapratu, tur ir kaut kāds telefonlīnijas pieslēgums, un šis vēstījums dodas uz Fīniksu un uz...un dažādām vietām, pa telefonu. Un tāpēc tagad mēs ticam, ja tas tā ir... Es nezinu; man vienkārši to pateica pirms ienākšanas. Un...un visi cilvēki tur ir patiešām veseli un...un Dieva Godība ir uz viņiem.

9 Un tagad...tagad mēs atvērsim Tā Kunga Vārdu. Un tieši tāpēc mēs atrodamies šeit – lai apriecātos un ņemtu vērā to, ko mēs... Mēs...mēs nekad nenākam šeit un mēs... Ikviens no tiem, kas atrodas šeit, zina, ka neviens nesēdēs šādā karstumā, lai vienkārši...tikai tāpēc, lai vienkārši pasēdētu. Mēs šeit atrodamies viena mērķa dēļ, un tas ir "vēl ciešāka staigāšana ar Dievu". Un tas ir viss, ko mēs varam darīt – ticēt, ka Kungs Jēzus ir ar mums. Un mēs esam šeit, lai...lai staigātu vēl ciešāk kopā ar Viņu.

10 Un tā, šis karstums man ir nedaudz pagrūts. Es it kā esmu apradis ar to sauso karstumu tur

Toskānā, kas ir... Šeit ir mitrums; tur mums ir daudz lielāks karstums nekā šeit, taču tur ir sauss. Tur mums mitrums reizēm, iespējams, ir procenta divdesmitā daļa, kaut kas tāds, teju vai kā dzīvot zem skābekļa telts. Taču šeit tajā visā ir mitrums, un tas tev liek justies tādam kā "izspiestam", kā mēs to mēdzam saukt. Tāpēc jums nav viegli, un es to zinu, un jūs mātes ar maziem bērniņiem un jūs, kas stāvat kājās, vecie un jaunie, un visi šādi nostājušies. Un tagad mēs...mēs ceram, ka Dievs jums bagātīgi atlīdzinās par jūsu upuri.

11 Es sapratu, ka kaut kur šeit atrodas brālis Rojs Borders. Es dzirdēju, kā viņš tika pieteikts, taču man šķiet, ka varbūt viņš nespēja iekļūt iekšā. Labi. Viņš ir šo sanāksmju vadītājs.

12 Un tā, lūk, vēl mēs gribam paziņot, ka viens cilvēks, kurš mēdza būt ar mums, šorīt aizgāja, lai būtu kopā ar To Kungu, brālis Džeksons no Stargisas, Mičiganas štatā. Neviens nezina, kā viņš aizgāja, vai vēl kaut ko par to. Viņam viss bija vienkārši labi, un viņš vienkārši... Manuprāt, viņu atrada mirušu, vai kaut kā tā. Es...es visu pilnībā nesapratu. Un mēs esam ļoti pateicīgi Dievam, ka brālis Džeksons bija kristietis. Es vairākus gadus nebiju viņu redzējis, taču viņš bija mūsu vidū un viņš bija viens no mums. Lai Dievs ļauj atpūsties viņa drosmīgajai dvēselei! Tā viņš dzīvoja, mēs ticam, ka, iespējams, bija kaut kas, ka pienāca viņa laiks aiziet. Tas Kungs mūs par to nebrīdināja, vai arī viņu, viņš vienkārši aizgāja. Tieši tā tas bija. Un es gribu uzreiz, kad vien varēšu, pazvanīt viņa sievai un izteikt mūsu līdzjūtību. Un mēs visi gribam pateikties Dievam par viņa cēlo kristieša dzīvi un ko viņš nozīmēja šeit uz zemes, un jo īpaši mums šajā vietējā sanāksmē.

13 Un tā, šovakar, es esmu to paziņojis, ka šovakar būs lūgšana par slimajiem, bet vairāk par slimajiem es parunāšu šovakar.

14 Taču šoreiz labāk tagad uzreiz ieiesim Vārdā, jo šeit ir pārpildīts un ir karsti. Mēs uzreiz vērsīsimies tieši pie Vārda. Šorīt es gribu izlasīt divas vietas no Rakstiem, garas, lai tas ieliktu pamatu tam, par ko es gribu runāt.

15 Un tā, es gribu, lai viņi aiztur šo ierakstu, brālis Sotmans un pārējie, pirms tas nonāks pārdošanā, ja tas ir iespējams, un es...es gribētu to noklausīties pirms mēs...pirms tas būs pieejams cilvēkiem.

16 Un tā... Es gribu izlasīt no Filipiešiem 2. nodaļas, 1. līdz 8. pants; un 2. vēstuli Korintiešiem 3. nodaļu, sākot ar 6. pantu un turpinot 2. Korintiešiem 4. nodaļā, vienkārši pamatam. Un tā, sākumā es izlasīšu vēstuli Filipiešiem, 2. nodaļu.

Pirms lasījuma palūgsim.

17 Kungs Jēzu, Tavs Vārds ir Patiesība. Un šajā nemierpilnajā stundā, kurā mēs dzīvojam, tauta saceļas pret tautu, epidēmijas, zemestrīces daudzās vietās, cilvēku sirdis pamirst, bailes, mēs redzam, kā roka raksta uz sienas. Lūk, tas viss ir fiziskajā sfērā, tas ir jāierauga visai pasaulei. Taču ir arī garīgā sfēra, un mēs redzam varenus notikumus un šodien mēs gribam par tiem runāt.

18 Svētī Tavu Vārdu mūsu sirdīm. Mēs zinām, ka nav tāda cilvēka ne Debesīs, ne uz zemes, kurš būtu cienīgs paņemt šo Grāmatu, noņemt zīmogus vai pat paskatīties uz To. Taču parādījās Viņš, nokautais Jērs, noasiņojis, kurš iznāca un paņēma to Grāmatu, un bija cienīgs un spējīgs To atvērt. Ak, Dieva Jērs, atver šodien Tavu Vārdu mūsu sirdīm, mierinājumam! Mēs esam Tavi kalpi. Piedod mums mūsu grēkus, Kungs. Un visu, kas šodien varētu traucēt Vārdam atnākt ar varenu spēku un ietekmi uz mūsu dzīvēm, aizvāc to, Kungs, ikvienu šķērsli, lai mums būtu pilna pieeja visām svētībām, kas mums ir apsolītas caur Tavu Vārdu. Mēs to lūdzam Jēzus Vārdā. Āmen.

19 Filipiešiem 2. nodaļa:

Ja nu ir kāds iepriecinājums Kristū, ja kāds mīlestības mierinājums, ja kāda gara

sadraudzība, kāda sirsnība vai līdzcietība,

tad piepildait manu prieku, turēdamies vienā prātā, lolodami vienu mīlestību, dvēselēs vienoti, ar vienu mērķi,

ne strīdēdamies, ne tukšā lielībā, bet pazemībā cits citu uzskatīdami augstāku par sevi,

neraudzīdamies katrs uz savām, bet arī uz citu vajadzībām.

Lai jūsos ir tāds pats prāts, kāds bija arī Kristū Jēzū,

kas, Dieva veidā būdams, neturēja par laupījumu līdzināties Dievam,

bet Sevi iztukšoja, pieņemdams kalpa veidu, tapdams cilvēkiem līdzīgs;

un, cilvēka kārtā būdams, Viņš pazemojās, kļūdams paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei!

20 Un tā, atšķirsim 2. vēstuli Korintiešiem 3. nodaļu, sāksim ar 6. pantu un izlasīsim to līdz 18. pantam, un pēc tam daļu no 4. nodaļas.

Kas mūs darījis spējīgus kalpot jaunajai derībai: ne burtam, bet garam: jo burts nokauj, bet Gars dara dzīvu.

Bet, ja kalpošanai nāvei ar saviem akmeņos kaltiem un iegravētiem burtiem bijis tāds spožums, ka Israēla bērni nevarēja skatīties Mozus vaigā viņa spožuma dēļ, kam taču bija jāzūd,

kā lai nebūtu daudz lielāks spožums Gara kalpošanai?

Jo, ja pazudināšanas kalpošanai bijis spožums, tad jo daudz vairāk tas ir taisnošanas kalpošanai.

Jo, kas bijis spožs, tas tagad ir zaudējis savu spožumu šā pārlieku lielā spožuma dēļ.

Jo, ja tam, kam bija jāzūd, bijis spožums, tad jo vairāk būs spožums tam, kas paliek.

Tāpēc ka mums ir tāda cerība, mums ir ļoti...runājam, runājam ar lielu drosmi,

un ne tā kā Mozus, kas klāja apsegu pār savu vaigu, lai Israēla bērni neredzētu, kā izbeidzas tas, kam jāzūd.

Bet viņu prāti bija padarīti akli: jo līdz šai dienai tas pats apsegs paliek un, lasot Veco Derību, nevar tikt atsegts, jo tas zūd ar Kristu.

Bet līdz pat šai dienai, kad lasa Mozu, apsegs paliek izklāts pār viņu sirdīm.

Bet, līdzko pievērsīsies pie Tā Kunga, tur sega tiks noņemta.

Tas Kungs ir Gars: un kur Tā Kunga Gars, tur ir brīvība.

Bet mēs visi, atsegtām sejām, Dieva godību redzēdami kā spogulī, topam pārvērsti Viņa paša līdzībā no spožuma uz spožumu, to dara Tā Kunga Gars.

Tādēļ, šinī kalpošanā būdami, kas mums uzticēta no žēlastības, mēs nepiekūstam,

bet mēs, noraidījuši slepenās kauna lietas, nedzīvojam viltībā, nedz viltojam Dieva vārdu, bet, pauzdami patiesību, nostājamies nevainojami katra cilvēka sirdsapziņai Dieva priekšā.

Ja mūsu evaņģēlijs ir aizsegts, tad tas ir aizsegts tiem, kas pazūd.

21 Lai Dievs pievieno Savas svētības Viņa Vārda lasījumam.

22 Lūk, mana šīrīta tēma, es paļaujos, ka Dievs to atklās. Un ik reizi, ja jūs paņemsiet ierakstus un klausīsieties, un es ceru un paļaujos, ka...ka jums ir garīga izpratne par to, ko Dievs ir centies nodot Draudzei, nesacīdams to tiešā veidā. Saprotat? Reizēm ir kaut kas tāds, ka mums kaut kas ir jāizsaka tādā veidā, ka kādam tāpēc beigsies pacietība, kādam tas varbūt liks iziet ārā, kādam aiziet prom, bet kāds to apsvērs. Taču tas tiek darīts tīši. Tam ir jābūt izdarītam šādi.

23 Tad jau kāds varbūt sacīts: "Vai tu domā, ka Dievs ko tādu darītu tīši?" Protams, Viņš tā darīja! Viņš joprojām tā dara.

24 Viendien Viņš sacīja, kad Viņam apkārt bija sapulcējušies tūkstoši, Viņš sacīja: "Ja neēdat Dieva Dēla, tas ir, Cilvēka Dēla miesu un nedzerat Viņa Asinis, tad jūsos nav Dzīvības."

25 Ko par tādu apgalvojumu nodomātu kāds mediķis vai medmāsa, vai jebkurš labi izglītots cilvēks, par Cilvēku, kuram bija tāda kalpošana? Nu, viņš sacītu: "Ēst miesu? Tas ir kanibāls! Dzert cilvēka asinis? Tas taču ir vampīrs! Citiem vārdiem, viņš grib, lai mēs būtu kanibāli un vampīri." Un visi sanākušie no Viņa atkāpās.

26 Un tur ar Viņu bija kalpotāju asociācija, tie septiņdesmit, kuri bija izvēlēti. Un Viņš pievērsās viņiem, un Viņš sacīja: "Ko jūs domāsiet, kad jūs redzēsiet Cilvēka Dēlu uzkāpjam tur, no kurienes Viņš nonāca?" Lūk, Viņš to neizskaidroja. Viņš nekad neizskaidroja, *kā* (vēlāk to izskaidroja Pāvils). Viņš vienkārši To pateica. Saprotat? Un pēc tam, kad tas... Viņš sacīja: "Ko tad jūs teiksiet," (tiem kalpotājiem), "kad ieraudzīsiet Cilvēka Dēlu uzkāpjam tur, no kurienes Viņš atnāca?"

27 Bez šaubām, tie cilvēki sacīja: "Nu, brītiņu uzgaidi. Ak, mēs taču ar Viņu kopā ēdam. Mēs kopā ar Viņu zvejojam. Mēs kopā ar Viņu guļam. Mēs...mēs zinām, kur Viņš piedzima. Mēs esam redzējuši to šūpuli, kurā Viņš...Viņš tika šūpots. Un kā gan šis Cilvēks... Tie ir smagi vārdi."

28 Un Bībele saka: "Tie vairs nestaigāja Viņam līdzi." Tie Viņu atstāja.

29 Tad Viņam palika divpadsmit. Viņš izredzēja divpadsmit, un viens no tiem bija velns, Viņš sacīja. Un tā, Viņš pievērsās viņiem.

Un neviens nevarēja izskaidrot to, ko Viņš tikko kā pateica. "Kā gan viņi ēdīs Viņa Miesu un dzers Viņa Asinis? Un kā gan Viņš ir nonācis lejup, ja Viņš ir piedzimis šeit uz zemes?" Saprotat? Viņi nevarēja To saprast.

Un tad Viņš vērsās pie apustuļiem, un Viņš sacīja: "Vai arī jūs gribat aiziet?"

30 Un, lūk, kad apustulis Pēteris pateica šos zīmīgos vārdus: "Kungs, pie kā mums iet?" Saprotat? "Jo mums ir gana. Mēs droši zinām, ka Tev un tikai Tev ir Dzīvības Vārds šim laikam." Saprotat? "Un mums ar to ir gana." Redziet, viņi nevarēja To izskaidrot. Viņi...

Ticību nevar izskaidrot. Tas ir kaut kas tāds, ka tu tici, un tas ir tik pamatīgi, ka nekas neaizņems tās vietu.

Tādējādi viņi zināja, ka Vārds, kas bija uzrakstīts tam periodam, kurā viņi dzīvoja, Mesijas

periodam, ka Viņš precīzi atbilda tam visam. Un kas gan viņiem atliktu, kā tikai atgriezties atpakaļ tajās aukstajās, formālajās draudzēs, no kurām viņi iznāca? Sacīja: “Kur lai mēs ejam?” Saprotat? “Mēs esam pilnīgi pārliecināti, ka Tev ir Dzīvības Vārds.” Saprotat? Un viņi...viņi nevarēja To izskaidrot, taču viņi Tam ticēja. Saprotat?

31 Un Jēzus to pateica, lai izretinātu Savu pūli, saprotiet, līdz Viņš savāca kopā grupiņu. Un no visiem tiem cilvēkiem viņi, tikai vienpadsmit no viņiem pēc tam patiešām saprata, Kas Viņš bija. Viņi zināja, ka Viņš bija Dievs un tikai Dievs. Lūk...

32 Mana šīrīta tēma ir, lai atklātu jeb noņemtu apsegu no šī Dieva.

33 Dievs vienmēr, katrā periodā ir slēpies aiz apsega, visos periodos, taču visu laiku ir bijis Dievs. Saprotat? Taču Viņš vienmēr ir apslēpis Sevi no pasaules un atklājis Sevi Saviem Izredzētajiem, kā apustuļiem tajā laikā. Lūk, Kristū runāja Dievs.

34 Lūk, cilvēks vienmēr, tāda ir cilvēka daba, ir gribējis redzēt (fiziski) to Dievu. Viņš vienmēr ir gribējis To redzēt. Cilvēks ir veidojis radības, kas izskatītos kā Viņš. Viņi iedomājas, ka... Indiāņi pielūdza sauli. Un...un mēs redzam Āfrikā dažādu formu dzīvniekus un visu ko tādu. Un tie totēma stabi Aļaskā un....un dažādi apveidi, kuros, viņuprāt, ir Dievs. Kā tolaik Pāvils runāja tur Atēnās aeiropagā un pateica viņiem, ka viņi bija māņticīgi attiecībā uz to nezināmo Dievu, ka viņi zināja, ka Viņš ir, bet tomēr viņi nepazina Viņu.

35 Un to mēs atrodam pat Ījaba laikā. Ījabs zināja, ka ir Dievs. Viņš to zināja. Un nav neviena cilvēka, kurš būtu pie vesela saprāta un nezinātu, ka kaut kur Kaut Kam ir jābūt. Un tā, Ījabs gribēja ar Viņu parunāt.

Un es gribu, lai jūs ievērojat to apveidu, kādā Dievs izvēlējās parunāt ar Ījabu. Kad Viņš runāja ar Ījabu, Dievs bija zem apsega. Viņš bija apslēpts viesulī, nonāca lejup viesulī. Vai jūs ticat, ka Dievs joprojām atnāk viesulī, var atnākt, lai jūs redzētu? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

36 Šeit sēž daži, vairāki, kuri bija kopā ar mums todien, kad Viņš atnāca viesulī. Pateica mums iepriekšējā dienā, brālim Benksam Vudam un pārējiem, kad Viņš pateica: “Paņem šo akmeni, uzmet gaisā un saki: 'TĀ SAKA TAS KUNGS! Jūs uzreiz to ieraudzīsiet.'” Un es pacēlu akmeni, tur augšā uz kalna, uzmetu to gaisā un...kad tas krita lejup, tas izveidoja viesuli, saprotiet, kad tika iekustināts gaiss.

37 Ir kaut kas jāizdara, lai pēc tam kaut kas notiktu. Jēzus paņēma maizes gabalu un to pārlauza, pēc tam no tā maizes gabala veica pavairošanu. Viņš paņēma ūdeni, ielēja to krūkā. Ēlija paņēma sāli, ielika to podā; nocirta nūju, iemeta to ūdenī. Tas tiek darīts tāpēc, lai kaut ko simbolizētu. Un paņēmu to akmeni un uzmetu to gaisā, un, krītot lejup, izveidojās viesulis.

38 Nākamajā dienā, nu... Kopā ar mums medībās bija kāds kalpotājs. Viņš stāvēja līdzās, un viņš man pateica: “Brāli Branham, vai Tas Kungs šādā veidā dod vīzijas?”

39 Es sacīju: “Jā, taču parasti es braucu šurp atpūsties.” Un tieši tad atnāca vīzija.

40 Un brālis Borders (manuprāt, viņš šobrīd atrodas ārpusē), viņš bija līdzās. Brālis Benks Vuds, manuprāt, un, ak, tur bija vairāki, astoņi vai desmit. Un brālis Benks Vuds to vēroja. Tieši no kalna, bija tam tieši iepretim, aptuveni pusjūdzi no turienes, kur parādījās septiņi eņģeļi, kamdēļ es arī devos prom no šejienes, lai aizbrauktu turp, kad atgriezos atpakaļ un izstāstīju...par septiņiem zīmogiem. Tikai aptuveni pusjūdzi no tās vietas.

41 Un pēc tam nākamajā dienā, kad tas viss notika, nu... Es pateicu brālim, šim brālim, es sacīju: “Lūk, kas tev kait, tavai acij ir alerģija. Ārsti dažus gadus ir mēģinājuši to apturēt, bet viņi to

nespēj. Viņi saka, ka tu...ka tas izēdīs tavu aci.” Un es sacīju: “Taču neuztraucies, Kungs Jēzus ir pagodinājis tavu ticību.” Un viņam vienkārši izkrita no rokām viņa šautene. Un es sacīju: “Tava māte...” vienkārši, kas viņa bija un kas ar viņu nebija kārtībā.

Un viņš sacīja: “Tā ir patiesība.”

42 Brālis Rojs Robersons no šejienes draudzes, viņš atrodas šeit, man šķiet, ka jūs visi viņu pazīstat. Zinot, ka viņš ir veterāns, un zinot, kas grasījās notikt, es uzliku savu roku uz viņa pleca; es sacīju: “Brāli Roberson, esi piesardzīgs, esi nomodā, kaut kas teju teju notiks.”

43 Es aizgāju atpakaļ uz to vietu, kur man bija jāstāv, un no gaisa nonāca viesulis (lejup caur kanjonu), no augšas, kurš bija tik stiprs, ka pat atplēsa akmeņus astoņu vai desmit collu lielumā no kalna virsotnes un izmētāja tos divsimt jardu attālumā. Un trīs reizes, lūk, šādi noplīkšķināja, un no turienes atskanēja Balss. Saprotat?

44 Un viņi visi tur stāvēja. Brālis Benks, viņš šobrīd ir šeit, pienāca un sacīja: “Vai tas bija tas, par ko tu man sacīji vakardien?”

Es sacīju: “Jā, ser, tieši tas.”

Viņš sacīja: “Ko tad Tas pateica?”

45 Es sacīju: “Nu, tas ir jāzina tikai man, brāli Benks, saproti, tāpēc ka tas bija...tas satrauktu cilvēkus.”

46 Taču Tas devās uz priekšu, tas notika tikai nedaudz...virzoties uz ziemeļiem. Nedaudz, dažas dienas vēlāk Tas iedrāzās okeānā, un jūs redzējāt, kas notika Fērbenksas apkārtnē. Tā bija tiesas zīme. Tagad mēs redzam, ka...ka Dievs joprojām... Redziet, cilvēkiem no tā būtu sākusies panika. Un tāpēc viņiem bija... Tam bija jānotiek, saprotiet. Tam vienkārši ir jānotiek. Visam, kam ir jānotiek, tik un tā ir jānotiek. Saprotiet, tas tik un tā notiks.

47 Reiz Mozus gribēja ieraudzīt Dievu, un Dievs pateica viņam, lai tas nostājas uz klints. Un Mozus nostājās uz tās klints un ieraudzīja, kā Dievs paiet garām, un no aizmugures Viņš izskatījās kā cilvēks no mugurpuses. Dievs bija viesulī, un Dievs...kamēr Mozus stāvēja uz tās klints.

48 Man šķiet, jūs visi esat redzējuši to fotogrāfiju, ka viendien mēs stāvējām pie tās pašas klints. Un, lūk, tā Gaisma, Tā Kunga eņģelis, tieši tur, kur Tas noplīkšķināja. Stāv... Tas atkal ir pielikts tieši pie ziņojumu dēļa.

49 Ievērojiet, Vecās Derības Jehova ir Jaunās Derības Jēzus. Saprotat? Viņš ir tas pats Dievs, tik vien kā maina Savu ārējo apveidu.

50 Lūk, kāds viendien pateica, kāds...kāds baptistu kalpotājs tur Toskānā: “Kā tu vari teikt, ka...ka Jēzus un Dievs ir tā pati Persona?

51 Es sacīju: “Nu, tas ir ļoti vienkārši, ja tu aizvāksi prom pats savu domāšanu un padomāsi par to Bībeles valodā. Viņi ir viena un tā pati Būtne. Dievs ir Gars; Jēzus ir tas ķermenis, zem kura apsega Viņš atradās. Saprotat?” Es sacīju: “Gluži kā manās mājās. Manai sievai es esmu viņas vīrs. Bet man ir jauna meita, Rebeka, es esmu viņas tēvs. Un man ir mazdēls, un viņa vārds ir Pāvils, es esmu viņa vectēvs. Es esmu vīrs, tēvs un vectēvs. Mana sieva nepretendē, lai es būtu viņai tēvs vai vectēvs, viņa pretendē, lai es būtu tikai viņas vīrs. Un mana meita nepretendē, lai es būtu vīrs vai vectēvs, viņa ir mans bērns. Saprotat? Un tomēr visas šīs personas ir viena un tā pati persona. Saprotat? Tas ir Dievs: Tēvs, Dēls un Svētais Gars, vienkārši atkarībā no laika perioda. Dievs ir tāds pats, tas pats Dievs.

52 Dievs Sevi izmaina, izmaina Savu ārējo apveidu. Ja ievērosiet, šeit vēstulē Filipiešiem, Viņš sacīja: “Neturēja to par laupījumu, bet pieņēma cilvēka *veidu*.”

53 Lūk, grieķu valodā šis vārds *veids* [apveids], es vakar to meklēju visu dienu, mēģinādams izdomāt, kas tas ir, es atradu, uzdūros šim vārdam “en morphe”. Tas rakstās e-n m-o-r-p-h-e. Kad meklēju grieķu valodā, ko nozīmē enmorphe... Iespējams, es izrunāju to nepareizi, bet tieši tāpēc es to nosaucu pa burtiem, jo, kad tiks izlaista lenta, cilvēki, pētnieki varēs saprast, ko es...es gribu pateikt. Viņš... Kad šis en morfe... Tas nozīmē, ka Viņš izmainīja Sevi. Viņš...Viņš nonāca lejup. Lūk, šis grieķu vārds nozīmē “kaut ko, ko nevar ieraudzīt, kaut arī tas eksistē, un tad tas izmainās, un acs to var redzēt”. Saprotat?

54 Gluži kā Ēlija atradās Dotanā. Saprotiet, tas...tas kalps neredzēja visus tos eņģeļus visapkārt, un Dievs vienkārši izmainīja...nevis nosūtīja lejup eņģeļus, bet Viņš izmainīja kalpa redzi. Un kalni bija pilni ar eņģeļiem un uguni, un uguns zirgiem, un uguns ratiem, visapkārt Viņa pravietim. Saprotat? Viņi... Viņš izmainīja redzi. Tas...tas viss jau atradās tur.

55 Tāpēc, lūk, ko es mēģinu pateikt, ka tas Dievs, kas ir bijis vienmēr, ir šeit. Vienīgais, ko Viņš izdarīja, kad Viņš kļuva par cilvēku, Viņš nomainīja Savu masku. Saprotat? Viņš...Viņš... Šis en morfe, Viņš...Viņš izmainījās no tā, kas Viņš bija, uz to, kas Viņš ir, jeb Savu masku, citu darbību.

56 Kā lielā drāmā. Kā es šorīt sacīju, it kā ņemot par piemēru Šekspīru. Tas bija sen. Taču, kad Šekspīrs uzrakstīja to...to...to drāmu Anglijas karalim Jēkabam, kad viņš...Makbeta personāžu. Redziet, Šekspīrs neticēja raganām; taču tajā lugā...karalis raganām ticēja, tāpēc viņam bija jāiekļauj raganas. Saprotat? Un tā, lai to izdarītu, viņi maina aktierus.

57 Lūk, Bekija *Karmenā*, viņi to atveidoja skolā, kuru viņa tikko pabeidza, pirms dažām nedēļām. Lūk, viens cilvēks spēlēja varbūt trīs vai četras lomas. Lai šādi izdarītu, viņš...viņš mainīja savu masku. Reizēm viņš iznāk, un viņš ir *šis* personāžs; bet nākamajā reizē viņš iznāk, un viņš ir *cits* personāžs. Taču visu laiku tas ir tas pats cilvēks.

58 Un tāpat arī Dievs. Viņš izmainījās no...no Uguns Staba, lai kļūtu par Cilvēku. Pēc tam atkal no tā pārmainīja Sevi par Garu, lai Viņš varētu mājot cilvēkā. Dievs cilvēkā attēloja to, kas Viņš patiesībā bija. Jēzus Kristus bija Dievs, kas attēloja Sevi Cilvēkā, vienā Cilvēkā. Vienā Cilvēkā, lūk, kas Viņš bija. Viņš bija pārmainījies no Uguns Staba un tad iegāja iekšā; lūk, kas bija tas apsegs tuksnesī, kas apslēpa Dievu no Izraēla. Mozus redzēja Viņa ķermeņa apveidu, taču patiesībā Viņš visu laiku bija apslēpts aiz šī Uguns Staba, kas bija Logoss, kas bija iznācis no Dieva.

59 Un tā, mēs šeit redzam, lūk, kopš Vasarsvētku dienas Dievs nedarbojas *vienā* cilvēkā jeb darbojas... Tagad Viņš darbojas *caur* cilvēku. Saprotat? Toreiz Viņš darbojās *iekš* Cilvēka, Jēzū. Tagad Viņš darbojas *caur* cilvēku, kuru Viņš ir izvēlējies šim mērķim. Dievs cilvēka apveidā, Viņš pārmainīja Sevi no...no...no Dieva apveida uz cilvēka apveidu.

60 Viņš atnāca trīs vārdos, trīs dēlu vārdos. Viņš atnāca Dēla...Cilvēka Dēla, Dāvida Dēla un Dieva Dēla vārdā; trīs dēlu vārdi.

61 Un tā, pirmkārt, Viņš atnāca kā Dēls...Cilvēka Dēls, jo Viņš bija Pravietis. Lūk, pats Jehova uzrunāja Ecēhiēlu un praviešus: “Cilvēka dēls, ko tu redzi?” Jēzus nekad neatsaucās uz Sevi kā uz Dieva Dēlu; Viņš atsaucās uz Sevi kā uz Cilvēka Dēlu, jo Raksti nevar tikt atcelti.

Rakstos nekas nevar tikt atcelts. Katram Vārdam ir jābūt šādi. Lūk, kā es tam ticu. Lūk, kā Tam ir jābūt; nevis tāpēc, ka es tam ticu, bet tāpēc, ka Tas ir Dieva Vārds.

62 Un tā, ja pievērsīsiet uzmanību sākumam, viens Vārds... Pirmajā Bībeles lappusē, 1. Mozus grāmatas 1. nodaļā, mēs redzam, ka viss... Visas slimības, visas bēdas, visas ciešanas un viss

pārējais, kas vien ir noticis ar cilvēkiem, uzradās tāpēc, ka *viens* cilvēks apšaubīja *vienu* Vārdu, tas izraisīja to visu. Tas ir Bībeles sākums. Bībeles beigās, Atklāsmes grāmatas 22. nodaļā tas pats Dievs pateica: "Ikviens, kas atņems no Tā vienu Vārdu vai pieliks Tam vienu vārdu." Redziet, ir jābūt Vārdam pēc Vārda, tieši tā, kā Tas ir.

63 Lūk, tādējādi, un kaut vai paņemt to mazo lietu, ko taisos...kāds vienmēr man pārmet par tām sievietēm, kas apgriež matus. Lūk, man, kamēr vien, kamēr viņa to dara, man ir vienalga, cik svēti viņa izturas un cik daudz viņa zina, viņa joprojām kļūdās. Viņa nēsā šortus un tādas drēbes; man ir vienalga, ko viņa dara, cik ļoti labi viņa dzied, cik labi viņa sludina, lai ko arī viņa darītu, kāda veida dzīvi viņa dzīvo, joprojām tas viens Vārds ir pārkāpts. Saprotat? Saprotiet, tam ir jābūt katram Vārdam. Nevis teikumam; Vārdam, vienam Vārdam! Tāpēc Bībeli nevar patvaļīgi skaidrot. Tam ir jābūt Vārdam pēc Vārda, tā, kā Tas ir rakstīts. Mums ir Tam jātic.

64 Un ne tikai Tam jātic, bet Tas jādzīvo. Ja mēs To nedzīvojam, tad mēs Tam neticam; mēs tikai sakām, ka ticam. Kā es... Pamatojot to, ko es sacīju, tie mācekļi nevarēja To izskaidrot, taču viņi vienalga tam ticēja, un viņi to apliecināja un dzīvoja tam. Kad visi tie pārējie aizgāja no Tā prom, viņi palika ar To! Viņi ticēja Tam! Lūk, kā mēs to darām. Lūk, kā tas ir jādara tev. Nav svarīgi, ko dara kāds cits, mēs ticam Tam un pēc tam mēs rīkojamies, balstoties uz To. Ja tu nedari to, tad tu Tam netici.

65 Lūk, tagad paskatieties, kā Viņš atnāca, Viņam bija jāatnāk kā Cilvēka Dēlam, jo Svētajos Rakstos ir teikts, ka Viņš atnāks, ka "Dievs cels viņiem Pravieti". Tāpēc Viņš nevarēja atnākt, saukdams Sevi par Dieva Dēlu, jo tas bija cits laika periods. Viņš bija Cilvēka Dēls, kurš pravietoja, lai piepildītu un atklātu viņiem visu to, kas bija noticis un kas līdzībā rādīja, kas Viņš bija. Toreiz Viņš bija uz zemes kā Cilvēka Dēls.

66 Paskatieties uz to sirofeniķiešu sievieti, kas pieskrēja pie Viņa un sacīja: "Tu, Dāvida Dēls, apžēlojies par mani!" Viņš pat Savu galvu nepacēla. Viņai nebija nekādu tiesību uz Viņu kā uz Dāvida Dēlu. Viņa bija no pagāniem.

Ne vairāk kā manai meitai ir tiesības uz mani kā uz vīru; jeb man uz sievu kā uz meitu. Tomēr viņa ir mana meita un mana sieva, viņa ir mana meita iekš Evaņģēlija. Bet fiziski viņai nav tiesību saukt mani par tēvu. Saprotat?

Lūk, ievērojiet, tai pagānu sievietei nebija nekādu tiesību uz Viņu kā uz Dāvida Dēlu. Taču aklajam Bartolomejam bija, saprotiet, jo viņš bija ebrejs. Un tā, Viņš atnāca kā Cilvēka Dēls.

67 Jums ir jāzina šie vārdi un šīs lietas. Paskatieties uz Hetiju Raitu tajā laikā, kad trešais rāviens... Jūs to atceraties. No visa tā visapkārt tā sieviete pateica pareizos vārdus. Tev ir jāpasaka tas pareizais vārds, tā pareizā lieta Dievam.

68 Tagad ievērojiet, sākumā Viņš atnāca kā Pravietis, un viņi sita Viņu krustā. Viņa paša ļaudis sita Viņu krustā. Viņš atnāca kā Cilvēka Dēls.

69 Tad vēlāk, kad atnāca Svētais Gars, tad Viņš bija Dieva Dēls. Dievs ir Gars. Viņš bija Svētais Gars, Dieva Dēls. Draudzes periodu laikā Viņš dzīvoja kā Dieva Dēls.

70 Lūk, Tūkstošgadu valstībā Viņš būs Dāvida Dēls, sēdēdams Sava tēva, Dāvida Tronī. Tur Viņš ir Dāvida Dēls.

71 Un atcerieties, starp Dieva Dēlu...Lāodikejas draudzes periodā viņi izlika Viņu ārā. Un Lūkas Evaņģēlijā Viņš pateica, ka Viņš atkal atklāsies kā Cilvēka Dēls, kā pravietis, piepildot visu pārējo. Saprotat? Raksti nevainojami sasienas kopā. Cilvēka Dēls, Dieva Dēls, Dāvida Dēls. Kas Tas bija? Tas visu laiku ir viens un tas pats Dievs, vienkārši izmaina Savu apveidu, en morfe. Viņš

vienkārši to izmaina. Viņam tā ir liela drāma. Viņš to atveido.

72 Viņš atnāca kā Cilvēka Dēls, Pravietis. Viss precīzi. Pat tā parastā sieviete visā viņas grēkā, tur pie akas, viņa atpazina Viņu. Viņa sacīja: “Mēs zinām, ka ir jānāk Mesijam, kuru sauc Kristus, Viņš darīs tieši to.” Redziet, viņa atpazina, jo viņa bija iepriekšnolemtā Sēkla. Pēc tam viņa...

Bet visi pārējie To neatpazina. Viņiem nebija nekā, ar ko atpazīt. Viņi jau no paša sākuma bija grēkā.

73 Tāpēc ka Viņš izmaina Savu apveidu, lai veiktu Savas darbības. Tad Viņš atnāca Cilvēka Dēla apveidā.

Reformatoru periodam, Veslijam, Luteram un caur visiem...vēl mēs redzam, ka viņi visu tik ļoti saputroja, tieši tāpat, kā izdarīja izraēlieši, ka tad, kad Viņš parādījās pēdējās dienās vasarsvētku periodā kā Svētais Gars, viņi atraidīja Viņu. Viņi izdarīja tieši to pašu, ko izdarīja Israēls.

Un ko Viņš dara šobrīd? Atgriežas kā Cilvēka Dēls. Un vēlāk, pēc tam kā Dāvida Dēls. Vai redzat, cik tuvu mēs atrodamies? Cilvēka Dēls, Dāvida Dēls, Dieva Dēls. Saskaņā ar Maleahijas 3. nodaļu un visiem pārējiem pravietojumiem, kas attiecas uz šo stundu, pēdējās dienās Viņš atklājas kā Cilvēka Dēls. Vairs nav nekādu darīšanu ar draudzi pēc tam, kad Viņš... Viņi ir izlikuši Viņu ārā; ārpusē, klauvē pie durvīm. Tomēr tur vēl ir dažas iepriekšnolemtas Sēklas. Viņam ir jātiek pie viņiem.

74 Un Dievs izlēja Sevi cilvēkos. Joēla 2:28 mēs redzam, ka Viņš sacīja: “Es izliešu Savu Garu pēdējās dienās.” Lūk, ja jūs pievērsīsiet uzmanību šim vārdam, uz grieķu vārdu... Varbūt es te kļūdos taču tas, kuru es atradu...

75 Ar vārdiem ir jābūt uzmanīgam. Reizēm angļu valodai ir divējāda nozīme. Gluži kā ar vārdu “dievs”, kuru mēs lietojam. Dievs radīja debesis un zemi, 1. Mozus grāmata. Taču, lūk, Bībelē ir teikts: “Iesākumā Elohims...” Lūk, Elohims angliski tiek saukts “dievs”, taču tas patiesībā nav *Elohims*. Jebkas var būt dievs, ja izmanto vārdu *dievs*; tu vari padarīt elku par dievu; tu vari padarīt šīs klavieres par dievu; tu jebko vari padarīt par dievu.

76 Taču ar vārdu *Elohims* ir citādāk; tas nozīmē “pats par Sevi eksistējošais”. Saprotat? Klavieres nevar eksistēt pašas par sevi, nekas cits nevar eksistēt pats par sevi. Tādējādi vārds *Elohims* nozīmē: “Viņš, kurš vienmēr ir eksistējis.” Vārds “Dievs” var nozīmēt jebko. Vai redzat šo atšķirību vārdā? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

77 Un tā, kad šeit ir teikts, ka Viņš Sevi iztukšoja jeb izlēja, lūk, mums šķiet, ka Viņš it kā “izvēma”, angļu vārds *iztukšoja* jeb *izlēja* no Sevis, saprotiet, ka no Viņa iznāca kaut kas, kas bija kaut kas no Viņa atšķirīgs. Taču vārds *kenos* grieķu valodā nenozīmē, ka Viņš “izvēma” vai kaut ko...ka Viņa roka atkrita, vai Viņa acs izkrita, vai kāda cita personība.

78 Taču tas nozīmē, ka Viņš Sevi pārmainīja, Viņš “Sevi ielēja” (Āmen!) citā maskā, citā veidolā. No Viņa neizgāja cita persona, kuru sauc par Svēto Garu, taču Tas bija Viņš pats. Vai jūs to saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Viņš pats izlēja Sevi cilvēkos. “Kristus jūsos!” Cik brīnišķīgi, cik apbrīnojami, iedomājieties, Dievs izlej Sevi cilvēkā, ticīgajā. “Izlējās!” Tā bija daļa no Viņa drāmas, kas piepildījās.

Dievs, visa pilnība, visa Dieva Persona miesā bija tajā Personā, Jēzū Kristū. Viņš bija Dievs un tikai Dievs. Nevis trešā persona vai otrā persona, vai pirmā persona; taču *tā* pati Persona, Dievs, apslēpts cilvēciskā miesā.

79 1. Timotejam 3:16: “Patiesi liels ir dievlīdzības noslēpums, jo D-i-e-v-s, Elohims...” Ar lielo

burtu D-i-e-v-s, Bībelē. Pārbaudiet to, jebkurš. Tas attiecas uz...oriģinālā ir teikts "Elohims". "Iesākumā Elohims." Saprotat? "Un Elohims... Patiesi liels ir Elohima noslēpums; jo Elohims kļuva par miesu, un mēs varējām Viņu aptaustīt." Elohims, apslēpts cilvēciskā miesā! Varenais Jehova, kurš nosedza visu telpu, laiku, it visu, kļuva par cilvēku. Mēs viņu aptaustījām, Elohimu. "Iesākumā Elohims... Un Elohims kļuva par miesu un mājoja mūsu vidū."

80 Kas? Lūk, kā Viņš to dara, tā ir šīs drāmas daļa. Tieši tā Viņam tas ir jāīsteno, Viņa veids, kādā Viņš atklājas mums, kā kaut kāda cita personība. Mēs esam mirstīgi, un Viņš to zina. Un mēs saprotam tikai kā mirstīgie. Mēs zinām tik to, ko mums ļauj mūsu maņas, bet visam pārējam mums ir jātic ar ticību. Mums ir jāsaka, ka Dievs ir; redzam mēs Viņu vai neredzam, mēs vienalga tam ticam. Saprotat? Ir vai nav, mēs joprojām tam ticam, jo tā pateica Dievs.

81 Kā Ābrahāms nevarēja redzēt to dēlu, nekādas zīmes, ne to, ka Sāra būtu stāvoklī, pat nekādu menstruācijas periodu vai vēl kaut ko, bet tā taču sacīja Dievs. Visas cerības, pat viņas...viņas klēpis bija miris, un arī iekš viņa nebija dzīvības, un visa viņa dzīvības plūsma bija izžuvusi, un viņas...viņas dzīvība viņā bija izžuvusi. "Taču neskatoties uz to, viņš nešaubījās par Dieva apsolījumiem caur neticību, taču bija stiprs, Dievam godu dodams, zinot, ka Dievs ir spējīgs piepildīt visu to, ko, kā Viņš sacīja, Viņš izdarīs."

Lūk, kā mums ir jātic šim Vārdam šodien. Kā gan tas notiks? Es nezinu. Dievs pateica, ka tas notiks tādā veidā, un jautājums ir izšķirts.

82 Kas gan ir šī varenā neredzamā Persona? Kas gan ir Tas, kuru Ābrahāms redzēja vīzijās? Kaut arī pašās beigās Viņš kļuva skatāms miesā, pirms piedzima dēls. Pats Dievs atnāca pie Ābrahāma cilvēka veidolā, pēdējā laikā. Izpaudās! Reiz viņš redzēja Viņu nelielā Gaismā; viņš redzēja Viņu vīzijās; viņš dzirdēja Viņa Balsi; daudzas atklāsmes. Taču tieši pirms apsolītā dēla viņš ieraudzīja Viņu cilvēka veidolā un sarunājās ar Viņu, un pabaroja Viņu ar gaļu un padzirdīja. Saprotat? Ievērojiet, pats Dievs apslēpts cilvēka miesā.

83 Tā ir Viņa ceļa daļa. Tādā veidā Viņš izpauž Sevi mums, izpauž Mūžīgo Vārdu, Dievs, Jehova kļuvis par miesu. Kā ir teikts Sv. Jāņa 1. nodaļā: "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un... Iesākumā bija Elohims, un Elohims bija...kļuva par Vārdu, un Vārds bija Elohims. Un Vārds kļuva par Elohimu." Redzat? Tas ir viens un tas pats, vienkārši atveras.

84 Tāpat kā atribūts, saprotiet, tas ir Dievā. Atribūts ir tava doma. Iesākumā Dievs, Tas Mūžīgais, Viņš pat nebija Dievs. Viņš bija Mūžīgais. Viņš pat nebija Dievs; Dievs ir pielūgsmes objekts, kaut kas tāds. Saprotat? Tāpēc Viņš pat nebija tas. Viņš bija Elohims, Mūžīgais. Taču Viņā bija domas, un Viņš gribēja, lai tās materializējas. Un ko Viņš tad izdarīja? Tad Viņš izteica Vārdu un Vārds materializējās. Lūk, kāda ir visa aina no 1. Mozus grāmatas līdz Atklāsmes grāmatai. Nav nevienas kļūdas. Tas ir Elohims, kas materializējas, lai Viņam varētu pieskarties, sajust. Un Tūkstošgadu Valstībā Elohims sēdēs uz Troņa, saprotiet, tā tas ir, un visi Viņa padotie apkārt Viņam, kurus viņš iepriekšnolēma pirms pasaules radīšanas.

85 Tāpat kā cilvēks, kas būvē zvanus jeb taisa zvanus, metāllējējs. Katram zvanam ir jāskan citādāk nekā citam. Tie paši materiāli, taču noteikts daudzums dzelzs, noteikts daudzums tērauda, noteikts daudzums vara, lai tam būtu īstā skaņa.

86 Tieši tā izdarīja Dievs. Viņš izveidoja audzējot no šī līdz tam, līdz vienam, līdz otram, līdz citam, kamēr precīzi neieguva to, ko Viņš gribēja. Lūk, kā Viņš nonāca. Dievs atklāja Sevi Uguns Stabā caur praviešiem, pēc tam Dieva Dēlā, kurā Viņš bija Dievs. Saprotiet, tieši tas pats Dievs, kurš nekļūdīgi kļūst redzams no pilnības uz pilnību, no godības uz godību. Tieši tā virzās Draudze.

87 Pievērsiet uzmanību, viscaur periodiem, tieši tādā pat veidā, caur Saviem praviešiem, Viņš ir atklājis Sevi. Viņi patiesībā nebija pravieši, viņi bija dievi. Tā Viņš sacīja. Jo tas, ko viņi runāja, bija

Dieva Vārds. Viņi bija tā miesa, kurā bija apslēpts Dievs. Viņi bija dievi. Pats Jēzus sacīja: "Kā jūs varat nosodīt Mani, kad Es saku, ka esmu Dieva Dēls, bet jūsu pašu likums saka, ka tie, pie kuriem nāca Tā Kunga Vārds, bija dievi?" Saprotat?

88 Tādējādi, Dievs bija noformējies cilvēkā, kuru sauca par pravieti. Saprotat? Un pie šī cilvēka nāca Tā Kunga Vārds; tāpēc tas nebija pravietis, pravietis bija apsegs, taču Vārds bija Dievs. Cilvēka Vārds šādi nedarbosies. Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Tas nevar darboties tādā veidā. Taču potenciāli tas bija Dievs. Saprotiet, Viņš bija Dieva Vārds cilvēka apveidā, kuru sauca "cilvēks".

Ievērojiet, Viņš nekad nemainīja Savu dabu, tikai Savu apveidu. Ebrejiem 13:8 ir teikts: "Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Tādējādi, kad Viņš nāca, Viņš nemainīja Savu būtību. Viņš vienmēr ir tas Pravietis, viscaur periodā, tieši tas pats: Vārds, Vārds, Vārds, Vārds. Redzat? Viņš nevar izmainīt Savu dabu, bet Viņš izmainīja Savu apveidu. Ebrejiem 13:8 ir teikts: "Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Viņš tikai mainīja Savu masku.

89 Tāpat kā es, kad man piedzimst bērns, mainos no vīra uz tēvu. Kad piedzimst mans mazbērns, es esmu vectēvs. Saprotat? Taču es neizmainos; tas joprojām...joprojām esmu es. Saprotat? (Bet tas ir Dievs.) Es tikai nomainu savu... Saprotiet, tā vienkārši ir apveida maiņa. Saprotat?

Ievērojiet. Un daba pārveido jaunu cilvēku uz pusmūža vīru, uz vecu cilvēku. Un te nu tu esi, saprotiet, tu vienkārši izmaini savu apveidu.

90 Lūk, tu nesacītu jaunam puisim, kas stāv, lūk tur, sešpadsmitgadniekam, nesacītu, ka viņš ir vectēvs. Viņš tāds nevar būt. Viņa apveidam ir jāizmainās. Daži gadi to izmaina, tad viņš kļūst par vectēvu. Vai saprotat, ko es gribu pateikt?

91 Taču visu laiku tā ir tā pati Persona, tā pati Persona, vienmēr Dievs. Šādā veidā Viņš atklājas Saviem ļaudīm, šādi darīdams. Ievērojiet, Uguns Staba perioda laikā Viņš atklājās Saviem ļaudīm. Jēzus periodā Viņš atklājās Saviem ļaudīm. Svētā Gara periodā kā Dieva Dēls. Dāvida Dēls... Viņš vienmēr atklāj Sevi šādā veidā Saviem ļaudīm, panākdams, ka cilvēki Viņu zina. Viņš vienmēr atrodas zem kaut kāda apsega, ievērojiet, tādā pat veidā, tas ir, tā pati būtība.

92 Dievs bija apslēpts Jēzū, lai paveiktu izpirkšanas darbu uz krusta. Dievs, kā Gars, nevarēja nomirt. Viņš ir Mūžīgs. Taču Viņam bija jāuzliek maska un jānospēlē nāves daļa. Viņš tik tiešām nomira, taču Viņš nevarēja to izdarīt Savā Dieva apveidā. Viņam tas bija jāizdara Dēla apveidā, kā Cilvēka Dēlam uz zemes. Saprotat? Viņam bija jābūt Dēla apveidā. Pēc tam, kad Viņš atgriezās Vasarsvētku dienā, Viņš atkal bija Dieva Dēls. Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Vai sapratāt domu? Viņš bija...

93 Viņam bija jāatnāk cilvēciskā miesā, lai...un nekādas, nekādas seksuālas tieksmes. Jo tas atkal pierāda mūsu apgalvojumu par čūskas dzimumu, saprotiet, "seksuālas"... noteikti sekss. Nevis āboli, sekss! Tā tas ir. Tā tam ir jābūt. Paskatieties, lūk, saprotiet, tāpēc ka ikviens labs cilvēks... Paskatieties uz tiem praviešiem, taču Viņam bija jābūt vairāk nekā pravietim. Saprotat? Lai to piepildītu, Viņam bija jāatnāk caur dzimšanu no jaunavas, rādot, ka piedzimšana no jaunavas pierādīja... Viņam bija jāpiedzimst no jaunavas, lai noņemtu grēku, Pretinde. Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Tāpēc tas noteikti bija sekss. Viņš to pierādīja ar to, kā Viņš pats atnāca; Viņš neatnāca caur seksuālu vēlmi, bet caur dzimšanu no jaunavas. Un Viņš nomainīja Savu masku no Jehovas uz Jēzu, lai veiktu izpirkšanas darbu tajā drāmā, ko Viņš spēlēja, Dievā uz krusta.

94 Grieķi gribēja Viņu redzēt. Sv. Jāņa 12:20, daudzi no jums ir dzirdējuši mani par to sludinām, sakot: "Kungi, mēs gribam Jēzu redzēt." Vai jūs esat to ievērojuši?

95 Lūk, grieķi bija izglītoti, viņi bija lieli cilvēki. Un viņi bija...viņi bija ļoti jūtīgi pret Dievu, kad Pāvils sludināja viņiem aeiropagā. Un viņi bija, viņi...viņi bija pasaules līderi zinātnē un...un izglītībā, viņi bija lieli cilvēki. Taču viņi pielūdza un ticēja mitoloģijai un tā tālāk, grāmatām par mākslu, neparastām zinātnēm un tā tālāk.

96 Taču viņus...viņus satrauca šis Cilvēks, kas varēja dziedināt slimos un varēja paredzēt dažādas lietas, kuras pilnīgi precīzi piepildījās. Un tas viņus satrauca, tāpēc viņi atnāca, lai Viņu ieraudzītu. Lūk, tagad klausieties uzmanīgi, nepalaidiet to garām. Saprotat? Un viņi atnāca un viņi pateica Filipam, kurš bija no Betsaidas: "Kungs, mēs gribam Jēzu redzēt." Un Filips un vēl viens māceklis atveda viņus pie Jēzus, lai redzētu Jēzu.

97 Tagad pievērsiet uzmanību tiem vārdiem, ar kādiem Jēzus viņiem atbildēja, jo viņi bija atnākuši, lai redzētu, Kas Viņš ir, bet viņi nevarēja Viņu ieraudzīt. Viņi bija redzējuši apveidu, taču Viņš bija Savā templī. Dievs bija Savā templī, apslēpts cilvēciskā miesā. Ievērojiet tos vārdus, ko Viņš pateica: "Ja kviešu grauds nekritīs zemē, saprotiet, un nenomirs, tas paliks viens." Saprotat? "Ir pienākusi tā stunda, jau pavisam drīz Cilvēka Dēls tiks pagodināts, saprotiet, un Viņam ir jāaiziet no šīs zemes. Un, ja šī stunda nepienāks, jūs nekad nespēsiet To ieraudzīt." Saprotat?

98 Un tā, kāpēc viņi nespēja ieraudzīt Jēzu? Viņš bija nomaskējies. Dievs bija nomaskējies. Grieķi gribēja ieraudzīt Dievu, un tur nu Viņš bija, taču viņi nespēja Viņu ieraudzīt apsega dēļ. Un tieši tas pats notiek šodien, viņi neredz Viņu apsega dēļ. Tas ir uz viņu sejām. Tie grieķi bija nomaskējušies...tas ir, Jēzus bija nomaskējies šiem grieķiem.

99 Ievērojiet, Viņš sacīja tiem: "Ja šis kviešu grauds nekritīs zemē, tas paliks viens."

100 Viņi...viņi nevarēja saprast, kā, kāpēc viņi nespēja Viņu ieraudzīt. Tur stāvēja cilvēks. Viņi atnāca, lai redzētu Dievu, bet ieraudzīja kaut kādu cilvēku. Saprotat? Viņi nevarēja ieraudzīt Dievu, jo Dievs bija viņiem apslēpts. Un tā, paturiet to savā prātā, Dievs bija apslēpts cilvēkā. Viņi varēja pateikt: "Neviens cilvēks nevar darīt tādus darbus, ja vien tas nav Dievs. Neviens cilvēks nevar to izdarīt, un kā gan šeit stāv kaut kāds cilvēks, un tomēr Dieva darbi izpaužas caur Viņu!" Saprotiet, viņi nespēja saprast, ka Dievs bija zem apsega.

101 Viņš ir apslēpts cilvēkā, kā jau Viņš vienmēr ir bijis apslēpts. Taču viņiem Viņš bija apslēpts, Viņš bija Savā cilvēciskajā templī. Dievs atradās cilvēciskajā templī. Lūdzu, tagad esiet ļoti uzmanīgi, Viņš ir vakar, šodien un mūžīgi tas pats. Saprotiet, Dievs atrodas zem apsega, apslēpdams Sevi pasaulei, apslēpts cilvēkā. Saprotat? Tur bija Dievs! Tie grieķi sacīja: "Mēs gribam Viņu redzēt."

102 Bet Jēzus sacīja: "Kviešu graudam ir jānokrīt un jānomirst!" Tev ir jānomirst visām savām idejām. Tev ir jāiziet ārā no savām domām.

Tāpat kā bija izdarījuši tie mācekļi, viņiem nebija skaidrības par Viņa miesas ēšanu un...un Viņa asiņu dzeršanu, taču, saprotiet, viņi tam visam bija miruši. Viņi bija miruši tā Galvenā dēļ, viņi bija miruši Kristus dēļ. Vienalga, kas tas bija vai cik ļoti šķita, ka Viņš ir uzvarēts, viņi vienalga Tam joprojām ticēja. Saprotat? Viņi redzēja tajā Cilvēkā Cilvēku, kurš ēda, dzēra, ķēra zivis, gulēja, visu pārējo, piedzima šeit uz zemes, staigāja ar viņiem, sarunājās ar viņiem, nēsāja drēbes kā visi pārējie, taču tas bija Dievs.

103 Tādējādi grieķi nespēja Viņu ieraudzīt, jo Viņš bija apslēpts viņiem cilvēciskā būtnē. Pievērsiet uzmanību vārdiem, ko Viņš tiem pateica: "Ja kviešu grauds nekritīs zemē!"

104 Dievs, būdams cilvēka veidola apsegā, noslēpa Sevi no viņu acīm. Viņi redzēja tikai kaut kādu cilvēku. Taču tie Iepriekšnolemtie redzēja Dievu. Viens redzēja cilvēku, cits redzēja Dievu. Saprotat? Un tas bija Dievs, kas bija noslēpies cilvēkā, un šādi tiem abiem bija taisnība, taču viss ir

tavā ticībā tam, ko tu neredzi. Tu vienalga tam tici. Dievs apslēpts cilvēkā. Viņš bija tajā miesā, un tā miesa bija Viņa. Apsegs tika pārplēsts, saprotiet, lai Dievs varētu tikt izpausts.

105 Vecajā Derībā Dievs bija apslēpts, kad Viņš bija uz Sava žēlsirdības troņa [Derības šķirsta vāks, kas Karaļa Jēkaba Bībelē angļu val. tiek tulkots kā "žēlsirdības tronis". Latviešu Bībelē tas tiek saukts par "salīdzināšanas vāku"–Tulk.]; uz žēlsirdības troņa, caur priekškaru! Vecajā Derībā Dievs bija Savā templī. Taču cilvēki nāca iekšā un, lūk, šādi pielūdza, taču, atcerieties, tur stāvēja priekškars (āmen), kas aizsedza Dievu. Viņi zināja, ka tur bija Dievs. Viņi nevarēja Viņu redzēt. Uguns Stabs tur vairāk nekad neparādījās. Vai esat to ievērojuši? Kopš tā laika, kad Uguns Stabs aizgāja aiz tā priekškara, Rakstos nav nevienas reizes, kad Tas vēl kādreiz būtu parādījies, līdz Tas parādījās no Jēzus Kristus. Dievs bija aiz aizsega!

106 Kad Viņš stāvēja uz zemes, Viņš sacīja: "Es nāku no Dieva un Es aizeju pie Dieva."

107 Pēc tam Pāvils (pēc Viņa nāves, apbedīšanas un augšāmcelšanās) ceļā uz Damasku, tur atkal parādījās šis Uguns Stabs. Kas Tas bija? Iznāca no priekškara iekšpuses! Slava Dievam!

108 Viņš bija tur iekšā aiz priekškara. Un tā, aiz kā tad Viņš atradās? Aiz ādas priekškara. Redziet, "aiz āpšu ādām", aiz priekškara. Un kad krustā sišanas dienā tas priekškars pārplīsa, tas apsegs, kurā Viņš bija ietīts, tika pārplēsts krustā sišanas dienā, tad viss žēlsirdības tronis kļuva redzams.

109 Lūk, ebreji nevarēja saprast, kā gan Dievs varēja apžēloties par tādiem grēcīgiem, netīriem cilvēkiem, kādi esam mēs. Taču viņi nespēja ieraudzīt To, kurš deva žēlastību, jo Viņš bija apslēpts. Viņš bija aiz žēlsirdības troņa, iekšpusē, apkārt karājās āpšu ādas, apsedzot Viņu. Pirms tam...

110 Pirms tam, ja kāds cilvēks iegāja aiz tā priekškara, tā bija tūlītēja nāve. (Ak, mums šeit būs laba pamācība, pēc brītiņa, redziet, ja jūs...ja jūs spēsiet To pieņemt.) Lai aizietu aiz šīm ādām... Pat viens no priestera dēliem reiz mēģināja to izdarīt un nomira. "Neejiet aiz šī priekškara." Tas cilvēks, kas aiz tām aizgāja... Kāpēc? Tajā vēl nebija izpirkšanas. Tas bija potenciāli. Tas bija tikai potenciāls. Bet jebkurš *potenciāls* vēl nav realitāte, saprotiet, tikai potenciāli. Tā bija izpirkšana... Grēks tika apklāts, nevis izlaists...atlaists, tas ir, nevis atlaists. *Atlaists* nozīmē "atdalīts un aizvākts". Un aitu un kazu asinis šādi nespēja to izdarīt, tāpēc Jehova bija apslēpts aiz priekškara. Lūk, aiz šī priekškara, kur Viņš bija apslēpts, ienākot tur, cilvēks nokrita miris, mēģinādams ienākt Tajā.

111 Taču pēc Vasarsvētku dienas, pēc krustā sišanas, kad tas priekškars pārplīsa no augšas uz leju, tai paaudzei... Jēzus bija tas Dievs, zem apsega. Un, kad Viņš nomira Golgātā, Dievs sūtīja uguni un zibeņus un pārplēsa to priekškaru no augšas uz leju, un šādi viss žēlsirdības tronis kļuva visiem skaidri redzams. Taču viņi bija pārāk akli, lai To ieraudzītu. Kā šeit sacīja Mozus...tas ir, sacīja Pāvils, lasīdams Mozu: "Tomēr, kad lasa Mozu, šis apsegs joprojām ir uz viņu sirdīm." Ak, brāli, māsa, lūk, ko izdarīja ebreji, kad pārplīsa priekškars un Dievs bija visu acu priekšā, karājās uz krusta. Viņš bija skaidri redzams, taču viņi nespēja To ieraudzīt.

112 Vai iespējams, ka pagāni ir izdarījuši tieši to pašu? Ak, Dievs! Kad viņiem bija draudžu periodi; Dieva Dēla periodi; taču, kad tagad šo konfesiju un visa kā tāda priekškars, šis tradīciju priekškars, kura mums ir kopš Vasarsvētku dienas laikiem, kad baznīcas tradīcijas tika pārplēstas, tas viss, ko cilvēki runāja: "Brīnumu laiks ir beidzies, un tā tālāk," un Dievs To atsedza un darīja To skaidri redzamu, bet viņi ir gatavi To atkal sist krustā, pilnīgi precīzi!

113 Atsegtais Dievs, visu acu priekšā, viņiem būtu bijis jāredz, ka Viņš tur stāvēja. Tomēr Viņš bija pārāk vienkāršs, Viņš bija parasts cilvēks. Viņi nespēja To ieraudzīt. Saprotiet, tur stāvēja cilvēks. "Nu," viņi sacīja, "tas puisis, kādu skolu Viņš ir pabeidzis?" Taču, atcerieties, kad tas šķēps ietriecās Viņa ķermenī, tas Gars atstāja Viņu, templis...upurvietas bloki apgāzās, un templī noplaiksnīja zibens, un pārplīsa priekškars. Kas tas bija? Tur Gogātā karājās viņu Dievs, bet viņi

bija pārāk akli, lai to ieraudzītu.

114 Viņš bija nolikts visu acu priekšā, bet viņi tik un tā To neredz! Viņi ir akli. Dievs, apslēpts cilvēkā!

115 Jūs atceraties, ka pēc tam Viņš atgriezās pie Pāvila un pie Pētera cietumā kā Uguns Stabs. Vai jūs to atceraties? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

116 Taču pēdējās dienās Viņam atkal ir jāatgriežas, Uguns Stabam no jauna ir jāatgriežas, lai darītu redzamu Cilvēka Dēlu, saprotiet, parādītu Vārdu, Gaismu. Esošās tradīcijas tiks aizmēztas prom. To nekas neapturēs; tas vienalga notiks. Dievs vienkārši nojauc tās konfesijas un tradīcijas.

Ar kādu Garu tad Viņš to izdarīs? Tāpat kā Viņš izdarīja sākumā. Paskatieties, ko Viņš izdarīja Ēlijas dienās, Jāņa Dienās. “Nemaz nedomājiet sacīt par sevi, ka 'mūsu tēvs ir Ābrahāms', jo Dievs no šiem akmeņiem var uztaisīt Ābrahāmam bērnus.” Saprotat? Nemaz nedomājiet: “Tāpēc ka es piederu *šim* un es piederu *tam*.” Saprotat? Dievs pārrauj priekškaru, saprotiet, lai parādītu, Kas Viņš ir. Saprotiet, pavērojiet priekškaru, kad tas šeit tiek pārrauts, mēs tagad ieraugām.

117 Un tā, kādreiz, kad kāds cilvēks aizgāja aiz tā priekškara, tā bija tūlītēja nāve. Tagad nāve ir neaiziet aiz Tā! Āmen. Ja tu nevari pāraut to tradīciju priekškaru, izlauzties cauri tai konfesijas sienai, lai ieraudzītu Dievu Viņa spēkā, tad tā ir nāve. Reiz nāve bija tur ienākt, tagad nāve ir palikt ārpusē. Viss žēlsirdības tronis ir skaidri redzams, to var redzēt ikviens, priekškars ir pārplēsts. Slava Dievam! Pilnīgi viss žēlsirdības tronis ir acu priekšā.

118 Kā gan Dievs varēja parādīt žēlastību tādiem netīriem grēciniekiem kā mēs, kad Viņš bija Sevi apslēpis, bija noslēpums. Bet tagad Tas ir visu acu priekšā jeb pilnīgi saskatāms, atklāts caur Viņa Vārdu. Tas vienmēr ir Vārds, aizvien, tas ir Dievs. Tieši Vārds to atver. Ja tajā laikā, kad Jēzus nomira, tie cilvēki būtu zinājuši Dieva Vārdu, tad viņi būtu ieraudzījuši žēlsirdības troni, viņi būtu ieraudzījuši, Kas Viņš bija.

119 “Kas gan Tas bija? Kāpēc priekškars pārplīsa?” Atcerieties, Tajā ieiet bija nāve. Neviens nevarēja To redzēt. Mozus redzēja to apveidā, tas bija virpuļ...tas bija cilvēks no mugurpuses. Lūk, te nu tas ir, asiņojoša mugura, tas pats Cilvēks! Kas tas bija? Dievs gribēja viņiem parādīt žēlsirdības troni. Dievs gribēja parādīt viņiem, Kas Viņš ir. Tāpēc priekškars templī ar Dieva roku no augšienes tika pārplēsts no augšas uz leju un darīja redzamu Dievu visu acu priekšā. Tas bija Jēzus Kristus, kas karājās uz krusta, žēlsirdības tronis. Un kas tas bija? Cilvēki bija pārāk akli, lai To ieraudzītu.

120 Lūk, tas atkal ir atkārtojies, viņu tradīcijas! Kā... Toreiz, Vasarsvētku dienā, atnāca Vārds un bija “Dieva Dēla” apveidā. Bet Nikejā, Romā viņi sāka to organizēt. Un uzreiz viņi kļuva par metodistiem, baptistiem, prezbiteriešiem, pentakostiem un tā tālāk. Tās ir tik ļoti organizētas tradīcijas, ka cilvēks vairs nezina, uz kā viņš stāv.

Taču, slava Dievam, Viņš ir apsolījis, ko Viņš izdarīs pēdējās dienās. Viņš skaidri parādīs Savu Vārdu, atkal atvērs mūsu priekšā, saprotiet, atvērs To.

121 Ja vien viņi zinātu Vārdu, viņi būtu zinājuši, kas bija Jēzus. Ja vien cilvēks zinātu Dieva Vārdu, tad viņš zinātu to stundu, kurā mēs dzīvojam, un kas notiek. Viņi vienkārši atsakās ieklausīties tajā Vārdā. Viņu tradīcijas! Kas lika tiem ebrejiem to redzēt? Kas? Šķita, ka viņi patiesībā būtu varējuši to ieraudzīt, jo tas bija pārplēsts un redzams. Tas bija pārplēsts un redzams ar konkrētu mērķi.

122 Kā tad šī atmoda līdz šim turpinās? Kā tā varēja sekmēties? Kā tā varēja būt svētīta? Man ir vienalga, cik daudz tajā ir atdarināšanas vai vēl kaut kā, kas ne... Kad Mozus izgāja, kopā ar viņu

gāja jaukts pūlis. Kāpēc tas tiek šādi darīts? Tas ir pats Jehova, kas noņem no Dieva apsegu, lai parādītu atšķirību starp pareizo un nepareizo. Vai tad taisnība ir metodistam, baptistam, prezbiterietim vai vēl kādam? Taisnība ir Dieva Vārdam! "Lai ikviena cilvēka vārdi ir meli, bet Mani ir Patiesība." Dievam nav vajadzīgs nekāds izskaidrotājs. Viņš pats izskaidro. Viņš izpaužto, un...tieši tas ir izskaidrojums. Dievs noņem no Sevis apsegu. Ak vai! Tieši mūsu vidū mēs redzam, kā Viņa varenā roka saka to visu, dara to visu.

123 Kaut kas no tā man ir šim vakaram, saprotiet, kā būt nomodā par Dieva roku, ko Tas dara, kā Tas atklājas. Saprotat?

124 Un cilvēki saka: "Ak, tās ir blēņas. Tas ir fanātisms. Nekā tāda tajā nav. Tās ir blēņas. Tas ir Belcebuls. Tas ir velns. Tā ir zīlēšana. Tas ir *tas*." Redziet, tieši to viņi sacīja par Viņu.

125 Ak, draudze, ja šī lenta tiks izsūtīta, Evaņģēlija kalpotāji, vai tad jūs neredzat, kur jūs dzīvojat? Vai tad jūs neredzat, kāda tagad ir stunda? Dievs rāda Sevi, noliekot malā... Paskatieties, Viņš paņēma tempļa priekškaru un pārplēsa to, lai viņi skaidri varētu saskatīt Dievu, bet viņi bija pārāk akli, lai ieraudzītu Viņu. Un tieši to pašu Viņš ir izdarījis šodien, izlikdams Savu Vārdu visredzamākajā vietā, ko Viņš ir apsolījis. Katrs apsolījums Vārdā atrodas tieši mūsu priekšā, tas ir skaidri saskatāms!

126 Vai zināt, ko dara pagānu draudze? Tieši to pašu, ko izdarīja ebreju draudze, pārāk akli, lai To ieraudzītu. Tas arī viss. Tas būs uz viņu sirdīm tieši tāpat, kā bija tajā laikā.

127 Ievērojiet, tagad nāve ir stāvēt no Tā maliņā. Tev Tajā ir jāieiet caur Šo priekškaru, vai arī tevis nebūs. Kā gan Dievs varēja apžēloties par viņiem... Taču atcerieties, kas tas bija, Dievs izpaužto, kas bija aiz tā priekškara. Pavērojiet, kas bija aiz priekškara: Vārds. Ko tas aizsedza? Vārdu! Kas gan tas bija? Tas atradās šķirstā. Priekškars aizsedza tieši Vārdu. Saprotat? Un Jēzus bija tas Vārds, un Viņš ir tas Vārds, un Viņa miesas priekškars To bija aizklājis.

128 Un šodien tradīciju priekškars atkal ir apslēpis Vārdu, sakot: "Tā tas nav." Bet Tas tā ir! Dievs liecina par To, spoži mirdzēdams gluži kā saule ikviena priekšā, bet viņi nespēj To ieraudzīt. Dievs, esi mums žēlīgs.

129 Līdzībā Mozus iznāca no Dieva Klātbūtnes ar Dieva Vārdu tam periodam. Tagad sekojiet līdzi, mēs tagad esam 2. Mozus grāmatas 19. nodaļā. Nepalaidiet to garām, lūk. 2. Mozus 19, Mozus iznāk no Dieva Klātbūtnes, vai arī 20. un 21., 19:20 un 21. Mozus iznāk no Dieva Klātbūtnes. Viņš ir pabijis Vārdā. Vārds ir ticis uzrakstīts. Un viņš, Dieva Klātbūtnē kopā ar Vārdu, viņam bija Vārds tam periodam. Katram periodam ir Vārds. Un, kad Mozus iznāca, viņa seja tik ļoti mirdzēja! Saprotat? Vārds bija viņā, gatavs izpausties, tikt iedots cilvēkiem.

130 Īstais Vārds, Dievs bija To uzrakstījis, un Tas bija kopā ar Mozu. Ievērojiet, Tas bija kopā ar Mozu un bija gatavs, lai tiktu izpausts. Priekš viņiem viņš bija Vārds, viņš bija dzīvs Vārds, apslēpts. Sevi noslēpis, Mozum bija jāliek uz savas sejas apsegs. Kāpēc? Viņš bija tas Vārds. Āmen. Līdz tas Vārds tika darīts zināms, Mozum bija sevi jāapsedz. Āmen!

Vai jūs to redzat? Lai kur arī neatrastos Vārds, Tas ir zem apsega.

131 Mozum bija Vārds. Un tā, atcerieties, pēc tam, kad Vārds bija izpaudies, Mozus atkal bija Mozus. Saprotat? Taču, kamēr tas Vārds bija viņā, lai tiktu izdots, viņš bija Dievs; nu, viņš vairs nebija Mozus. Viņam bija Tā Kunga Vārds tam periodam. Nekas nevarēja viņam ko izdarīt, pirms tas nebija izdarīts; tas Vārds bija kopā ar viņu. Lūk, tādējādi, kad viņš atnāca, cilvēki grozīja savas galvas, viņi nevarēja saprast. Viņi bija izmainījušies. Viņš bija pavisam cits. Viņš nāca ar to Vārdu. "Un viņš uzklāja apsegu," ir teikts Bībelē, "uz sava vaiga," jo viņam bija Vārds. Un viņš bija Vārds viņiem.

132 Un tā, paskatieties, ja Mozus... Ak, brāli, šeit būs apvainojums. Taču, ja Mozus... Kā Pāvils šeit sacīja Otrajā vēstulē Korintiešiem, 3. nodaļā. Ja Mozum bija jāapklāj savs vaigs, jo uz viņa bija tāda godība... Saprotiet, jo tā bija dabiska godība, tas bija dabisks likums. Un, ja Mozus, zinādams, ka tam likumam bija jāpazūd.... Bet tā Godība bija tik varena, ka tā darīja cilvēkus aklus, tāpēc viņa vaigs bija jāaizsedz ar apsegu. Cik daudz vairāk tā būs ar Šo? Garīgi akli cilvēki! Jā-jā. Tai godībai bija jāizzūd, bet šī Godība neizzudīs. Saprotat? Mozum bija miesīgi likumi, nosodījums, nekādas žēlastības, pilnīgi nekā, tas vienkārši tevi nosodīja. Taču Šis, par ko mēs runājam... Tam nebija nekādas piedošanas, tas vienkārši pateica tev, kas tu esi. Šis dāvā tev izeju.

133 Un, kad šis Vārds ir atsegts, ak vai, kāds vaigs tad būs Tam? Tam būs jātiek aizsegtam. Tas ir jāaizsedz. Tagad skatieties. Tādējādi Gars ir apslēpts cilvēciskā templī, saprotiet, viņš runā dabiskus vārdus aiz dabiska apsega.

134 Un tā, Pāvils šeit runā, lūk, un šādā...šādā nozīmē Garīgu Vārdu: “Mēs neesam burta, likuma kalpotāji; bet esam spējīgi būt Gara kalpotāji,” ka Gars paņem to burtu un izpauž To.

135 Tas vienkārši bija likums, tev bija jāiet un jāskatās uz to, piemēram: “Tev nebūs pārkāpt laulību. Tev nebūs zagt. Tev nebūs melot. Tev nebūs darīt *to*, *šito* vai vēl *kaut ko*.” Saprotat? Tev bija jāskatās uz to.

136 Taču šis ir Gars, kas nonāk uz apsolīto Vārdu *tam* periodam, un izraisa un izpauž, nevis divas akmens plāksnes, bet dzīvā Dieva Klātbūtne. Nevis kāda mistiska doma, ko kāds ir izdomājis, vai Haudini [Amerikāņu iluzionists–Tulk.] triks; bet pats Dieva apsolījums, atklāts un izpaudies mūsu priekšā. Aiz kāda veida priekškara tas atradīsies? Un lai...lai to noņemtu...

137 Redziet, tas bija tik vareni, ka cilvēki pat sacīja, viņi sacīja, kad viņi redzēja, kā Jehova nonāk šajā Uguns Stabā un sāk tricināt zemi un...un visu pārējo, ko Viņš izdarīja, un to kalnu liesmās. Un, ja kāds pat mēģināja aiziet uz to kalnu, aizgāja bojā. Tas bija tik vareni, ka pat Mozus bija nobijies no zemestrīces. Tādējādi, ja toreiz Viņš satricināja tikai to kalnu, šajā reizē Viņš satricinās debesis un zemi.

138 Kā tad ar Šo Godību? Ja tā bija apklāta ar fizisku apsegu, tad Šī ir ļoti...aizklāta ar garīgu apsegu. Tāpēc necenties skatīties uz fizisko, izlauzies Garā un ieraudzīsi, kur tu atrodies, ieraudzīsi, kādā stundā mēs dzīvojam.

139 Vai jūs To saprotat? Saprotiet, Tas ir garīgs apsegs, kas atrodas pār cilvēkiem, saka: “Es esmu metodists. Esmu tikpat labs kā jebkurš. Es esmu baptists. Bet es esmu pentakosts.” Vai tad jūs neaptverat, ka tas viss ir tradīciju apsegs? Tas noslēpj no jums Dievu. Tieši tas jums neļauj izbaudīt visus...

Ak, jūs teiksiet: “Es gavilēju un šurpu turpu lēkāju.”

140 Viņš sacīja: “Katru Vārdu!” Ieva ticēja katram Vārdam, izņemot vienu. Saprotat? Tas ir pilnais Dieva Vārds, izpausts šī laika apsolījums. Saprotat?

141 Tagad skatieties, mēs iesim tālāk. Te ir ļoti daudz par ko runāt, un man ir apmēram divdesmit lapas, taču tas...ar pieraktiem, taču es...es vienkārši nerunāšu par to visu. Redz, es pasteigšos.

142 Pirms Viņš var runāt ļaudīm Vārdu, Viņš apsedzas ar dabisku apsegu. Lūk, Dievam ir Sevi jānoslēpj, kā Viņš ir apsolījis, cilvēciskā miesā. Dievam! Vai jūs to saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Dievam ir jāapsedz Sevi cilvēciskā miesā un jāuzliek pār viņiem garīgs apsegs (saka: “Es taču esmu *tāds*, bet es esmu *šitāds*.”), lai runātu uz ļaudīm. Kad tas apsegs, kurš ir tradīciju apsegs, tiek pārrauts, tad...tas, ko viņi saka: “Brīnumu laiks taču ir beidzies.”

143 Reiz viens puisis man pateica, viens baptistu sludinātājs no turienes, pienāca pie manis, brālis Grīns, un viņš sacīja: “Brāli Branham, man ir kaut kas pret tevi.” Sacīja: “Tu mēģini likt cilvēkiem...” Tas bija viesnīcā “Ramada”, kad mums tur bija sanāksmes. Sacīja: “Tu mēģini likt cilvēkiem ticēt apustuļu periodam, dzīvot šodien tā, it kā viņi atrastos apustuļu periodā.” Sacīja: “Apustuļu periods beidzās līdz ar apustuļiem.”

Es sacīju: “Tas beidzās?”

“Jā.”

Es sacīju: “Kurš tad bija runasvīrs apustuļu periodā?”

Viņš sacīja: “Tie divpadsmit apustuļi augšistabā.”

144 Es sacīju: “Tad Pāvila tur nebija.” Es sacīju: “Runasvīrs bija Pēteris, un Vasarsvētku dienā Pēteris sacīja, kad viņi redzēja, kā tas viss notika, un Svētais Gars darbojās, viņš sacīja: 'Šis apsolījums ir dots jums un jūsu bērniem un visiem, kas vēl ir tālu, ko Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās.' Ja Viņš joprojām aicina, tas Tas pats ir arī šeit. Kad, tādā gadījumā, beidzās apustuļu periods? Apustuļu periods beigsies tad, kad Dievs pārstās aicināt.” Viņš vairs neko neteica, bet paņēma savu cepuri un aizgāja. Saprotat?

145 Lai to paveiktu, ir vajadzīgs Vārds. Tieši Vārds. Jēzus pateica sātanam: “Stāv rakstīts.” Saprotat? Lūk, kas tas ir: “Stāv rakstīts.”

146 Es sacīju: “Pēteris sacīja, ka tas nekad nebeigsies. Ko vien Tas Kungs pieaicināja, šī Svētība bija viņiem. Tagad tu saki: 'Viņš to pārtrauca.' Kad?”

“Vai neesi aizskarts?”

Es sacīju: “Nē, ser, it nemaz. Uz priekšu.” Labi. Saprotat?

147 Pēteris sacīja, ka tas bija ikvienam, kuru Dievs aicinās, saņems to pašu apustulisko svētību. Tas...tas ir Tā Kunga Vārds. Saprotat?

148 Un tā, fiziskais apsegs. Dievs, Vārds, apslēpts cilvēciskā miesā. Kas tas bija? Dievs bija apslēpts Mozū. Dievs bija Mozū, zem apsega, un Dieva Klātbūtne bija viņā. Viņš bija tik pilnīgs ar to Vārdu viņā šādā veidā, ka viņam bija jāapsedz sava seja. Un tas bija apstiprināts pravietis, kas atklāja Vārdu un sacīja viņiem: “Tev nebūs! Tev būs! Un tev nebūs!” Saprotat?

149 Viņš apslēpa Sevi cilvēciskā būtnē, lai iedotu Savu Vārdu tai paaudzei, vai arī Vārds būtu padarījis aklus pat izsauktos. Saprotat? Pat tie cilvēki, kas bija tur izgājuši, viņi nespēja uz to skatīties un izturēt. Mēs atrodam to 2. Mozus grāmatā, viņi sacīja: “Lai runā Mozus, nevis Dievs.” Vai saprotat, kāpēc Uguns Stabs neparādās pārāk bieži? Saprotat?

150 Dievs sacīja: “Es...Es...Es to izdarīšu. Es celšu viņiem Pravieti.” Āmen! “Es viņiem tādu celšu.” Un Viņš precīzi tā arī atnāca. “Es... Un Viņam būs... Viņš būs Vārds.”

151 Viņš sacīja: “Ja viņi grib redzēt, kas ir Vārds...” Sacīja: “Lūk, Mozu, Es tur parādījos tev degošā krūmā.” Sacīja: “Es nonākšu un aizdedzināšu to kalnu.” Sacīja: “Viņi ieraudzīs, ka tu esi sacījis patiesību.” Es parādīšos šeit tieši tādā...tieši tādā ugunīgā veidā. Es šeit parādīšos un pierādīšu cilvēkiem, Es apstiprināšu tavu kalpošanu.” Lūk, ko Viņš šeit pateica Mozum, tajos vārdos.

152 Pievērsiet uzmanību, Viņš sacīja: “Tagad Es pagodināšu...pagodināšu tevi cilvēku priekšā.” Sacīja: “Lūk, tu pateici viņiem, ka Es satiku tevi tur, ugunīgajā krūmā; tagad Es nonākšu lejā, tas

pats Uguns, un Es ļaušu cilvēkiem ieraudzīt, ka tur par To nemeloji.” To var pierādīt pat zinātniski, ja gribat. Saprotat? “Es nonākšu lejā un viņiem ziņošu.”

153 Un, kad Viņš sāka dārdināt, kad Jehova sāka dārdināt, cilvēki pateica: “Nē! Nē! Nē! Lai Jehova nerunā; mēs...mēs mirsim.”

154 Redziet, Viņam bija jābūt zem apsega, tāpēc Dievs apslēpa Sevi Mozū un iedeva Mozum Vārdu. Un Mozus nokāpa lejā un runāja Tā Kunga Vārdu ar apsegu uz savas sejas. Vai pareizi? Jehova apslēpts pravieša apveidā, jo tas būtu absolūti... Un Dievs pateica, ka Viņš šādi ar viņiem vairs nerunās. Ka Viņš runās ar viņiem tikai caur pravieti. Kopš tā laika tas ir vienīgais veids, kā Viņš runās. Tas ir vienīgais veids, kādā Viņš ir runājis. Pareizi. Nekad nekādā citā veidā. Viņš nemelo.

155 Ievērojiet, tikai Mozum bija Vārds. Lūk, tur neatnāca kaut kāda grupa, tur nebija tikai farizeji vai saduķeji, un tā nebija kāda konkrēta sekta vai klans. Tas bija Mozus! Viņam bija viens cilvēks. Viņš nevar paņemt divus vai trīs dažādus prātus. Viņš ņem vienu cilvēku. Vārds bija Mozum un tikai viņam. Pat Jozuam Tā nebija. Nevienam citam Tā nebija. Āmen! Jozua bija ģenerālis, Jozua bija armijas komandieris; Jozua bija ticīgais, kristietis. Bet Mozus bija pravietis! Vārds nevarēja atnākt pie Jozuas; Tam bija jāatnāk pie Mozus. Viņš bija tā laika galvenais pravietis. Ievērojiet, Vārds nekad nenāca pie Jozuas, līdz Mozus bija prom. It nemaz. Dievs vienlaicīgi darbojas ar vienu. Dievs ir viens. Saprotat? Un tā, tikai Mozum bija Vārds, nevis kādai grupai.

156 Paskatieties, Dievs brīdināja, lai neviens neseko Mozum aiz tā priekškara, atdarinātājus. Saprotat? Sieviete, vīrietis, priesteris, lai kas tas arī nebūtu, cik dievbijīgs, kāds vīrs, cik godājams, lai kādi viņi arī nebija; Viņš brīdināja: “Lai Mozus nāk viens! Un, ja kāds cilvēks, pat dzīvnieks, tam pieskarsies, viņš uzreiz ir jānogalē.” Nekad priekšlaicīgi nešķērso šo priekškaru. Tas priekškars ir vienam cilvēkam. Šis Vēstījums ir viens. Saprotat? Templī viens cilvēks iegāja vienu reizi gadā, svaidīts un sagatavots ieiešanai; nevis tam, lai iznestu Vārdu, bet lai upurētu asinis. Tik vien kā pieiet pie Tās, tikai viens. Ikviens cits cilvēks mira. Saprotat?

157 Tagad viņi mirst garīgi. Tas ir garīgs priekškars. Saprotat? Tas bija fizisks priekškars. Šis ir garīgs priekškars. Saprotat? Viņi tik turpina iet tur iekšā, kaut ko viņiem pateiksi. “O-o, es taču zinu! Es to zinu, taču es...” Ejiet vien uz priekšu, lai tā ir, tas tikai parāda... Saprotiet, pēdējā sērga Ēģiptē bija nāve, pirms iziešanas. Pēdējā sērga uz zemes ir garīga nāve, pirms iziešanas. Pēc tam viņi tiks sadedzināti un pārvērtīsies pelnos, un taisnie izies un staigās pa viņu pelniem. Taču pēdējais ir garīgā nāve, Vārda noraidīšana.

158 Tagad paskatieties, Dievs brīdināja ikvienu nemēģināt sekot Mozum aiz Uguns priekškara. Mozum bija jābūt zem apsega, viņam bija no turienes jāiznāk. Un Mozus iegāja kā Mozus, gāja iekšā šajā Uguns Stabā; bet, kad viņš atgriezās atpakaļ, viņš bija zem apsega. Jo viņš iegāja tajā, no savām tradīcijām, no vecaju tradīcijām. Viņš bija *redzējis* Uguns Stabu, taču šeit viņš *ieiet* Uguns Stabā. Saprotat? Āmen. Un viņš iznāk, būdams zem apsega. Dieva Vārds cilvēkā, zem apsega! Lūk, viņš iznāk, ak vai, es to redzu. Brīdināja, lai neviens cits nemēģina, neviens nevar To atdarināt. Labāk to nedariet. Saprotat? Pat priesteris vai kāds svēts vīrs, lai kas tas nebūtu, kardināls, bīskaps, vēl kāds, kas mēģināja ieiet aiz tā priekškara, nomira. Dievs brīdināja viņus. Mums nebūs nekādas atdarināšanas.

159 Viņa Vārds tiek atklāts vienam. Tā vienmēr ir bijis, katrā periodā nāca pravietis ar Tā Kunga Vārdu, ik reizi, viscaur Rakstos. Saprotat? Vārds atnāk pie viena. Katrā periodā tieši tā, pat draudzes periodos, no paša pirmā līdz pēdējam. Pārējiem ir viņu vieta, tā tas ir, pievērsiet uzmanību, taču turieties tālāk no tā Uguns Staba. Saprotat? Kāda mums šeit ir pamācība! Saprotiet, visi grib būt Mozus, un visi...

160 Vai atceraties, ko tur pateica Datans un pārējie? Sacīja: “Un tā, Mozu, brītiņu uzgaidi! Tu

pārāk daudz no sevis iedomājies, saproti. Lūk, šeit ir arī citi cilvēki, kurus Dievs ir aicinājis.”

161 Tā bija taisnība. Viņi visi labi sekoja, kamēr vien viņi sadarbojās, taču, kad viens mēģināja pacelties un ieņemt to Dieva pozīciju, kuru Viņš iedeva Mozum, kurš bija iepriekšnolemts un nozīmēts tam darbam, mēģināja to pārņemt, nonāca uguns un atvērās zeme, un tur viņi tika aprīti. Saprotat? Saprotat? Esiet uzmanīgi. Saprotat? Vienkārši esiet labi, dievbijīgi Dieva kristieši, ticēdami Vārdam. Saprotat? Turieties maliņā no tā Staba! Kāda pamācība!

162 Sākumā Dievs parādījās Mozum degošajā krūmā, Dievs bija apslēpts Uguns Stabā. Lūk, tagad brītiņu ļoti uzmanīgi paklausieties. Sākumā Dievs atnāca pie Mozus, Viņš bija apslēpts. Dievs bija Uguns Stabā, bija noslēpies tajā krūmā, saprotiet, it kā aiz ādas, saprotiet, tur, pie žēlsirdības troņa uz altāra. Saprotat? Viņš bija zem apsega. Viņš vienmēr ir zem apsega. Un, kad Viņš atnāca pie Mozus, Viņš bija Uguns Stabā, apslēpts Uguns Stabā. Taču šeit, cilvēku priekšā, Dievs apstiprināja viņu ar to pašu Uguns Stabu. Saprotat? Mozus pateica...

163 Tagad skatieties! Vai jūs sekojat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Vai jūs ļaujat savam prātam atslēgties? Vai jūs varat? Varat... “Kam ausis, tas lai dzird.” Saprotat?

164 Kad Dievs parādījās Mozum, tas bija Uguns Stabā, kad Viņš aicināja viņu kalpošanai. Un Mozus atnāca un izstāstīja to ļaudīm. Viņi nespēja tam noticēt, kaut arī viņš darīja brīnumus un visu ko tādu. Taču šajā reizē Viņš redzamā veidā, zinātniski parādījās un apstiprināja Mozus kalpošanu, ka tas ir tas pats Dievs, kas runāja ar viņu, jo Viņš parādījās Uguns Staba veidā un aizdedzināja visu kalnu. Bet pie Mozus Viņš atnāca krūmā, runāja ar viņu. Labi.

165 Dievs sākumā parādījās Mozum degošajā krūmā, zem apsega. Cilvēku priekšā Dievs atkal bija zem apsega un apstiprināja Mozu, ar apsegu, apsedzot Sevi ar to pašu Uguni, nonāca tas pats Uguns Stabs. No...no viņiem...no viņiem, tādējādi viņi tikai varēja dzirdēt Dieva Vārdu. Vai jūs to saprotat? Tikai Vārdu, viņi dzirdēja Viņa Balsi. Jo Mozus bija viņiem Dzīvs Vārds. Mozus! Saprotiet, Dievs tādā veidā pierādīja šo Vārdu caur Mozu! Saprotiet, Mozus sacīja... Dievs sacīja Mozum: “Ej uz turieni, un Es būšu ar tevi. Viņš ir... Nekas nenostāvēs tavā priekšā. ES ESMU, KAS ES ESMU.”

166 Mozus nonāca lejā un pateica: “Varbūt jūs tam nemaz neticēsiet, taču Dievs parādījās man Uguns Stabā un Viņš man to visu pateica.”

167 “Ak, mums te viskautkas tāds notiek.” Faraons sacīja: “Kā tā!” Mācītājs faraons sacīja: “Nu, tev tas ir lēts burvju triks. Nu, man šeit ir burvju mākslinieki, kas var pārvērst čūsku par nūju...nūju par čūsku. Panāciet šurp, burvju mākslinieki.” Un viņi tur ieradās un izdarīja to pašu.

168 Mozus zināja. Nē, it nekas viņu neuztrauca. Nebija nekādas nozīmes, cik daudz tur bija atdarinātāju. Mozus vienkārši stāvēja mierīgs. Tad pēkšņi, ziniet, tās kādu brītiņu tur paložņāja, un uzreiz Mozus čūska vienkārši aprija visas pārējās. Saprotat? Kāpēc? Tāpat kā tie apustuļi, viņi nevarēja To izskaidrot. Mozus nezināja, kā Dievs to izdarīs, taču Viņš to izdarīja.

169 Atcerieties, Viņš sacīja, ka pēdējās dienās atgriezīsies Jannes un Jambres, saprotiet, atdarināšana. “Un pieviltu pat Izredzētos, ja būtu iespējams,” Mateja 24:24. Saprotat? Tieši un precīzi tas pats, dara tieši tādus pašus brīnumus un visu ko tādu. Esiet nomodā par šo Vārdu! Esiet nomodā par šo Vārdu! Cilvēks saka, ka viņš dara brīnumus, bet joprojām grib ticēt, ka ir trīs dievi, un ir viskautkas... Ejiet prom no kaut kā tāda. Mēs zinām, ka tas...tas ir nepareizi, saprotiet, nekā tamlīdzīga! Saprotat? Vārds, katrs Vārds, katrs Vārds, kas nāk no Dieva mutes! 1. Mozus grāmatā, viens Vārds! Lūk, šeit ir teikts: “Nepieliec un neatņem nevienu vārdu.” Redziet, Tam ir jābūt tam pašam Vārdam. Saprotat?

170 Pievērsiet uzmanību, cilvēki redzēja, ka kaut kas bija noticis. Mozus bija zem apsega kā...

Viņš bija pravietis, un Dievs tagad bija apstiprinājis Savu Vārdu, tur nonācis. Un viņš bija redzējis zīmes un brīnumus. Un tad uzreiz ļaudis atdalījās, draudze. Saprotiet, *draudze* nozīmē "izsauktie". Saprotat? Pēc tam, kad viņi bija izsaukti no pasaules un kļuvuši par tautu, redziet, tad Dievs darīja Sevi zināmu, ka Viņš bija tas Uguns Stabs. Viņš pierādīja Mozus vēstījumu. Saprotat? Viņš bija Uguns Stabs. Man šķiet, viņi būtu To nofotografējuši, ja vien viņiem būtu fotoaparāti, jo tas viss bija Ugunī. Taču viņi...viņi pierādīja, ka...Dievs pierāda, ka Vēstījums bija pareizs. Vēstījums bija tuvu, viss bija, viņiem teju teju bija jātiek izvestiem. Apslēpa Savu pravieti no tiem cilvēkiem, kuri tika izvesti.

171 Cilvēki, aizdomājieties, redzēja, ka ar viņu kaut kas bija noticis. Tagad viņš atšķīrās no visiem pārējiem izraēliešiem. Viņš bija citādāks, Viņa vēstījums bija citādāks, viņš bija citādāks nekā priesteri, viņš bija citādāks nekā viss pārējais. Redziet, viņš bija cits cilvēks. Cilvēki redzēja, ka kaut kas ir noticis. Dievs bija apslēpis Sevi Savā pravietī, lai runātu viņiem Savus Vārdus. Lūk, ko Viņš bija izdarījis. Mozus bija tas dzīvais Vārds cilvēkiem, apslēpts Uguns Stabā, runādams to, kas vēlāk tika apslēpts aiz āpšu ādām. Saprotat?

172 Sākumā Vārdam bija jāatnāk no Mozus. Saprotat? Mozum bija Vārds. Tos bija uzrakstījis Dievs, neviens nevarēja Tos izskaidrot, sākumā Tos bija jāizskaidro Mozum. Lūk, kāpēc viņš apsedza savu seju, jo viņš... Vai jūs to saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Saprotat?

Te nu Tas ir. [Brālis Branhams paņem savu Bībeli–Tulk.] Mēs varētu To paņemt un visu to pārējo, taču Tam ir jātiek atklātam. Lai to atklātu, Mozum bija jākļūst par Dievu priekš ļaudīm.

Jūs sacīsiet: "Tās ir blēņas!"

173 Kāpēc Viņš sacīja...pat Mozum sacīja, Pats: "Tu būsi Dievs, bet Ārons būs tavs pravietis..." Saprotat? Tāpēc Viņš tur atnāca, saprotiet, Viņam bija Sevi jāapslēpj, jo Dievs vienmēr ir aiz apsega. Ak vai! Vai jūs To saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Dievs ir apslēpts no sabiedrības!

174 Sacīja: "Tēvs, pateicos Tev, ka Tu esi apslēpis to gudrajiem un prātīgajiem un esi atklājis to mazuļiem, tiem, kas vēlas iemācīties." Saprotat?

175 Dievs noslēpās aiz priekškara. Mozus apslēpa savu seju. Toreiz Mozus bija dzīvs Vārds zem apsega. Cilvēki ieraudzīja to Uguns Stabu, sacīja: "Nu mums pietiek." Saprotat? "Lai runā Mozus." Saprotat? "Lai Dievs nerunā, lai mums nav jāmirst." Mozus gāja tieši iekšā Uguns Stabā. Saprotat?

176 Un tagad sacīja, Viņš sacīja: "Un tā, Es...Es vairs nerunāšu uz viņiem šādā veidā, Es došu viņiem pravieti." Saprotat? Un šādi Viņš ir to darījis vienmēr. Saprotat? Sacīja: "Lai tagad viņi..." Taču ir vajadzīgs, lai šim pravietim ir šis Vārds. Ja viņš ir apsegts ar tradīciju, Dievs nekad nav viņu sūtījis. Ja viņš ir apsegts ar Vārdu, tad Dievs To apstiprinās. Dievs izskaidro Savu Vārdu. Mozus Tos runāja; Dievs Tos izskaidroja. Āmen.

177 Mozus sacīja: "Tas Kungs tā sacīja!" Un Tas Kungs izdarīja tieši to, ko Viņš pateica. Tas padarīja To pareizu.

178 Lūk, Viņš sacīja: "Un tā, Mozu, tu saproti. Cilvēki tagad saprot. Redzi, Es esmu tevi parādījis, Es esmu tevi apstiprinājis." Dievs bija apslēpis Sevi tajā pravietī, lai runātu Savu Vārdu cilvēkiem. Mozus viņiem bija dzīvais Dievs, izpausts dzīvais Dieva Vārds. Lūk, kāpēc viņa seja bija apsegta. Saprotat?

179 Un vai jūs zināt, ka šodien īstenā kristietībā ir apslēpts tieši tas pats, neticīgajiem. Viņi redz sievietes ar gariem matiem un visu pārējo, saka, ka tas ir... "Paskaties uz to vēsturisko modeli." Sievietes sapin savus matus uz pakauša, viņi saka: "Tev tur ir nolaista riepa, rezerves ritenis."

Saprotiet, Tas viss ir apslēpts. Viņi ir akli. “Ak,” viņi saka, “man ir Ph.D. grāds...” Man ir vienalga, kas tev tur ir, tu joprojām nezini Vārdu. Tieši tā. “Ak, tas...tie ir tikai sīkumi. Es...” Sākumā iemācies to mazāko.

180 Kā tad ar tiem cilvēkiem, kas saka, ka viņi ir zem Dieva Klātbūtnes apsega, bet sludina kaut kādu baznīcas tradīciju? Ak, lai Dievs ir žēlīgs! Kas pieliek un atņem, un visu ko tādu, injicēdami paši savas tēmas un paši savas domas, nevis Dieva Vārdu, saprotiet, kāds tad tas ir apsegs? Tas ir garīdzniecības apsegs. Dievs to apsegu ir pilnībā pārplēsis!

181 Saka: “Nav nekādu praviešu. Šajās pēdējās dienās nav nekādu apustuļu un praviešu. Nav nekādas Dievišķās dziedināšanas. Vairs nav nekādu redzētāju. Vairs nav nekā tāda, ka piepildās Marka 16. nodaļa. Apustuļu periods ir beidzies.” Viņi ir apslēpuši To no cilvēkiem aiz apsega, taču Dievs uzreiz ar Savu ugunīgo Svēto Garu pārplēsa to no augšas līdz apakšai... [Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.] Dievs pārplēsa to apsegu!

182 Mozus bija apsegs, dzīvais Dieva Vārds apslēpts aiz cilvēciskas miesas. Uguns Stabs bija Mozū, protams, runādams to, kam vēlāk bija jātiek aizklātam aiz ādām, jūs saprotat.

183 Un tā, šis Vārds, Vārds tika atnests, pēc tam Tas tika pierakstīts, pēc tam To nolika aiz tā un Tas joprojām bija apslēpts, jo Dievs vienmēr bija tajā Vārdā. Āmen! Viņš ir Vārds, vienmēr. Viņš bija tajā Vārdā. Lūk, kāpēc Vārdam bija jāatrodas zem apsega.

184 Ak, brāli, māsa, vai jūs To uztverat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Paskatieties! Vai tad jūs neredzat? Tas bija apslēpts viscaur šajos periodos saskaņā ar to, ko pateica Dievs, un Tas tiks atvērts pēdējās dienās, tie Septiņi Zīmogi tiks norauti, un pilnīgi Viss būs redzams cilvēkiem, kas notika visā tajā laikā. Septītā eņģeļa vēstījuma laikā visiem Dieva noslēpumiem ir jākļūst zināmiem tajā Ēlijā, šajā pēdējā stundā; kā Kristus ir izlikts no Savas draudzes, Dieva Dēls; kā Viņš atkal atklājas kā Cilvēka Dēls; kā ir jāsakārto Draudze un viss pārējais pēdējai dienai, nekādas ticības mācības, nekādas konfesijas, tikai absolūts Vārds, kas dzīvo indivīdā. “Vienu Es paņemšu, bet otru atstāšu. Es paņemšu *šo*, bet *to* atstāšu.” Saprotat? Ir tikai... Nekādas pazīšanās, nekādas konfesijas, nekādas saistības vai vēl kaut kas; tā ir tā sirds ar Dievu, tikai ar Viņu. Saprotat?

185 Pievērsiet uzmanību, apslēpts cilvēciskā miesā. Mozus ar to Vārdu, runādams to, kam vēlāk bija jātiek noliktam aiz āpšu ādas. Tāpēc lai... Tāpēc Kristus ir mūsu Mozus. Kristus ir mūsu Mozus. Viņš bija Dievs, apslēpts cilvēciskā miesā, apslēpts cilvēcē, miesā. Tā tas ir. Bet Viņš vakar, šodien un mūžīgi ir tas pats. Viņš ir apslēpts aiz āpšu ādām. Viņš bija zem apsega. Bet šajā reizē Viņš bija apslēpts cilvēkā. Saprotat? Tagad paskatieties, “vakar, šodien un mūžīgi tas pats,” apsolīja Savu Vārdu *šim* periodam. Viņš joprojām ir Kristus, apsolītais Vārds šim periodam, apslēpts cilvēciskā miesā. Vārds ir Dievs.

186 Svaidījums ir persona. Vārds *Kristus* nozīmē “svaidītais”, saprotiet, “ tas, kurš ir svaidīts”. Tādējādi Mozus bija Kristus viņa dienās, viņš bija tas svaidītais. Jeremija bija Kristus viņa dienās ar kādu Vārda daļu tai dienai.

187 Taču, kad atnāca Jēzus, Viņš atnāca kā Svaidītais Izpircējs, un tas bija gan Mozus, gan viss, kas bija Mozū, un viss Vārds, un Viņā bija visa Dieva Persona miesā. Lūk, kāpēc templī pārplīsa viss priekškars un žēlsirdības tronis kļuva skaidri redzams, Viņš bija tas Svaidītais.

188 Tagad paskatieties, tas apsegs cilvēciskajā miesā, šim periodam apsolītajam Vārdam arī ir jābūt zem apsega. Ievērojiet! Grēku mīlošie draudzes locekļi un grēcinieki nevar To ieraudzīt cilvēciskā apsega dēļ.

189 Tieši tāpēc viņi nespēja ieraudzīt Viņu. “Nu, Viņš taču ir cilvēks. No kurienes Viņš uzradās? Kādas draudzes locekļa apliecība Viņam ir? Kādai draudzei Viņš pieder?” (Es gribu par to parunāt

šovakar: *"Kādai draudzei Viņš pieder?"* Saprotat?) Un tā, redziet, lūk: "Kādai draudzei tad Viņš pieder, kādai...kādai grupai? Kādā skolā Viņš gāja? Kur Viņš ieguva Savu izglītību? Nu, tas Cilvēks piedzima (saskaņā ar tradīciju jeb saskaņā ar leģendu par Viņu šajā apkārtnē), tas Cilvēks piedzima ārpus svētās laulības. Nu, Viņš, protams, Viņš ir no velna. Saprotiet, Viņš ir...Viņš ir no velna. Viņš piedzima ārpus svētās laulības, un Jāzeps apprecēja viņu tikai tāpēc, lai viņa netiktu nomētāta ar akmeņiem, jo viņa bija laulības pārkāpēja. Un tas Cilvēks vēl te ierodas un saka mums, priesteriem, kas mums jādara?"

190 Bet tur stāvēja Dievs, atklādams šo Vārdu, raudādams: "Mans Dievs, kāpēc Tu esi Mani atstājis?" Tieši tās dziesmas, ko viņi dziedāja templī, kuras pirms daudziem gadiem viņiem bija uzrakstījis Dāvids, kas attiecās uz Kristu. "Visi Mani kauli, tie skatās uz Mani. Caurdūruši manas rokas un Manas kājas." Un, lūk, tur viņi stāvēja un to dziedāja, bet tieši tas Cilvēks mira uz krusta. Un, kad viņi pabeidza un...

191 Kad Viņš nomira, Debesu Dievs nonāca, kā Viņš izdarīja uz Sinaja Kalna, ar Svēto Uguni, un pārdedzināja to priekškaru templī no augšas līdz lejai, pārplēsa to uz pusēm. Bet ko viņi varēja izdarīt? Paskatīties tur ārā pa tempļa logu uz Golgātu, un tur atklāti bija redzams Dievs, tas Upuris.

192 Taču līdz pat šai dienai viņi To neredz. Šajā pēdējā dienā Dievs ir norāvis tās tradīcijas un skaidri un acīmredzami atnesis Vārdu šim periodam, bet viņi joprojām To nezina. Viņi vienkārši To nezina. Tas...tas ir tik vienkārši! Saprotiet, tas taču ir tik vienkārši. Tas ir tik tālu no pasaulīgā.

193 Vienā no sanāksmēm es nesen sludināju par *uzgriezni-dīvaini*. Vienā no šīm dienām es gribu par to sludināt, "dīvainis". Mēs visi esam dīvaiņi kaut kā dēļ, tāpēc...tāpēc es tāds būšu Kristus dēļ. Pāvils sacīja, ka viņš "tika uzskatīts par muļķi". Protams, tevi par tādu uzskatīs. Saprotiet, tieši uzgriežņi visu satur kopā. Saprotat? Tā tas ir.

194 Un tā, pievērsiet uzmanību priekškaram, cilvēciskajai miesai. Zinu... Lūk, grēku mīlošie cilvēki nevarēja to ieraudzīt. Tie tradicionālie reliģiskie cilvēki, viņi nespēja to ieraudzīt, jo Viņš bija cilvēks. Kas? Tajā cilvēciskajā miesā bija apslēpts Dievs.

195 Lūk, ja Viņš būtu nonācis kā varens Uguns Stabs, saprotiet, nonāktu varens Uguns Stabs un parādītu viņiem, kāds Viņš ir, ka Viņš ir tas varenais Uguns Stabs, tad varbūt viņi tam būtu noticējuši; ja Jehova tur pagrozītos.

Taču jūs redzat, ko Viņš izdarīja, lai šādi Viņš varētu paiet garām visiem tiem apķērīgajiem, gudrajiem cilvēkiem, Viņš vienkārši atklāja Sevi, kā Viņš apsolīja Mozum, saprotiet: "Es runāšu uz viņiem caur Pravieti." Un Viņš bija Cilvēka Dēls, Pravietis. Un daži no tiem Viņu atpazina, apmēram simtdaļa procenta no pasaules simtdaļas, viņi Tam noticēja; visi pārējie nenoticēja. Taču Viņš bija tieši tāds pats.

196 Tomēr tur visu acu priekšā stāvēja Varenais Dievs, Žēlsirdības Tronis! Viņš mira tai laikā, kad Viņa Paša bērniņi sacīja... Tur Viņa Paša bērniņi sacīja: "Viņš nav mums vajadzīgs! Nost ar Viņu!" Spļāva Viņam virsū.

197 Līdzība no senajiem laikiem, kad Dāvids gāja prom no tempļa, noraidītais ķēniņš. Gāja pa ielu, un viens klibiķis, kurš tur ložņāja apkārt, kuram viņš nekad nebija paticis, viņš nosauca viņu par "veco liekuli" vai vēl kaut kā, spļāva viņam sejā. Un tas sargs izvilka zobenu, sacīja: "Vai lai es atstāju tam sunim galvu uz pleciem, kad viņš apspļauda manu ķēniņu?"

198 Dāvids sacīja: "Liec viņu mierā, to viņam pateica Dievs." Un Dāvids droši vien nesaprata, ko viņš pateica. Kāpa augšā kalnā atskatīdamies, raudādams.

199 Astoņsimt gadus vēlāk Dāvida Dēls kāpa augšup tai pat kalnā, skatījās turp, raudāja par

Jeruzālemi, noraidītais Ķēniņš. Un tie spļāva Viņam sejā.

200 Vai tad jūs neredzat? Tas ir tieši tas pats. Vai redzat, kā turpinās šis Vārds, turpinās līdz pat šai dienai? To vienmēr ir noraidījis vairākums, saprotiet, bet ticējis mazākums.

201 Un tā, saprotiet, viņi nespēja Tam noticēt. Tie grieķi, viņi nevarēja Viņu ieraudzīt, Viņš bija Savā cilvēciskajā templī. "Nu," viņi sacīja, "šo cilvēku taču sauc Jēzus; Viņš nāk no Nācaretes."

202 Lūk, tajās dienās viņiem bija tikai viens vārds. Piemēram: Džons, Džims, viņi sacīja: "Džons no Džefersonvilas, Džims no Ņuolbani," vai kaut kā tamlīdzīgi, saprotiet.

203 Viņš sacīja: "Tas ir Jēzus no Nācaretes. Visi uzskata, ka Viņa māte palika stāvoklī no kāda kareivja." Saprotat? Un tad tieši tam viņi ticēja. Protams! Un, teiksim, viņi sacīja: "Un tas ir Jēzus no Nācaretes." Saprotat? "Kas Viņš tāds ir?" Redziet, viņi nespēja To saprast.

204 Taču, lūk, tas Vārds tai dienai, kad Viņš sludināja, sacīja: "Jūs pētāt Rakstus. Jūs domājat, ka Tajos jums ir Mūžīgā Dzīvība, bet Tie liecina par to, kas esmu Es. Ja nespējat Man noticēt (tad aizmirstiet Mani kā priekškaru), ticiet Vārdam, kas tiek izteikts. Divi ir liecinieki," Viņš sacīja, "Es runāju, un arī Tēvs runā, apliecinot Mani." Āmen. Tā tas ir.

205 Es runāju par šīs dienas Vārdu, un Tēvs To apliecina. Un tā, vai jums tas ir liecinieks? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Tāds tas ir, saprotiet. Lūk, kā tam ir jātiek īstenotam.

206 Tagad pievērsiet uzmanību Korintiešiem, un tā...Otrā vēstule Korintiešiem 3. nodaļa, 6. pants, vecajā templī mājoja Dievs, aiz vecajām ādām, nošķirts no ebrejiem. Kad tas vecais priekškars tika pārplēsts, ebreji joprojām...bija akli, lai redzētu, kas Viņš bija un kas Viņš joprojām ir. Un pēc tam Vasarsvētku dienā atklājās, kas bija patiesais un dzīvais Dievs, kad Dievs pārcirta to priekškaru divās daļās, no augšas. Kāpēc tā notika ar šo priekškaru? Kāpēc tas tā notika?

207 Kāpēc šodien ir atnācis tāds Vēstījums, lai paveiktu visu to, ko Tas ir paveicis? Kāpēc Tas ir atnācis? Kādēļ?

208 Reiz kāds gribēja mani paaicināt, ne pārāk sen, gribēja sarīkot ar mani debates par draudzes periodu, ka "Dievs atradās svētajā draudzē", un visu ko tādu. Un es uzzināju, ka tā bija kaut kāda sieviete sludinātāja, un es vienkārši to izmetu no galvas. Saprotiet, ja tas būtu bijis kāds vīrietis, viss būtu labi, tas būtu citādāk. Taču šādi...taču kāda jēga ir braukt turp, pat uz citu štatu, kad man, lai aizbrauktu, ir jāatstāj šeit sanāksme, saprotat? Tāpēc es vienkārši liku viņus mierā. Aklais ved aklo, viņi...viņi visi iekritīs grāvī.

209 Lūk, tāpēc tagad, šajā periodā, kad vecais konfesiju un tradīciju apsegs tika noplēsts no Dieva Vārda, lai Tas varētu izpausties! Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Tradīcija saka: "Tas viss ir beidzies." (Lai tas nedaudz iesūcas!) "Tādas lietas ir beigušās." Taču šajā pēdējā dienā šis tradīciju priekškars ir pārplēsts, un šeit stāv Uguns Stabs. Saprotat? Viņš ir šeit, izpauž Vārdu, kas ir šai dienai. Priekškars ir pārrauts!

Lūk, pasaule, viņi joprojām Tam netic! Nav nozīmes, kas, viņi To neredz. Viņi To neredz. Tas nebija sūtīts viņiem.

210 Atcerieties, Sodomai Dieva Dēls netika atklāts, bet divi vēstneši tika atklāti. Tā tas ir.

211 Taču, lūk, pats Dievs cilvēciskā miesā tika atklāts Ābrahāmam, Izredzētajam. Un pavērojiet, ko Viņš izdarīja, lai Sevi atklātu. Un, lūk, Ābrahāms zināja, kad Viņš zināja, par ko domāja Sāra Viņam aiz muguras, tad viņš sacīja, nosauca Viņu: "Elohim!" Saprotat? "Tavs kalps..."

212 Tagad paskatieties, lai tas varētu izpausties. Visu šo laiku uz Vārda ir bijis apsegs, Tas bija

apsegts cilvēkiem: “Tas nav iespējams.”

213 Vai atceraties svētrunu, kuru es torīt sludināju, kad pirmoreiz aizbraucu prom no šejienes, par Goliātu un Dāvidu? Es sacīju: “Paskatieties uz to tur, kurš met izaicinājumu, sacīdams: 'Brīnumu laiks ir beidzies.'”

Pavērojiet tās lentas, kā tās virzās, pavērojiet katru no tām, kā Tas kļūst skaidrāks un skaidrāks; ja jums ir ausis, lai dzirdētu, saprotiet, acis, lai redzētu.

Kā? Es sacīju: “Tur stāv tā lielā garīdzniecības pasaule, runā šajā zinātniskajā laikmetā, ka tas nav iespējams.” Taču es sacīju: “Dievs...” Tajā Gaismā, pirms to nofotografēja, tikai vienreiz; tas vēl nebija nofotografēts. Tas bija tur uz upes, viņi To nenofotografēja. Saprotat? Es sacīju: “Viņš pateica man, ka tas notiks; ka Viņš aicinās, un tas aiztrauksies pie visām tautām.”

214 Un pat doktors Deiviss sacīja: “Vai tu, ar pamatskolas izglītību, pabeidzis septiņas klases, lūgsies par karaļiem un monarhiem un sāksi atmodu, kas aiztrauksies pie visām tautām?”

Es sacīju: “Tieši tā Viņš pateica.”

215 Un tas ir noticis. Saprotat? Saprotiet, tas ir noticis. Lūk, kā tas ir, jā, Viņam nav vajadzīgs skaidrojums. Viņš to izdarīja. Saprotat? Viņš to jau ir izdarījis, tas izskaidro pats sevi, saprotiet; aicina Savus Izredzētos, saprotiet, no...no visiem sabiedrības slāņiem. Tagad tas ir izpaudies. Saprotat?

216 Es sacīju, ka Dāvids tur stāvēja, tāds kaulains puišelis ar sakumpušu muguriņu, ar lingu rokā. Un, ak, Sauls paskatījās uz viņu, kalpotāju asociācijas vadītājs, sacīja: “Nu, tu, tu pat neesi apmācīts!” Viņš sacīja: “Paskatīsimies, vai nevaru tev piešķirt kādu Ph.D. vai vēl kādu doktora grādu.” Uzģērba viņam tās bruņas, un viņš saprata, ka Dieva vīram tādas nav piemērotas.

217 Sacīja: “Ņem to visu no manis nost.” Sacīja: “Es vispār neko no tā nesaprotu.” Sacīja: “Ļaujiet man iet tādā veidā, ko es pazīstu, kā es uzvarēju lauvu, kā es uzvarēju lāci.” Viņš bija tāds kā meža vīrs. Viņš sacīja: “Ļaujiet man iet tādā veidā.”

218 Un tas Goliāts sacīja: “Vai jūs sūtat suni, lai cīnītos ar mani?” Sacīja: “Es uzduršu tevi uz sava šķēpa gala un pacelšu tur tavu ķermeni, un izbarošu to putniem.”

219 Dāvids sacīja: “Tu nāc pret mani kā filistietis, bruņās un ar šķēpu, bet es eju pret tevi Tā Kunga Izraēla Dieva Vārdā.” Vērojiet to pravieti, Dāvidu, sacīja: “Šodien es nocirtīšu galvu no taviem pleciem.” Āmen! Ak vai! Viņš zināja, kas viņam bija, Kam viņš ticēja, un bija pilnīgi pārliecināts, ka Viņš ir spējīgs īstenot to, ko viņš ir uzticējis Viņam. Saprotat? Tāpēc tā vienalga notika.

220 Tas vecais teiciens: “Brīnumu laiks ir beidzies,” sienas ir sagrautas! Jehova joprojām stāv visu acu priekšā, izpauzdams Savu Vārdu, Viņš ir atsegts. Pareizi.

221 Paskatieties, pagānu draudze arī ir padarīta akla tā priekškara dēļ pēc tam, kad tas pārplīsa un atsedza Dievu, garīdzniecības priekškars. Kā? Atkal apslēpjot Vārdu cilvēciskā būtnē. Tieši to nespēja ieraudzīt Israēls. Ja tas būtu bijis kaut kāds eņģelis vai vēl kaut kas, Israēls būtu Tam noticējis. Taču tas nevarēja būt eņģelis, tam bija jābūt cilvēkam! Āmen!

Dievs nevar pārkāpt Savu Vārdu. Pēdējās dienās tam atkal ir jābūt tam pašam. Saprotat? Kas padarīja aklu Israēlu? Tas Cilvēks. “Tu esi Cilvēks, kas padara Sevi par Dievu.” Tieši tāpēc tie Viņu nogalināja, un šodien, jo Vēstījums atnāca caur cilvēku, un nevis caur eņģeļiem! Saprotat? Dievs nevar izmainīt Savu ceļu, izmainīt Savu Vārdu. Viņš pateica, ka Viņš nemainās. Saprotat? Ievērojiet, apsolīja! Un pagāni šodien ir padarīti tikpat akli, kā bija Israēls, jo (kāpēc?) priekškara

dēļ. Dievs apslēpts cilvēkā, padarīja aklu Israēlu.

Ievērojiet, tas vienmēr ir padarījis kādu aklu. Vienu Tas padarīs aklu; otram Tas atklās Patiesību. Tas aizvērs acis vienam, otram tās atvērs.

222 Paskatieties, Jēzus stāvēja un sacīja: "Nu, tavs vārds ir...ir...ir Sīmanis, un tava tēva vārds ir Jona."

Viņš sacīja: "Kungs Dievs!" Redzat?

Filips...viņš sacīja: "Kā Tu to zini?"

Viņš sacīja: "Lūk, israēlietis, kurā nav viltības!"

Un viņš sacīja: "Rabi, kad tad Tu mani iepazini?"

223 Viņš sacīja: "Pirms Filips tevi pasauca, kad tu biji zem koka, Es tevi redzēju."

224 Viņš sacīja: "Rabi, Tu esi Dieva Dēls. Tu esi Israēla Ķēniņš."

225 Bet tur stāvēja tie, kas sacīja: "Viņš ir Belcebuls." Saprotat? Ko Tas izdarīja? Atvēra acis vienam, padarīja aklu otru. Ko sacīja priesteri? "Tas Puisis taču ir Belcebuls!"

226 Tā parastā sieviete sacīja: "Es zinu, ka nāks Mesija, kuru sauc par Svaidīto. Jā, atnāks Svaidītais. Mums nav bijis praviešu... Tu droši vien esi pravietis. Taču nāks tas Svaidītais. Mēs Viņu gaidām. Šīs ir pēdējās dienas pagāniem...tas ir, ebrejiem." Sacīja: "Šīs ir pēdējās dienas." Redziet, gan samarieši, gan ebreji gaidīja Mesiju. Saprotat? Sacīja: "Šis ir tas laiks, kad Viņam ir jāparādās. Mēs zinām, ka tad, kad Viņš atnāks, Viņš darīs šīs lietas. Viņš to visu mums izstāstīs."

Viņš sacīja: "Tas esmu Es."

Viņas acis bija atvērtas; policija...priesteri bija padarīti akli.

227 Lūk, ko vienmēr dara Evaņģēlijs. Dažiem tas atver acis, dažiem atklāj Patiesību, kamēr citus Tas padara aklus; tam ir divējāda nozīme. Daži var skatīties tieši saulē un kļūs akli; citi var paņemt To iet Tā gaismā. Ir atšķirība.

228 Kā tas bija katrā periodā, Dievība zem cilvēciskās miesas apsega. Ievērojiet, Viņš tā darīja. Pravieši bija Dievība zem apsega. Viņi bija Dieva Vārds (vai pareizi?) zem cilvēciskas miesas apsega. Šādi viņi neievēroja arī mūsu Mozu, saprotiet, Jēzu.

229 Ievērojiet, Vārds bija apslēpts aiz āpšu ādām vecajā templī, Vārds, izpausts uz akmens plāksnēm.

230 Un tā, tagad es pacentīšos aiziet pēc aptuveni divdesmit minūtēm, ja vien spēšu, pabeigt pusdivpadsmitos. Paskatieties, ja pievērsāt uzmanību, es šeit pāršķīru dažas lappuses, jūs redzat, lai nesāktu...lai es neapgrieztu...lai nebūtu pārāk ilgi. Es zinu, ka jums ir karsti, esat noguruši.

231 Aiz vecā tempļa, aiz priekškara, kas gan tur atradās? Kas bija Jehova? Kas tur bija apslēpts? Ko gan slēpa tas priekškars? Ak, aleluja! Ko gan slēpa tas priekškars? Tur bija apslēpts Vārds. Priekškars, parasta āpšu āda apslēpa, tā slēpa no viņu acīm Vārdu, fizisko. Aiz tās atradās arī upurmaizes. Aiz tās atradās arī Šekina Godība. Taču tas viss bija no viņiem apslēpts. Tas viss bija apslēpts. Visa Dieva Godība atradās uzreiz aiz tās vecās āpšu ādas, tā tas ir, viss bija apslēpts fiziskajām acīm.

232 Tās tas ir arī šodien. To sauc par “sektantu, fanātiķu baru”, taču viņi nezina, kas aiz tā slēpjas. Lūk, ko viņi nezina. Saprotat?

233 Pēc tam, kad Dievs žēlastībā pārrāva to priekškaru, lai viņi ieraudzītu, viņi bija tik ļoti ietinušies savās tradīcijās, ka viņi...viņiem tas joprojām bija apslēpts, līdz pat šai dienai.

234 Tāpat arī tagad! Godība, Svētā Gara spēks, Šekina Godība, kura tagad nonāk uz ticīgā (lūk, es ar to domāju īstenu ticīgo), kas liek ienākt viņā Dieva darbiem un ticībai, lai ticētu Dieva Vārdam, tas viss viņu acīm ir apslēpts. Viņi saka: “Tādas lietas ir beigušās.” Jūs redzat, ka viņi joprojām dzīvo aiz priekškara.

Jūs vairs neesat zem priekškara, maziņie, Dievs ir pilnībā atklājies jūsu priekšā!

235 Reiz brālis Freds Sotmans un brālis Toms Simpsons... Es nezinu, vai viņš tika šurp vai nē. Daži no mums, mēs bijām vienā baptistu draudzē, un kalpotājs pateica kaut ko, kas izklausījās tīri labi. Mēs visi pateicām: “Āmen!” Visa draudze izstiepa kaklus un atskatījās. Saprotat? Saprotiet, mēs atradām drupačiņu, kas bija izkritusi no tās Šekinas, ziniet, un bijām tādi kā priecīgi to iegūt. Un, citiem vārdiem, mēs sacījām: “Paldies Tev, Kungs!” Saprotat? Un, kad mēs pateicām, tie puiši tik ļoti bija aiz tā priekškara, ka viņi vienkārši par to pasmējās. Viņi nezināja, ko Tas viss nozīmē. Saprotat? Viņi joprojām ir aiz priekškara. Lūk, daži atrodas iekšpusē, bet citi ārpusē. Un tāpēc... Taču Dievs ir mums visiem acu priekšā, apslēpts. Tāpat arī tagad!

236 Pēc tam, kad Dievs Savā žēlastībā pārplēsa priekškaru, Viņš bija pilnīgi skaidri saskatāms. Taču viņi bija tik ļoti ietinušies savās tradīcijās, ka Viņš joprojām bija viņiem apslēpts.

Tāpat arī tagad! Visa tā Godība, apslēptā, ir apslēpta priekš mums Kristū, Vārdā, Kas ir mūsu Templis.

237 Ak, tagad man tajā ir jāierok nedaudz dziļāk. Piedodiet man šajā rītā par manām emocijām, taču, ak, es...es tik ilgi esmu gribējis to izteikt, es...tas mani ir pārņēmis. Saprotat?

238 Ievērojiet, visa tā Godība, kas ir Dievā, ir Vārdā. Visas svētības, kas ir Dievā, ir Vārdā. Neticīgajam tas ir apslēpts caur tradīcijām. Vai saprotat, ko gribu pateikt? Taču Tas viss ir Kristū. Viss, kas bija Dievs, Viņš *izlēja* Sevi (“kenos”) un ienāca Kristū; un mēs, Kristū, atrodamies aiz priekškara.

239 “Es taču esmu Kristū,” tu sacīsi. Bet tici, ka ir trīs Dievi? Kristī “Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā”? Tici visām tām tradīcijām un visam pārējam, kam tu tici, ko ir pateikuši vecaji? Nē, tu joprojām esi pirms priekškara. Saprotat? Ienāc iekšā aiz priekškara. Viņš, Kristus, ir Vārds. Kā?

240 “Es neticu Dievišķajai dziedināšanai. Es neticu tiem brīnumiem un visam kam Tādam.”

241 Nu, redzi, tu...tu neesi iekšā, iekšpusē aiz priekškara. Tu neko par To nezini. Saprotat? Kristus ir Vārds! Un, kad mēs esam Vārdā, mēs esam Kristū. Un kā gan es varu būt Kristū, noliegdams Kristu? Tas taču bija Viņš, kas sacīja: “Neviens Vārds lai netiek pielikts vai atņemts.” Kā jūs tādā gadījumā varat pielikt vai atņemt? Saprotiet, tas parāda, kāds priekškars jums to ir aizklājis. Saprotat?

242 Mēs esam Viņā! Pēc tam mēs, būdami Viņā, mēs joprojām esam aiz priekškara reliģiozajiem cilvēkiem un šīs pasaules profesoriem. Saprotiet, mūsu godība, kas mums ir un par kuru mēs priecājamies, mēs joprojām esam aizsegti tiem, kas atrodas ārā. Viņi domā, ka mēs “esam jukuši, dīvaiņi”, atkal. Saprotat? Saprotat? Tā tas ir. Taču mēs, kas atrodamies šeit iekšā Kristū, kristīti Viņā (1. Korintiešiem 12. nodaļa), iekš Viņa, mēs esam šīs Godības līdzdalībnieki. Saprotat? Bet nevis ārpusē; jūs joprojām skatāties iekšā, noliegdami To. Saprotat?

243 Tāpēc tagad mēs esam ielūgti iekš Viņa, lai būtu līdzdalībnieki visā tajā, kas ir Viņš. Mēs esam ielūgti iekš Viņa, kas neticīgajiem ir apslēpts ar cilvēciskas miesas priekškaru. Saprotat? Viņi zina to Godību, viņi lasa par To, tas ir šeit Vārdā, "Dieva Godība" un tamlīdzīgas lietas, bet viņiem tie ir tikai vārdi. Mums tā ir izpausme! Saprotat? Tas vairs nav kaut kāds vārds; tā ir realitāte! Āmen!

244 Dievs pateica: "Lai top gaisma," tas bija vārds. Bet tagad *ir* gaisma. Tas nav vārds, tā ir gaisma. Vai saprotat, ko gribu pateikt?

245 Lūk, mums tas nav tikai rakstītais Vārds, tā ir realitāte. Mēs esam Viņā. Mēs tagad līksmojamies. Mēs tagad uz Viņu skatāmies. Mēs tagad redzam, kā Viņš, Vārds, Sevi izpaužž. Tur ārpusē Tas ir apslēpts, tāpēc ka (kāpēc?) Tas ir apslēpts cilvēciskā miesā. Saprotat?

246 Ak, viņi saka: "Tas cilvēku bars, kādā skolā viņi ir gājuši? Kāda...kāda viņiem ir izglītība? Kur...no...no kurienes tādi uzradās? Kādai...kādai grupai viņi pieder?" Saprotat? Ha! Redziet, viņi To nevar saprast.

247 Reiz viens cilvēks pateica otram, sacīja: "Lai tu būtu kristietis, tev ir jāpieder kādai konfesijai."

248 Tas sacīja: "Es esmu kristietis, es nepiederu nevienai no tām." Hm-hm. Sacīja: "Dievs aizvāca prom no manis to vēzi," sacīja, "nu, ko tu par to domā?" Tas bija ārsts. Viņš sacīja: "Parādiet man, kur to dara konfesijas." Saprotat? Labi. Saprotat? Tas joprojām ir aiz priekškara.

249 Mēs esam iekš Kristus. Lūk, kā toreiz, visi īsteni ticīgie redz Viņu, apsolījuma Vārdu šai dienai, atklāti izpaustu. Tas ir spēcīgs apgalvojums, ja vien varat to pieņemt. Saprotat? Saprotat? Visi īsteni ticīgie, kas ir Vārdā, redz Dievu skaidri. Apsegs ir pārrauts, un Dievs atklāti stāv jūsu priekšā, izpaudies. Saprotat? Dievs, izpaudies, atvērts!

250 Lai to ieraudzītu, mūsu vecajam tradicionālajam priekškaram atkal ir jātiek pārplēstam. Lai patiešām saprastu un ieraudzītu, kas Tas ir, jums ir jāiziet no visām tām blēņām. Saprotat? Citādāk nekādi nesanāks; katru reizi viņi jums vilks virsū to apsegu: "Ak, Tajā nekā tāda nav." Bet Tas taču šeit ir rakstīts, un, lūk, šeit Tas ir izpausts, saprotiet. Saprotat?

251 Lūk, kā būtu, ja kāds atteiktos redzēt sauli, teiktu: "Ak, es zinu, ka Dievs tur pateica, 'lai top gaisma', taču nekas tamlīdzīgs neeksistē. Es līdīšu pagrabā. Es...es vienkārši atsakos to redzēt?" Tas puisis ir traks. Ar viņu kaut kas nav kārtībā.

252 Kaut kas nav kārtībā ar vīrieti vai sievieti, kas var redzēt Dieva apsolījumu un redzēt To izpaustu, bet tad atteikties Tam ticēt, jo tā konfesija nolaiž to priekškaru. Saprotiet, zem apsega!

253 Lai to īstenotu, mūsu konfesiju tradicionālajiem priekškariem ir jātiek pārrautiem ar Dieva Uguns Garu un Zobenu, kas ir Viņa Vārds. Viņa Zobens vienmēr ir Viņa Vārds. Saprotat? Un tajā dienā Viņš paņēma Savu Zobenu, visu Ugunī, un pārplēsa to priekškaru no augšas līdz lejai. Tieši to pašu ar to pašu Zobenu Viņš dara šodien! Nevis "mana ticības mācība, manas ticības mācību grāmata, mans...mans katehisms". Bet Tā Kunga zobens, saprotiet, pārplēš to priekškaru, un tu skaidri redzi Dievu acu priekšā, izpaustu Savā Vārdā. Cik godpilns ir šis skats! Saprotat? Labi. Dieva Svētais Gars un Uguns, Viņa Zobens, to pārplēš. Vārds pārplēš konfesionālo priekškaru.

254 Nu, ja jūs tik vien kā pateiktu: "Vārds," bet Vārds nedarbojas? Kāda šeit būtu jēga no Zobena un sacīt: "Tas nevar pārplēst?" Sacīt: "Eh, tas taču nepārplīsīs?"

255 Taču, kad šis Dieva Zobens tiek nolikts tur, pavērojiet, kā tas pārplēš, to...to tur noteikta roka, kas ir sūtīta šim darbam. Saprotiet, atplēš to, un te nu Viņš ir. Dievs kļūst skaidri redzams,

varenais Jehova. Tas ir Viņa izpaustais Vārds, tā daļa, kas ir apsolīta konkrētam laikam. Vai jūs To saprotat? Saprotat? Kad šis Zobens, apsolījums šodienai, šajā dienā, kam ir paredzēts būt, un Dievs paņem Savu Zobenu un noplēš konfesionālo priekškaru, un norauj to, un izpauž Sevi, un parāda, ka Viņš ir šeit, joprojām tas pats Uguns Stabs! Ievērojiet, Tas ir Vārds, kas ir izpaudies šodienas apsolījumiem.

256 Mēs redzam Viņu, kā redzēja Pēteris, kad viņš sacīja: "Kungs, pie kā lai mēs ejam pēc tam, kad esam redzējuši Šo?" Kur lai mēs ejam? Pie kādas draudzes gan mēs varam pievienoties, kad mēs esam dzimuši iekš Viena? Saprotat? Ko gan mēs varētu... Kādai konfesijai mēs varētu pievienoties, kad esam iepazinuši šīs Patiesības, saprotiet, kad viņi (viņi visi) noliedz To? Viņi visi! Man nav neviena, kas būtu pateicis vai darījis kaut ko Tā labā. Pareizi. Tā tas ir.

257 Es šeit devos tajos izbraucienos, kur vienā vietā četrdesmit divas draudzes bija kā atbalstītāji; kad es tur nokļuvu, vairs nebija neviena. Ikviens no tiem sacīja: "Viņš tic Mūžīgajai drošībai." Tā dēļ aizgāja likuma sekotāji. Cits sacīja: "Viņš krista Jēzus Vārdā." Tā dēļ aizgāja visi pārējie, saprotiet. Viens no viņiem pateica: "Viņš tic čūskas sēklai [dzimumam]. Čūskai nav sēklas!" Tā dēļ...

258 Bībele saka: "Es celšu ienaidu starp viņas Sēklu [Dzimumu] un čūskas sēklu." Vai redzat?

259 Tas...no Vārda ir noņemts apsegs. Saprotat? Tā tas ir. Tas ir atklāts bērniņiem. Tas...tas ir noņemts. Viņi redz To. Un būs tā, kā reiz tika pateikts... Tā tas ir. Tad būs tā, kā reiz tika pateikts: "Kad jūs redzat..." kad šis apsegs tiks noņemts no Vārda, tradīcijas tiks noņemtas no Vārda, kā Jēzus reiz sacīja: "Kad jūs redzat Mani, jūs redzat Tēvu." Saprotat? Dievs un Viņa Vārds ir viens. Vai tagad saprotat? Kad Vārds ir izpausts, kas Tas ir? Saprotat?

260 Jēzus sacīja: "Izpētiet Rakstus, jūs domājat, ka jums ir... Jūs ticat Dievam, ticiet arī Man. Ja Es nedaru Mana Tēva darbus, tad neticiet Man. Taču, ja Es daru tos darbus, Es un Mans Tēvs esam viens. Kad jūs redzat Mani, jūs esat redzējuši Tēvu."

261 Un, kad jūs redzat izpaustu Vārdu, jūs redzat Tēvu, Dievu, tāpēc ka Vārds ir Tēvs. Vārds ir Dievs. Un Vārds, kas ir izpausts, ir pats Dievs, kas ņem Savu Vārdu un izpauž To starp ticīgajiem. Neviens, izņemot ticīgos, nevar To padarīt dzīvu, tikai ticīgie. Tas nav... Tas nebūs...

262 Var paņemt kviešus un iestādīt tos kādā...kādā citādākā augsnē, tie neizaugs. Taču, lūk, lai izaudzētu kviešus, tajā zemē ir jābūt noteiktam mēslojumam. Un, ja tur nav...ja tur...ja tajā augsnē nav...nav mēslojuma, kviesis nav attīstīts tam mēslojumam, tas neizaugs. Tāpēc nav nozīmes, kur nokrīt Vārds, ja Tas nenokrīt atbilstošā sirdī...

263 Tā sacīja Jēzus. "Dažas nokrita ceļmalā, uz akmeņainas zemes, un debesu putni atlaidās un tās apēda." Un vēl Viņš sacīja: "Dažas krita starp ērkšķiem un dzelkšņiem, kuri izauga un uzreiz tās nomāca," tradīcijas, konfesijas, šīs pasaules rūpes To nomāca. Taču sacīja: "Dažas nokrita labā zemē un atnesa simtkārtīgi," sacīja, "lūk, kas ir Dieva Valstība."

Tieši tas pats, redziet, daži vispār neticēs.

264 Daži kādu laiciņu ticēs, līdzīgi kā mācekļi. Viņi sekoja Viņam, daudzi no tiem, tie septiņdesmit sekoja Viņam vairākus gadus, lai uzzinātu, apmēram pusotru gadu vai divus gadus, lai vienkārši uzzinātu, vai varēs Viņā kaut ko atrast, kaut kādu... Kaut kādā veidā Viņam bija spēks darīt tās visas lietas, vai ar kaut kāda talismana palīdzību, kā kaut kāds burvis, ka Viņš varēja to visu izdarīt, kā Viņš varēja zināt, kas bija cilvēku sirdīs un par ko viņi domāja. Un visbeidzot viņi noskaidroja, ka Viņš pateica, ka Viņš "ir nācis no Debesīm", ka Viņš esot "Pats Vārds". Un, kad viņi to izdzirdēja, tas viņiem bija pārāk daudz. Viņi sacīja: "Neviens nevar To saprast." Un viņi aizgāja no Viņa. Tie ir tie, kuri nokrita starp ērkšķiem.

265 Tas vēlreiz parāda to pašu, ka katrā sanāksmē ir liekuļi, neticīgie un ticīgie. Tā tas ir ikvienā sanāksmē. Tu tādus atradīsi vienmēr. Daži no tiem izliekas, ka viņi ir ticīgi, tie ir tie vissliktākie. Un vēl tur ir tie, kuri patiesībā ir neticīgi; tāds tevi neapgrūtinās, viņš vienkārši pašūpos galvu un aizies prom. Taču tie, kuri izliekas, saka, ka viņi ir ticīgi, lūk, kuri, lūk ar kuriem tev ir jābūt piesardzīgam, ar tiem liekuļiem. Un vēl tur ir daži īsteni ticīgie. Vai redzat šos trīs veidus?

266 Tur bija tie neticīgie. Tikko kā Viņš pateica: "Ēdiet Cilvēka Dēla miesu," ak vai, ar to viņiem pietika!

267 Citi bija liekuļi. Viņi palika mierā, tieši tā, kā izdarīja Jūda, līdz pat pašām beigām.

268 Bet vēl tie īstie ticīgie, viņi nevarēja To izskaidrot, taču viņi vienalga Tam ticēja. Viņi izgāja cauri visam.

269 Ir paņemts prom tas priekškars, neticīgo tradīcijas, tu redzi Dievu. Kad tiek aizvākts tradīciju priekškars, tu vari ieraudzīt, ka Dievs joprojām ir Sava Vārda Dievs. Viņš joprojām tur Savu Vārdu. Viņš ir...Viņš ir Dievs, Sava Vārda Autors.

Tas ir apslēpts no pārējiem aiz ādas priekškara. Jā, tā tas ir. No tiem, kas nevar aiziet aiz priekškara; Viņš joprojām ir aiz ādas priekškara.

270 Ievērojiet. Tad mēs...tad mēs kļūstam par Viņa daļu, jo tu esi tas priekškars, zem kura Viņš ir apsegts. Tu esi Viņa daļa, ja vien Kristus ir tevī, tāpat kā Kristus bija no Dieva. Dievs bija Viņā, un tas padarīja Viņu par Dievu. Un tu kļūsti par Kristus daļu, jo Kristus ir tevī, dievišķās godības cerība. "Kas Man tic, tos darbus, ko Es daru, arī viņš darīs." Saprotat? Tu kļūsti par Kristus daļu, ja vien Kristus ir apslēpts tevī. Tad neticīgajam tas ir zem apsega, bet tu zini, ka Viņš ir tevī. Tu esi Kristus templis, kas atrodas aiz priekškara, aiz ādas. Tad mēs... Iekšpusē, šī priekškara dēļ, atkal priekškars, cilvēciskā miesā, apslēpj Dievu (Vārdu) no neticīgā.

271 Kā ir rakstīts, saprotiet, rakstīts: "Jūs esat rakstītas vēstules," saka Bībele. Un tā, kas ir *vēstule*? Tas ir "uzrakstīts vārds". Un jūs esat "uzrakstīti". Citiem vārdiem, To var izlasīt šādi: "Jūs," ir teikts, "jūs esat uzrakstītas vēstules," vai arī "jūs esat Vārds, kas ir uzrakstīts, izpausts," pie Tā nekas nevar tikt pielikts. Tu nevari pateikt: "Es esmu uzrakstīta vēstule," bet dzīvot kaut kā citādāk, kā šeit *Tas* jau ir uzrakstīts, jo neko nevar pielikt vai atņemt.

272 Kā doktors Lī Veils raksta šo ievērojamo grāmatu, es gribu, lai jūs pēc laiciņa to izskatītu. Brālis Veils atrodas šeit, kaut kur šajā vietā. Es redzēju viņu ārpusē. Es nedomāju, ka viņam izdevās iekļūt iekšā. Taču viņš tur raksta grāmatu, un...un tas ir ļoti pārsteidzoši, par Lāodikejas periodu. Un es gribu, lai jūs... Visai drīz tā tiks izdota. Lūk, šobrīd mēs jau veicam pēdējos tās lasījumus. Un rakstīja...mēs To apspriedām, saprotiet, par...

273 Visi vienmēr pie manis ir nākuši, sacījuši: "Brāli Branham, tie septiņi pērkoni, kuru balss nodārdēja, un Viņš pateica: 'Neraksti To, bet apslēp To,'" sacīja, "vai tie būs tie septiņi pērkoni, kuri tiks atklāti pēdējās dienās, saproti, tie septiņi pērkoni, kuri pateiks mums?" Lūk, tas izklausās tīri labi, vai ne? Saprotat? Taču pavērojiet, par ko jūs runājat, kad jūs tā sakāt.

Viņš pateica: "Parūpējies, lai To nepierakstītu." Saprotat? Tie septiņi pērkoni runāja savās balsīs, saprotiet, un Viņš pateica: "Neraksti to, saproti, taču Tam ir jātiek aizzīmogotam Grāmatā līdz pēdējām dienām."

274 Lūk, kāds sacīja, daudzi man ir teikuši, un teologi ir teikuši: "Brāli Branham, ja Tas Kungs Dievs..." Sacīja: "Ja...ja... Ar visu pieredzēto, ko Tas Kungs ir devis tev priekš Saviem ļaudīm," es saku to pazemīgi, sacīja, "tev pašam būtu tiesības uzrakstīt Bībeli, tavu Vārdu, kuru Dievs ir izpaudis."

275 Es sacīju: “Varbūt tas patiešām ir tā.” Redziet, viņš centās mani pieķert. Saprotat? Un es sacīju: “Taču, redziet, es to nevarētu izdarīt.”

Viņš sacīja: “Kāpēc gan nevarētu? Tu visam atbilsti.”

276 Es sacīju: “Taču, paskaties, neviens vārds nevar tikt pielikts vai atņemts.” Saprotat?

277 Un viņš sacīja: “Nu, tādā gadījumā tie septiņi pērkoni, saproti,” sacīja, “vai tie septiņi dārdošie pērkoni, vai tad tā nebūs atklāsme, kas tiks iedota kādam cilvēkam?”

278 Es sacīju: “Nē, cienītais, tad tā būtu kaut kā pielikšana pie Šī vai kaut kā atņemšana no Šī.”

279 Tas viss ir atklāts Tur, un Septiņi Zīmogi atvēra Atklāsmi par to, kas Tas ir. Lūk, kas tas ir. Viņš joprojām ir Vārds! Saprotiet, nevar iziet no šī Vārda. Tas neatkāpsies no Vārda. Un Dieva Gars nekad neatstās šo Vārdu. Viņš paliks cieši pie Vārda, padarot aklus vienus un atverot acis citiem. Viņš tā darīs vienmēr.

280 “Jūs esat uzrakstītas vēstules, visiem cilvēkiem lasāmas.” Vai arī jūs esat... Es.. Iztulkojiet to, pagrieziet to šādā veidā, redziet, vienkārši apgrieziet to otrādi: “Jūs esat vēstules, kas ir uzrakstītas,” jo jūs nevarat Tam neko pielikt, “kas ir visiem cilvēkiem lasāmas; izpaustais Dieva Vārds,” citiem vārdiem sakot.

Un Pēteris un Jānis, lai to parādītu, kad viņi tur devās, tie manīja, ka viņi ir neizglītoti un nemācīti, viņiem nebija nekādas izglītības, bet tie ievēroja, ka viņi bija bijuši kopā ar Jēzu. Saprotat? Viņi bija neizglītoti un nemācīti, bet viņi bija uzrakstītas vēstules, saprotiet, kuras stāstīja, ka viņi bija bijuši kopā ar Jēzu. Tāpēc ka Jēzus izpauda Sevi caur viņiem, Kristus, apslēpts viņu miesā; izpaudies, kļuvis dzīvs.

281 Tāpat kā Viņš bija Mozū. Kad Vārds bija Mozū, viņš bija Dievs miesā. Kad Tas bija Jēzū, Tas bija Dievs miesā. Saprotat? Vienīgais, ko Viņš darīja, Viņš mainīja Savu masku, nevis Savu Vārdu, nevis Savu būtību. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Viņš tikai mainīja Savu apveidu. Viņš pārmainīja no Noas uz Mozu; Viņš pārmainīja no Mozus uz Dāvidu; no Dāvida, Jāzepa un tā tālāk, līdz Viņš atnāca visā Dieva pilnībā miesā. Saprotat?

282 Tas joprojām ir tas pats Dievs! Āmen! Āmen! Es ceru, ka tas sasniedz. Saprotat? Tas ir tas pats Dievs, bet Viņš tikai uzvelk citu apsegu. Saprotiet, Viņš uzvelk citu apsegu.

283 Viņš darīja to reformatoros, uzvilka apsegu, uzvilka apsegu. Līdz visbeidzot Tas izgāja cauri luterāņu periodam, tālāk caur citam periodam, līdz Tas visbeidzot iznāk Pilnībā. Tieši pirms Tā atnākšanas atkal uzceļas pravietis. Kad tas atnāks, tas pavēstīs par Vārdu, parādot, kas ir tur aizmugurē, atklājot, kas bija izdarīts, kas ir izlaists, lai Draudze būtu bez...lai tai būtu izpratne. Pēc tam, kad tas izbalēs, tad, kā sacīja Jānis: “Man ir jāiet mazumā, Viņam ir jāaug,” tad Viņā ieies viss visā. Viņš ir pilnībā izpausts caur Luteru, Vesliju un pentakostu periodu, un tālāk un tālāk, Viņš ir pilnībā izpausts, saprotiet, nonāk, vienkārši izpausme, Dievs atklājas. Saprotat? Lūk, ievērojiet, īstenots Savos apsolījumos *šai* dienai, kā tas bija *viņiem*.

284 Lūk, Mozus bija Vārds tai dienai, jo Vārds bija iedots viņam tai dienai; Mozus. Jāzeps bija Vārds viņa dienās, precīzi atspoguļodams Kristu. Saprotiet, ikviens no viņiem bija Vārds.

285 Un, kad atnāca Jēzus, Viņš bija Vārds Tā pilnībā, jo Viņā bija ielikts pilnīgi viss izpirkšanas plāns. Mozū nebija ielikts viss izpirkšanas plāns, tas nebija ielikts Jāzepā, nebija ielikts Ēlijā. Saprotiet, viņi bija tikai daļa no Vārda, norādīja uz To. Saprotat? (Tagad skatieties, nepazaudējiet savu domu; te nu Tas nāk, kā es sacīju.) Saprotiet, viņos nebija viss plāns. Viņi norādīja uz To.

286 Tādējādi pēc Viņa, pēc Pilnības, mēs vairs nevaram norādīt uz kaut ko vēl. Tas norāda

atpakaļ uz Viņu, uz Vārdu. [Brālis Branhams paņem rokā Bībeli–Tulk.] *Šī* ir pabeigta Atklāsme, neko nedrīkst Tam pielikt vai no Tā atņemt. *Šī* ir pabeigta Atklāsme. Tas viss ir ēna tam, ka Viņš atnāks; taču, kad Viņš atnāca, Viņš bija pilnīgs. Ebrejiem 1. nodaļa: "Dievs dažādos laikos runāja uz tēviem caur praviešiem," Dievs runāja caur priekškariem, praviešiem, "bet šajās pēdējās dienās caur Savu Dēlu Jēzu Kristu." Lūk, lūdzu. Noņēma apsegu tur Golgātā, Dieva Dēls, atsegts.

287 Ievērojiet, "padarīti dzīvi", un šodien, kad Vārds ir izpausts cilvēciskos traukos, priekškaros, tas neapšaubāmi ir Vārds, kas piepildās tai dienai, kas atgriežas pie Dieva. Būdami kristīti Viņā, saskaņā ar 1. Korintiešiem 12. nodaļu, mēs kļūstam identificēti ar Viņu. Āmen!

288 Es sacīju, ka pusstundu, bet vai varu nedaudz ilgāk? [Sanāksme saka: "Āmen!"–Tulk.] Saprotat? Paskatieties, es šeit vienkārši nevaru to izlaist. Ievērojiet, identificēti ar Viņu!

289 Tagad pievērsiet uzmanību. Cik daudzi šeit ir Amerikas pilsoņi? Paceliet savu roku. Labi, tu esi Amerikas pilsonis, tad tu esi identificēts ar šo valsti. Lai kāda arī nebūtu tā valsts, tev ir jābūt. Vai pareizi? Tu esi visa tās godība un tu esi viss tās kauns. Tu esi identificēts ar to. Tu esi amerikānis, tāpēc tu esi daļa no Amerikas. Aleluja!

290 Es biju ar Džordžu Vašingtonu, kad viņš šķērsoja Delavēras upi. Es esmu identificēts ar viņu. Tā tas ir. Es biju ar Ābrahāmu Linkolnu Getisburgas uzrunā. Es tur stāvēju. Es biju ar tiem kareivjiem Guamā, ar jums, puiši, kad jūs pacēlāt to karogu. Es biju tur. Es esmu amerikānis, es esmu daļa no tā. Āmen. Lūk, būt par amerikāni, lai kāds arī nebūtu tās kauns tajā revolūcijā, es to nesu; jo es esmu amerikānis. Tā tas ir.

291 Un kā kristietis, es esmu identificēts ar Viņu. Āmen! Es biju ar Noasu, kad viņš iegāja šķirstā. Es biju ar Mozu, kad viņš iznāca no Ēģiptes. Āmen! Es biju Ēlija uz Karmela kalna. Tieši tā! Slava Dievam! Es biju kopā ar viņu, kad viņš to izdarīja. Es patiešām biju ar Viņu, es identificēju sevi Viņa nāvē tur Golgātā, kad es nomiru šīs pasaules lietām, sev un visām tradīcijām. Es biju identificēts ar Viņu. Es biju identificēts ar Viņu Lieldienu rītā, kad Viņš augšāmcēlās no miroņiem. Es biju identificēts ar Viņu Vasarsvētku dienā, kad nonāca Svētais Gars, it kā varens vējš pūstu. Es biju identificēts ar Viņu. Viss, kas bija Viņš, esmu es; viss, kas esmu es, bija Viņš; āmen, būdami miruši Viņā, mēs esam identificēti ar Viņu. Kas ir Viņš, esmu es. Āmen!

292 Kas ir šī valsts, esmu es. Es ar to lepojos. Es esmu gatavs panest tās kaunu. Es esmu gatavs panest negodu, ka esmu amerikānis. Tā tas ir. Taču es divkārtīgi esmu tāds par Jēzu Kristu! Viss, kas Viņš jebkad ir bijis, esmu es. Man patīk būt identificētam ar Viņu.

293 Tie apustuļi, kad viņi atgriezās, viņi uzskatīja...par viņiem bija uzjautrinājušies un visādi saukājuši, viņi uzskatīja, ka tas ir liels gods nest negodu Viņa Vārda dēļ.

294 Es priecājos, ka šodien esmu viens no viņiem, būdams identificēts ar Vārdu, kas ir Kristus. Identificēts ar Viņu! Būdami kristīti Viņā, mēs kļūstam identificēti; identificēti Viņa līdzībā, identificēti ar Viņa Vārdu, kas ir Viņš. Ja es esmu Kristū, es esmu Viņa Vārds; jo Viņš ir Vārds, un es esmu tas, kas Viņš ir. Āmen! Vai jūs to saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Labi.

295 Vārds ir izpausts jeb atklāts tajā Atklāsmē tur iekšpusē, tad kur tas noliek mani? Ja Viņš ir tā Šekina Godība, tad es esmu daļa no Tā. Āmen! Ak! Āmen! Tā tas ir. Pats Vārds ir atklāts, atklāj Sevi.

Aizdomājieties! Šajā dienā Dieva noslēpumi ir darīti mums zināmi caur to pašu Debesu Vēstnesi, kas kļuva zināms viņiem viņu laikā; ievērojiet, tas pats Uguns Stabs, kurš sūtīja Mozu; tas pats Uguns Stabs, kurš bija uz Mozus, kurš uzrakstīja Bībeli; tas pats Uguns Stabs, kuru Pāvils satika ceļā uz Damasku.

296 Un Pāvils uzrakstīja Jauno Derību. Atcerieties, Matejs, Marks, Lūka un Jānis, viņi uzrakstīja tikai to, ko redzēja; taču Pāvilam bija Atklāsme. Viņš To spēja izteikt, jo viņš satika Uguns Stabu, viņš pats. Un iedomājieties, tas pats...

297 Lūk, Jāzeps, viņi visi pierakstīja notiekošo, ikviens pierakstīja toreiz, tajā laikā. Taču, kad uz skatuves parādījās Mozus, viņam bija Atklāsme. Viņš bija saticis Uguns Stabu, un Mozum tika atklāts tas, kas bija 1. Mozus grāmatā. Viņš uzrakstīja pirmās četras Bībeles grāmatas, to izdarīja Mozus. Vai pareizi? Jo Viņš satika Dievu Uguns Staba apveidā, apslēptu Uguns Stabā.

298 Kad Pāvils satika Viņu ceļā... Mācekļi tikai pierakstīja to, ko viņi redzēja Viņu darām, bet Mozum bija Atklāsme; devās uz Ēģipti un trīsarpus gadus pētīja, un ieraudzīja, ka Vecās Derības Dievs ir Jēzus no Jaunās, Atklāsme! "Es šai debesu parādībai neesmu bijis nepaklausīgs." Tā tas ir. Pareizi!

299 Un aizdomājieties par to! Tas pats Uguns Stabs, kas nonāca uz tiem vīriem, kas uzrakstīja Bībeli, ir tas pats Uguns Stabs šeit, šodien, izskaidro Bībeli. Āmen! Cik pateicīgi mēs esam par to Viņam! Tas pats! Kāds mierinājums! Kāda identifikācija! Es esmu tik priecīgs, ka redzu sevi tajā, es pat nezinu, ko darīt! Es labāk būšu identificēts Tajā nekā visos baptistos, metodistos, prezbiteriešos, luterāņos un visos tajos pārējos. Identificēts tajā Vārdā, kur atrodas Šekina Godība un Atklāsme!

300 Uguns Stabs redzamā veidā parādās mūsu vidū, identificēdams, ka Vēstījums ir pareizs, kā Viņš izdarīja Sinaja kalnā. Atcerieties, pirms atnāca īstenais vēstījums, Mozus sludināja un viņš izveda tos no Ēģiptes; taču tur, pirms tika doti īstenie baušļi (tika ieviesti Zīmogi), Dievs nonāca cilvēku priekšā un pierādīja, ka Mozus bija Viņa sūtīts (vai pareizi?), Uguns Stabā, par kuru Mozus sacīja, ka redzēja to krūmā un runāja ar Viņu.

301 Ak, šajās pēdējās dienās mēs redzam to pašu Uguns Stabu mūsu vidū, runājot to pašu Vārdu! Un ne tikai to, bet izskaidro To, izpauzdams To, un pierāda, ka Tā ir Patiesība.

Tāpēc cilvēki nekādi nevar neticēt, ja vien viņi tīši to negrib. Un tādā gadījumā: "Tam, kurš tīši grēko pēc patiesības atziņas saņemšanas, tad neatliek vairs upuris par grēku."

302 Ievērojiet, tas pats Uguns Stabs, kas bija sūtīts Mozum un Pāvilam, kuri uzrakstīja Bībeli, tagad ir sūtīts, lai To atklātu. Dieva žēlastība, nemainīgais Dievs, piepildīdams apsolījumus no Mateja 28. nodaļas: "Redzi, Es vienmēr esmu ar jums"; piepildīdams Sv. Jāņa 14:12: "Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet"; piepildīdams Sv. Lūkas 17:28-29: "Pēdējās dienās atklāsies Cilvēka Dēls," saprotiet, saprotiet; Maleahijas 3: "Redzi, Es sūtīšu pie jums pravieti Ēliju, kas atjaunos cilvēku ticību atpakaļ pie oriģinālā Vārda." Saprotat? Kā tas... Saprotat? Ak vai!

303 Viņš nomira, lai atklātu Sevi mums. Lai tagad mēs nomirtu sev, lai atklātu Viņu citiem. Lai mēs nomirtu tām tradīcijām un pārējam, lai atklātu Viņu citiem. Nomirtu konfesijām, lai atklātu Viņu citiem.

304 Paskatieties, senajā templī bija Šekina Godība un Šekinas Gaisma virs Vārda. Vārds ir Sēkla. Tā atnesa upurmaizes tikai ticīgajiem. Asinis arī bija uz derības; un Asinis ir ūdens, ūdens, kas atdzīvina graudu, kviesi, sēklu, kas ir Vārds.

305 Gluži kā sacīja Jēzus: "Kā Mozus pacēla vara čūsku," un tad vēlreiz Viņš sacīja: "Dievs tik ļoti mīlēja pasauli, ka atdeva Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu." Mozus satrieca to klinti tuksnesī, lai izglābtu cilvēkus, kas gāja bojā, tas ir, lai iedotu ūdeni. Dievs satrieca Jēzu, lai izlaistu no Viņa Garu cilvēkiem, kas gāja bojā. No Viņa iznāca Asinis, kuras ir "ūdens mazgāšanai ar Vārdu" (ūdens, kas atnes sēklai dzīvību). Un tas atnesa Šekina Godību; uzspīdēja Vārdam, kas atnesa upurmaizes. Bet upurmaizes bija tikai izredzētiem cilvēkiem. Hm-hm. Vai tā ir? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

306 Lūk, ielauzties aiz tā priekškara, caur priekškaru Viņa Klātbūtnē, kur atrodas Vārds (nevis ticības mācība), Vārds, tur iekšā ir redzama Šekina Godība, Šekina, Spēks, Svētais Gars apspīd Vārdu, piepildīdams solījumu, parāda, ka tu atrodies aiz priekškara. Āmen!

Aiz pārrautā priekškara esmu iegājis es, kur Godība nebeidzas,

Aleluja, Aleluja, es dzīvoju Ķēniņa Klātbūtnē.

Aiz pārrautā priekškara esmu iegājis es, kur Godība nebeidzas,

Es dzīvoju Ķēniņa Klātbūtnē.

307 Vecā āpšu āda, konfesijas, ir norauta. Es esmu izlauzies tam cauri Šekina Godībā un es redzu Vārdu. Es redzu, kā virzās Uguns Stabs. Es redzu izpausto Vārdu. Visu, ko Viņš ir pateicis, ko Viņš darīs šajās pēdējās dienās, es redzu, kā tas aug. Es redzu, kā bērni ēd Šekinas Maizi, kas nāk, kad nobriest šis Vārds, kuri tic Viņam. Āmen! Kādā brīnišķīgā stundā mēs dzīvojam! Saprotiet, Šekina atradās virs Vārda, bet zem tā atradās maize. Un tur atradās apslacītās asinis, kas dāvā Tam ūdeni. Gars dod Vārdam Dzīvību. Un...

Cik daudzi no jums ir lasījuši, dzirdējuši ierakstu par *Iztiesāšanu*? Šķiet, ka daudzi no jums. Redziet, tur ir vajadzīgs...

Šim Vārdam ir jāaug. Lai augtu, tam ir jāatrodas pareizā augsnē. Saprotat? Un Dievs dod apsolījumu, un tas pieskaras tai sirdij, tas nevar ciest neveiksmi!

308 Noa gaidīja simtu divdesmit gadus. Ābrahāms to bērnu gaidīja divdesmit piecus gadus. Dievs tā bija pateicis, un tas visu atrisināja. Saprotat? Kas tas ir? Tur bija Vārds, apliets ar ticību, ticot Tam, tas atnesa rezultātus. Tas atnesa dēlu; tas atnesa lietu; tas atnesa plūdus; tas atnesa jaunavu, kas tapa grūta.

309 Pravietis sacīja: "Jaunava taps grūta." Neapšaubāmi, katra jaunā meitene gāja un sagatavoja drēbītes savam mazulītim. Nu, šis pravietis Jesaja bija identificēts pravietis, Dieva apstiprināts. Un Tas Kungs sacīja: "Jaunava taps grūta. Es došu jums pārdabisku zīmi, varenu zīmi; jaunava taps grūta."

310 Un visi tie cilvēki, tie ticīgie, tieši tāpat kā visi jūs. Un viņi dzirdēja, kā pravietis to pateica, katra meitene... Katrs vīrietis sacīja: "Tā būs mana meita. Tieši tā." Visi gāja un nopirka zābaciņus un autiņus, un visu ko tādu, gatavojās, jo viņi zināja, ka tas viņai būs. Tā paaudze aizgāja, viņi domāja: "Tas identificētais pravietis, Dieva apstiprinātais, kā gan viņš varēja pateikt kaut ko nepareizu? Tā tam ir jānotiek!"

311 Tas notika astoņi simti gadus vēlāk, taču viņa piedzemdēja to mazuli! "Debesis un zeme beigsies, bet Mans Vārds nebeigsies."

312 "Un notiks pēdējās dienās," saka Dievs. Saprotiet, lūk, kur mēs atrodamies, tā Gaisma virs Vārda. Kā saules gaisma pārmaina sēklu no godības uz godību, arī mēs kļūstam...kļūstam vēl līdzīgāki Viņam, kad mēs dzīvojam Viņa Klātbūtnē, līdzīgi Viņam, pielāgojoties Viņa svētītajam tēlam, kad mēs staigājam ar Viņu.

313 Pavērojiet, ko dara saule. Jūs iestādāt sēklu, kas notiek? Tā sēkla sapūst. Sēklai iekšienē ir dzīvība. Dzīvība uzrodas un atnes stiebriņu. Lūk, tas neizskatās kā tas, kas bija sākumā.

Tas ir Luters. Tas bija stiebriņš. Labi.

Stiebriņš auga tālāk, un uzreiz pēc tā izauga vārpiņa. Redziet, tā bija Veslija atmoda, visam

pārējam tas nelīdzinājās.

Pēc tam pienāca pentakostu atmoda, saprotiet, atnesa kristību ar Svēto Garu. Labi.

Kas notika? Mums ausis aizaug ar sēnēm. Tas sāk izskatīties slikti. *Šis*, *tas*, tas neizskatās pēc Vārda. Tas nav tāds kā viss pārējais no Tā. Tas nav tāds kā tas oriģinālais Grauds, kas nokrita.

314 Taču Dievs joprojām ir tur, lai uztaisītu to...to tieši tādu pašu. Ievērojiet, kas ar to notiek? Galu galā tas atkal kļūst par oriģinālo Sēklu. Kad Viņš atnāca Mārtiņa Lutera veidolā, kad Viņš atnāca Džona Veslija veidolā, kad Viņš atnāca pentakostu veidolā, Viņam atkal ir jāatklāj Sevi kā tai Sēklai, kas nokrita zemē, kā Cilvēka Dēlam. Viņš atklāja Sevi kā Dieva Dēls viscaur stiebra periodā un tā tālāk, taču šajā pēdējā periodā Viņam atkal ir jāatklāj Sevi kā Cilvēka Dēlam. Vai saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Labi, kā sākumā, izveidots!

315 Un par ko izaug šis stiebrs? Tas aug visu laiku. Šis stiebriņš aug, taču tas joprojām nav tāds kā oriģinālais grauds. Tāds nebija arī Lutera vēstījums; nē, pēc tam parādījās citi vēstījumi: Finnijs, Senkijs, Noks, Kalvins un tā tālāk, neviens no tiem. Viņi joprojām bija vēstījums, taču lieta tāda, ka viņi nesaņēma pilnīgo Tā atklāsmi, jo nebija pienācis laiks. Tu nevari pielikt vālīti pie kukurūzas, pirms pienāks īstais laiks. Saprotat? Un pēc tam, galu galā, atgriežas oriģinālā Sēkla, kas bija nokritusi zemē.

316 Redziet, Dievs rīkojas precīzi saskaņā ar dabu. Viņš piedzima kā jērs, lūk, kāpēc Viņš piedzima tur silē. Jēri nedzimst gultās. Redziet, Viņš tika *vests* uz Golgātu. Jērs, aita, tie ir jāved. Tā tas ir. Āži veda tās uz nokaušanu, jūs to zināt, uz kautuvi. Āzis tās ved, bet tām ir jātiek vestām. Hm! Tā tas ir. Tāpēc Viņš tika vests uz nokaušanu, saprotiet, tāpēc ka Viņš bija Jērs.

317 Dabā viss bija saistīts ar Viņu. Lūk, kāpēc Viņš piedzima martā vai aprīlī; Viņš nebūtu varējis piedzimt decembrī, jo tajā gadalaikā tur augšā ir divdesmit pēdu biezs sniegs. Nekāds tur saules dievs, bet Viņš bija Dieva Dēls. Saprotat? Romiešu saules dievs, decembra divdesmit piektajā dienā, kad saule tur iet pa tās trajektoriju, un viņiem bija romiešu priekšnesumi, un to sauca par saules dieva dzimšanas dienu, un no tā uztaisa Dieva Dēlu. Nē, nē. Viņš bija Dieva Dēls. Viņa piedzimšana bija saskaņā ar visu dabu. Precīzi.

Un tā, vēlreiz pievērsiet uzmanību, mēs ejam tālāk, mums ir atlicis maz laika.

318 Tagad pie pilnīgā. Pēc tam, kad ir izveidojies stiebrs, pēc tam, kad ir izveidojusies vārpiņa, pēc tam, kad vārpā jau ir grauds, tad tas ir nonācis līdz pilnībai, tas atkal ir īsts grauds.

Un atcerieties, grauda dīglim ir jāaizmetas [jābūt apaugļotam]. Saprotat? Ja tas neaizmetas, tad tas nedzīvos. Saprotat? Neviens no tiem, kas bija ārpus tiem Vēstījumiem, nekad neatnāks pie Dzīvības. Tam ir jāaizmetas priekš Tā. Taču atcerieties, tā pati Dzīvība, kas bija stiebrā, ir graudā. Tā vienkārši nobriest, lai būtu tāda kā sākumā, saprotiet. Viņš atklāja Sevi (kā?) kā Cilvēka Dēls, tas grauds, kas krita zemē. Vai saprotat Vēstījumu? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

Tie grieķi sacīja Viņam: "Mēs gribam redzēt Jēzu."

319 Viņš sacīja: "Ja labības grauds nekritīs zemē." Saprotat? Labi.

320 Un tā, kā Viņš atklāja Sevi nākamajā reizē? Citādākā apveidā; stiebrs un vārpiņa, un tā tālāk, un visas lapiņas, un viss pārējais. Kā Viņš atklāja Sevi pēc tam? Tas pats Gars, bet citādākā apveidā. Saprotat? Taču kāds grauds tas ir beigās? Tas atgriežas pie oriģinālā grauda. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

321 Un Viņa kalpošana atgriežas no tām reformācijām atkal atpakaļ pie oriģinālā Vārda. Vārds nāk pie pravieša. Un Viņš to ir apsolījis Maleahijas 4. nodaļā [Latviešu Bībelē 3. nodaļā], "lai

atjaunotu cilvēku ticību atpakaļ pie oriģinālā grauda". Tas, kas nokrita zemē, tagad ir šeit, tāds pats. Tas grauds ir audzis līdz šejienei. Tas auga kā Dieva Dēls, tagad Viņš šeit Sevi izpaužkā Cilvēka Dēls, un pēc tam Viņš izpaudīs Sevi kā Dāvida Dēls uz Troņa. Saprotat? Šie trīs dēli, pilnīgi precīzi. Ak vai, atkal kā oriģinālais!

322 Un tā, pilnīgā Viņa Paša kalpošana, nevis kaut kāda cilvēka, nevis kaut kādas konfesijas (kā viņu tur mēģināja tā perioda laikā, saprotiet), taču Viņš Pats, izpausts, izpaužSevi saskaņā ar apsolījumu, precīzi piepildīdams Sv. Lūkas 17:28 un Maleahijas 3. nodaļu, un tā tālāk, Ebrejiem 13:8. Tajā laikā, kādam tam ir jābūt laikam? Kad Ābrahāma ķēnišķīgais Dzimums [Sēkla] gaida apsolīto Dēlu. Un visām līdzībām ir jāpiepildās. Un pats Dievs parādījās cilvēciskas būtnes apveidā Ābrahāma dabiskajai sēklai [dzimumam] pirms iznīcināšanas, un Jēzus pateica, ka tas pats notiks ar šo ķēnišķīgo Sēklu, pirms atgriezīsies apsolītais Dēls.

323 Pievērsiet uzmanību tam vecajam priekškaram, aiz kura slēpās Godība. Vecās āpšu ādas, nebija nekāda skaistuma, lai to ar labpatiku uzlūkotu; tādas nebija arī Viņa miesai. Tieši tāpēc cilvēki sacīja: "Tāds salīcis Tips kā šis?" Varbūt trīsdesmit gadus vecs un sirms, un Viņa bārda bija sirma, nekā pārāk skaista nebija. Bībele saka: "Nebija nekāda skaistuma, lai Viņu ar labpatiku uzlūkotu." Viņš neizskatījās pēc Ķēniņa, tā vecā āpšu āda, taču, ak, kas atradās tur iekšienē!

324 Un neliels bariņš "sektantu", kas sēž kopā tādā sakarsušā ēkā kā šī, tā viņi tos sauc, nekā pārāk skaista tur nav, taču, kas atrodas iekšienē! Es esmu pārliecināts, ka tas ir apslēpts daudzām sirdīm, jūs saprotat. Vai saprotat? Labi.

325 Ārēji tas nebija nekas, taču viss bija iekšienē. Kad tiec Tur iekšā, tad To ieraudzīsi. Kā lai Tajā iekļūst; paspiežot roku, pievienojoties? Nē. Piedzimt Tajā. Mirstot, tiekot vaļā no savas vecās āpšu ādas, saprotiet, no sava vecā "es", lai ieietu jaunajā. Saprotat? Atmetiet to veco āpša ādu.

326 Šekina Godība ne... Paklausieties, kalpotāji! Kalpotāji, es gribu, lai jūs To paklausieties. Kad tiksi iekšā... Es tagad to darīšu patiešām mierīgi, lai jūs noteikti To saprastu. Tiekot aiz priekškara, zem Šekina Godības, Šekina Gaisma neņem Dieva Vārdu un neatver, ka Jēzus ir "zīlnieks", nē, kā šodien saka konfesijas: "Mentālā telepātija, sektants, Belcebuls." Šekina Godība neatklāj Viņu tādu.

327 Bet Šekina Godība nogatavina Vārda Sēklu, kas ir apsolīta tai stundai, parādot, ka Viņš joprojām ir Ielejas Lilija. Tā izaudzina šo Sēklu, Ielejas Liliju, Dzīvības Maizi, Alfu un Omegu, vakar, šodien un mūžam to pašu. Viņš ir ticīgajiem piederošā daļa. Šekina Godība atklāj ticīgajam, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžos.

328 Nevis: "Tās dienas... Viņš ir pagātne, un Viņš nomira, un viss ir beidzies." Tāpēc, draugs, ja tu tici šādi, ja tu tici šādi, tad tu nekad neesi pabijis Šekina Godībā. Kā gan Šekina Godība var atklāt Viņu trīs personās? Saprotat? Kā Šekina Godība var atklāt Viņu, it kā būtu jākrista cilvēki "Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā", kad neviens cilvēks Bībelē nekad nav kristīts tādā veidā? Kā gan Šekina Godība varētu ierobežot Viņu līdz kādam apustulim, kad Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi? Saprotat?

329 Šekina Godība izpaužViņu. Tas atnes apsolījuma Vārdu tieši pie tevis. Lūk, kāpēc Viņam bija jāaizklāj Mozus vaigs, jo viņā bija Vārds. Viņš aizklāja Jēzu kā pazemīgu, parastu Cilvēku, lai viņi neieraudzītu Jehovu. Un šodien Viņš apslēpj Sevi zemes traukos ar Šekinu. No ārpuses izskatās kā sektantu bariņš, kā vecas āpšu ādas, taču iekšienē ir apslēpta Šekina Godība.

Un Tā nogatavina Upurmaizi, no kuras mēs mielojamies un braucam pēc tās pār visai valstij, simtiem jūdžu, redziet, Tā ir ticīgo Barība. Tas ir tikai ticīgajam. Atcerieties, Upurmaize bija tikai ticīgajam, saprotiet, Upurmaizes Sēkla. Ievērojiet. Ko tā dara? Šekina Godība virs Upurmaizes glabāja To no bojāšanās.

330 Atcerieties, manna, kas nāca no Debesīm, tā no paaudzes paaudzē bija atradusies Šekina Godībā. Ārpusē, kad pagāja nakts, tajā bija tārpi, tā samaitājās. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

331 Ārpus Šekina Godības: "Brīnumu laiks ir beidzies. Redz, tas viss ir fanātisms." Taču iekšpusē...

332 Paskatieties, viņi paņēma dažas saulespuķu sēkliņas no kādas glabātuves Ēģiptē, kuras bija tur ieliktas Jāzepa laikā, gandrīz pirms četriem tūkstošiem gadu. Jāzeps ielika tās glabātuvē. Viņi tās iestādīja. Tās atdzīvojās. Kāpēc? Tām bija dzīvība.

333 Kas šodien ir šī Šekina Godība? Izlauzties aiz priekškara, lai redzētu, kas tad ir tas Dievs, kas stāv mūsu priekšā, Uguns Stabs. Viņš ir apslēpts cilvēciskā miesā. Bet ko dara šī Šekina, ko tā darīja? Upurmaizes Sēkla, Vārds, ar kuru mums ir jādzīvo šajā laikā, caur šiem apsolījumiem, Šekina Godība nogatavina to Upurmaizi, liek tam īstenoties, padara to par Maizi ticīgajam, kas gadu no gada gulēja Bībeles lappusēs, Vārds šim periodam.

334 Konfesijām Tas ir klupšanas akmens. Konfesijām, viņi uz Tā klūp. Visus tos gadus, Luters, Veslijs, Mārtiņš Luters un pārējie, Senkijs, Finnijs, Džons Smits, Nokss, visi uz Tā klupa.

335 Taču kam ir jānotiek pēdējās dienās? Ko nozīmē "*atklāt*"? "Skaidri parādīt!" Kas ir jāizdara Maleahijas 3? Jāizdara, lai cilvēki atgriežas no šī klupšanas akmens; jāsalauž tradīcijas un jāatklāj Maize līdz ar Šekina Godību. Vērojiet, kā Tas nobriest un atnes tieši to, kas par To ir teikts, ak vai, Upurmaize šim periodam. Konfesijām klupšanas akmens, "fanātiķu bars". Taču mēs, kas ticam...

336 Taču tagad, kā ir apsolīts Atklāsmes 10. nodaļā: "Visi Dieva noslēpumi, kuri visus tos ilgos gadus ir bijuši apslēpti lappusēs, būs nogatavojušies, skaidri parādīti septītā eņģeļa Vēstījuma periodā." Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

Ko Viņš pateica pirms gada un sešiem mēnešiem, nu jau pirms, apmēram, diviem gadiem? "Dodies uz Toskānu; ziemeļos no Toskānas būs liels sprādziens," un kas tur notiks, "tiks atvērti Zīmogi," tie Zīmogi, kas to visu atklāj. Piepildījās tieši tā, kā Viņš sacīja.

Kas tas ir? Tas parāda, ka Tas nevar būt cilvēks. Tas nevainojami piepildās, tik precīzi, cik vien iespējams, katru reizi. Kas tas ir? Tā ir Dieva roka, saprotiet, mūsu priekšā. Un tas ir mazā grupiņā, apslēpts cilvēciskā miesā, tāpēc tas ir apslēpts ārējai pasaulei. Viņš ir apslēpts ārējai pasaulei. Viņš atklāj Sevi mazuļiem, kuri mācīsies. Saprotat? Tā tas ir.

337 Katra, saprotiet, katra līdzība Bībelē, ikviens prototips Bībelē ir izpaudies šeit mūsu priekšā. Tas pats Dievs (Uguns Stabā), kas uzrakstīja Bībeli, gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā, ir tieši šeit, izpauzdams To, precīzi parādīdams, kas tas bija, izskaidrodams To un apliecinādams, ka tas ir īstais skaidrojums.

338 "Mums ir tas īstais skaidrojums!" Tādā gadījumā paskatīsimies, kā tas notiek. Saprotiet, lūk, kā tas ir, paskatīsimies, kā tas izpaužas.

339 Izpaužas! Jēzus sacīja: "Ja Es nedaru Mana Tēva darbus, tad neticiet Man." Saprotiet, tam ir jātiek pierādītam.

340 Bet, lūk...lūk, nevis pierādīt kā Jēzus, viņi uzlika Viņam uz galvas lupatu un sita Viņam pa galvu, sacīja: "Ja Tu esi Pravietis, pasaki mums, kas Tev iesita." "Bet, ja Tu esi Dieva Dēls, pārvērt šo maizi..." Redziet, tas ir velns. "Ja Tu esi Dieva Dēls, tad nokāp no šī kr..."

341 Es ar to domāju Atklāsmi, kas Viņam ir jāizdara, lūk, kas Tas ir. Taču tagad, kad Atklāsmes grāmatas 10. nodaļa ir atvērta, Dieva noslēpumi izpausti, kļuvuši zināmi, kā solīja ar septiņiem

zīmogiem aizzīmogotā Grāmata.

Lūk, lai jūsu ticība Viņam, kas ir Vārds... Jo Atklāsmes Grāmatas 10. nodaļā ir teikts...

342 Tas ir, precīzāk, Atklāsmes 19. nodaļā. Man tas šeit ir pierakstīts, Atklāsmes 10, izlasīt to; taču tas nav 10, tas ir 19. Kad Viņš atnāks, Viņu nosauks par "Dieva Vārdu", jādams uz balta zirga, bet aiz Viņa muguras būs Debesu sekotāji.

343 Pārplēsiet konfesionālo izglītības priekškaru! Pārplēsiet konfesionālo tradīciju priekškaru! Pārplēsiet šos priekškarus, kas apslēpj Viņu no jums! Pārplēsiet šos lepnības priekškarus, jūs, sievietes. Jūs...jūs esat Ķēniņa meitas; uzvedieties pienācīgi, dzīvojiet pienācīgi. Pārplēsiet katru priekškaru! Nav svarīgi, ko saka Ph.D. un LL.D. doktors. Ja tas ir pretrunā šai Bībelei, lauzieties cauri tam priekškaram!

Jo mēs esam aizgājuši aiz pārplēstā priekškara. Mēs jau atrodamies tā iekšpusē, otrā pusē. Un jūs ieraudzīsiet, ja vien jūs to izdarīsiet, pārplēsīsiet tās vecās tradīcijas un visu pārējo un atnāksiet pie Viņa, jūs ieraudzīsiet Viņu stāvam, to Vareno Uzvarētāju, izpaustu apsolījuma Vārdu šim periodam. Jūs ieraudzīsiet atsegtu Vareno Dievu, ieraudzīsiet Viņu tieši šeit mūsu vidū, atsegtu, Vareno Dievu, tradīciju neuzvarētu.

344 Viņi centās Viņu aiz tā noslēpt; viņi darīja to daudzus gadus, taču pietuvojās apsolījuma laiks. Reiz Dievs uzcēla Mozu, un viņš tos bērnus atbrīvoja no tā visa. Un Viņš joprojām... Viņu nevar uzvarēt. "Debesis un zeme zudīs, bet Mans Vārds nezudīs." Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

345 Viņi saka: "To nevar izdarīt." Taču tas tika izdarīts. Pēc tam, kad tas tika izdarīts, viņi sacīja: "Tas ir no velna."

346 Taču tas it nemaz neizmaina Dieva Vārdu. Tas joprojām ir "Dievs" ticīgajam, "Varenais Uzvarētājs; vakar, šodien un mūžīgi tāds pats," Savā Būtībā, Savā Vārdā, Ebrejiem 13:8.

347 Lūk, ar kādu domu es beigšu, jo tagad ir bez piecām divpadsmit, vienkārši pateikšu to. Man vēl ir aptuveni desmit, divpadsmit lapas. Es paņemšu to citā reizē, varbūt šovakar.

348 Ievērojiet, pievērsiet tam uzmanību. Reiz notika izsole, un tur bija izlikta veca vijole. Jūs esat to daudzreiz dzirdējuši. Veca vijole; un izsoles vadītājs sacīja: "Cik daudz par to dosiet?" Varbūt es to neizstāstīšu tieši tā, kā bija tajā stāstā. Tas bija pirms daudziem, daudziem gadiem, taču tas ienāca man prātā. Un viņi paņēma veco vijoli, tā ne pēc kā īpaša neizskatījās, visa apbružāta un tā tālāk. Neviens par to pat nesolīja. Galu galā, manuprāt, viņam par to deva dolāru vai kaut kā tā.

349 Un tur stāvēja viens cilvēks, kurš uzskatīja, ka tā ir vairāk vērta, tāpēc viņš pienāca un to paņēma. Viņa rokas tai pieskārās, paņēma locīņu un iezieda to ar kolofoniju, un sāka spēlēt melodiju. Un, kad viņš to izdarīja, visi sāka raudāt. Viņi vēl nekad nebija dzirdējuši tādu mūziku.

Tad izsoles vadītājs sacīja: "Cik par to dosiet?"

350 "Divi tūkstoši!" "Pieci tūkstoši!" "Desmit tūkstoši!" Saprotat? Kas tas bija? Meistara rokas atklāja to, kas bija apslēpts vecajā instrumentā.

351 Tas pats arī tagad! Šī vecā Grāmata, Tā ir noskrandusi, par To ir smējušies, dedzinājuši, uzjautrinājušies. Taču ir pienācis laiks, kad viņiem notiek konfesionāla izsole, Pasaules Draudžu Padome. Viņi pārdod To kā kaut ko nevienam nevajadzīgu. Tuvojas konfesionāla izsole.

352 Taču atcerieties, tajā vecajā Grāmatā ir kaut kas, kas ir apsolīts, ka viendien atnāks noteikta, iepriekšnolemta roka, kas paņems To un izdarīs tā, ka šīs Grāmatas Vārds, caur iepriekšnolemtu

sirdi, tam uzdevumam, kam Tā bija paredzēta, atklās tos apsolījumus, kas atrodas Tajā. Tas var izskatīties, ak, pēc kaut kāda sektantu bariņa, vai vēl pēc kaut kā; taču tam ir vajadzīgs tikai Vārds, Meistara roka, lai atklātu to Vārdu, un tas kļūst vairāk kā sektants. Tas tāds ir kļuvis ikvienam no mums, vai tad ne tā, draugi? Tas nav kaut kāds tur fanātisms. Viss atkarīgs no tā, kādās rokās ir locīņš.

Lūgsim.

353 Mūsu Debesu Tēvs, caur ticību es šodien redzu šīs vecās Grāmatas Meistaru, kuru viņi ir samainījuši pret tradīcijām. Viņi ir samainījuši to pret konfesijām. Viņi ir centušies To iztirgot. Šobrīd viņi To pārdod par cilvēku, draudžu, komunistisko, ateistisko Pasaules Padomi. Izsole ir sākusies, Kungs.

354 Dievs, iznāc! Protams, Tu iznāksi. Atsūti mums to pravieti, Kungs, kas paņem rokās to locīņu, kas paņem šo Vārdu un pierāda, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžos. Daudzi, Kungs, pārdos savas dzīves, viņi aizmetīs prom vecās tradīcijas, viņi pārplēsīs priekškarus. Viņi grib To, Kungs. Viņi atdos jebko, jebko, tikai iedod viņiem Jēzu.

355 Kungs, es domāju, ka tagad Tu esi pierādījis To viņiem. Viņi brauc no visurienes. Viņi tērē savus līdzekļus. Viņi dara visu, lai censtos tikt uz sanāksmēm, dara visu, ko viņi var, jo viņi ir atraduši to dārgo Pērli. Viss pārējais ir tik nenozīmīgs. Svētī viņus, Tēvs.

356 Šorīt uz šīs kanceles stāv, Kungs, ir nolikti lakatiņi. Varbūt dažiem no viņiem šodien būs jāaizbrauc pirms dziedināšanas kalpošanas šovakar. Ak, Mūžīgais Dievs, paskaties lejup. Es zinu, ka Tu esi šeit, Tu esi zem apsega. Un es sūtu šos nelielos apsegus, Kungs, kurus dēvē par "lakatiņiem" un nelieliem "priekšautiņiem", un "čībiņām" bērniņiem. Un es sūtu tos kā nelielas apsega zīmes, ka virs tiem šodien tika sludināts Tavs Vārds, un kā ticīgais es uzlieku tiem savas rokas, savu ķermeni, parādot, ka es Tam ticu. Un ikviens šajā ēkā dara to pašu ticībā, Kungs. Lai slimie kļūst veseli.

357 Tu vari pieskarties Vārdam, kas ir šeit, Kungs, kā tas vecais vijolnieks izdarīja to vijolei, izdari tā, Kungs. Liec tam spēlēt pareizu melodiju, tam locīņam Meistara rokās, tad mēs redzēsim, kā Viņš stāv skaidri redzams mūsu priekšā.

358 Kā toreiz droši vien domāja tie cilvēki, kad viņi nedeva neko, kad viņi nedeva neko par to veco vijoli. Viņi to negribēja. Viņu mājās tā nebija vajadzīga. Taču reiz, kad to paņēma tas, kurš to pārvaldīja, tad viņi pārdeva visu, kas viņiem bija, lai to iegūtu. Viņi strīdējās un cīnījās par to. Tad jau bija par vēlu.

359 Reiz tā tas arī būs, kad atskanēs Tā Kunga Bazūne, laika vairs nebūs. Tie, uz kuriem blenza un par kuriem uzjautrinājās, kuri stāvēja atvērtā priekškara priekšā un redzēja Dieva Vārda izpausmi (*pārējie* brēks pēc Tā, taču, kā Tu sacīji: "Tad jau būs par vēlu"), viņi iegāja Kāzu Mielastā; bet *tie* palika ārpusē, kur ir raudāšana, kaukšana un zobu trīcēšana.

360 Tēvs, palīdzi katram cilvēkam šorīt noticēt, izlauzties cauri katram patmīlības priekškaram, katram neticības priekškaram un ieraudzīt Vareno Uzvarētāju, kurš ir atklājies ticīgo priekšā. Tāpēc ka: "Redzi, Es esmu ar jums vienmēr līdz pasaules galam. Vēl nedaudz un pasaule Mani vairs neredzēs, bet jūs Mani redzēsiet." Parādi Sevi mūsu vidū, Kungs, kā Tu esi rādījis. Vienmēr esi tāds, kamēr mēs esam redzami Tavā priekšā, kad šis en morfe ir ticis izmainīts, un Tu atkal esi kļuvis par Cilvēka Dēlu un Dāvida Dēlu. Dāvā to, Kungs, caur Jēzus Kristus Vārdu.

Kamēr mūsu galvas ir noliektas, visi esam lūgšanā.

361 Interesanti, vai šodien šeit ir kāds, kas...iekšā vai ārpusē. Šeit nav nekādu iespēju aicināt pie

altāra, jo šeit nav vietas. Taču es gribētu pajautāt, patiesi, vai jūs ticat, ka tā ir Patiesība? Vai jūs ticat, ka šajā dienā, kurā mēs dzīvojam, un visā šajā haosā un zinātniskajā laikmetā, kā tas bija Noas dienās, Mozus dienās, Kristus dienās, ka Dievs, mūsu visu varenais Tēvs, kuri esam dzimuši Viņā, šodien stāv mūsu vidū?

362 Šis redzamais Uguns Stabs, kas ir zinātniski pierādīts, pirms daudziem gadiem runāja ar mani, kad es biju mazs puika, un pateica man, ka es dzīvošu tieši šeit, to, kas notiks. Stāstīju jums par to, un tad Viņš... Reiz uz upes, pirms sākās kalpošana, pirmā atmoda, Viņš parādījās debesīs, Sevi identificēdams un deva uzdevumu. Visus šos gadus es esmu to slēpis savā sirdī, apsegdams Kristu, to pašu Uguns Stabu, kas skaidroja Vārdu, kā apsolīts. Mēs esam pēdējā dienā, tik tiešām, Tā Kunga Atnākšana. Un, ja tu atrodies šī priekškara ārpusē (atrasties ārpus tā ir nāve), vai šorīt tu ticībā pateiksi: "Ar Dieva palīdzību un ar Tavu palīdzību, Kungs, es gribu izlauzties cauri tam priekškaram. Es gribu iekļūt tur, kur atrodies Tu, lai redzētu pilnu Dieva Vārdu."

363 Necenties būt Mozus. Necenties būt Ārons. Necenties. Vienkārši esi, kas tu esi, bet esi kristietis.

364 Vai jūs, kamēr jūsu galvas ir noliektas, pacelsiet savas rokas pretim Dievam un pateiksiet: "Kungs Dievs, palīdzi man ieiet aiz priekškara?" Lai Dievs jūs svētī. Lai Dievs jūs svētī. Lūk, tikai paskatieties uz šīm rokām!

365 Ārpusē, atcerieties, varbūt es neredzēšu jūsu roku. Vienalga, ne jau...ne jau man tik svarīgi ir to redzēt; tas ir Dievs. Tas tikai...priekš manis, šādi es vienkārši redzu, ka Sēkla ir kaut kur iekritusi, un...taču Dievs redz pašu sirdi.

366 Ja tur ir vēl kādi, kuri nav pacēluši savas rokas, grib pacelt tagad, paceliet savas rokas un tiksiet pieminēti lūgšanā. Paceliet savas rokas. Lai Dievs jūs svētī. Labi. Lai Dievs jūs svētī.

367 Tēvs, mēs šodien lūdzam, lai tie, Kungs, kuri nav izgājuši caur priekškaru... Viņi stāv tur ārpusē kā Israēls, viņi vēro. Viņi tic, taču viņi vēl nav Tajā ielauzušies, lai ieraudzītu to vareno Šekinas Gaismu, gan garīgo, gan fizisko, tik īstenu, ka mehāniskā fotoaparāta acs turpina to fotografēt; tikai pirms divām nedēļām To atkal nofotografēja. Tu atklāj Sevi, Kungs, Varenais Dievs, atsegts ticīgajam; joprojām zem apsega neticīgajam, taču atsegts ticīgajam.

Lai viņi izlaužas šodien, Kungs, ierauga Viņa vareno diženumu un Godību. Lai Viņu sirdis izmainās, pat vēl pirms mēs šovakar atgriezīsimies atpakaļ šajā draudzē. Lai viņi visi tiek piepildīti ar Tavu Garu, Tavu Klātbūtni. Lai Meistars paņem šo ticību, kas ir viņiem, un pārvelk to pār Vārdu; lai atskan melodija: "Tu biji iepriekšnolemts pirms pasaules radīšanas noticēt Tam. Tici, Mans bērns, un esi glābts."

368 Tēvs, Dievs, mēs tagad atdodam viņus Tavās rokās, aptverot, ka neko vairāk mēs nevaram izdarīt. Tagad viss ir atkarīgs no Tevis, Tēvs. Es atdodu viņus Tev. Jēzus Kristus, Tava Dēla Vārdā. Āmen.

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,

Jo...pirmais mani mīlēja,

Un Golgātā man glābšanu

Viņš nopirka.

369 Vai jūs Viņu mīlat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

Brīnišķīgs, brīnišķīgs Jēzus ir man,

Padomdevējs, Miera Valdnieks, Varens Dievs Viņš ir;

Mani glābj, sargā mani Viņš no grēka, kauna,

Brīnišķīgs ir šis mans Glābējs, slavēts Viņa Vārds!

Biju zudis, esmu atrasts, brīvs no visas tiesas,

Jēzus dāvā brīvību, pilnīgu man glābšanu;

Mani glābj, sargā mani Viņš no grēka, kauna,

Brīnišķīgs ir šis mans Glābējs, slavēts Viņa Vārds!

Ak, brīnišķīgs, brīnišķīgs Jēzus ir man,

Padomdevējs, Miera Valdnieks, Varens Dievs Viņš ir;

Mani glābj, sargā mani Viņš no grēka, kauna,

Brīnišķīgs ir šis mans Glābējs, slavēts Viņa Vārds!

370 Cik daudzi redz Viņu stāvam, Vareno Uzvarētāju, Vārdu, kas kļuvis par miesu, atsegts mūsu priekšā, Alfu, Omegu, Viņu, Kurš Bija, Kurš Ir un Kurš Nāks; Dāvida Sakni un Atvasi; bija Cilvēka Dēls, Dieva Dēls, Cilvēka Dēls, un būs Dāvida Dēls? Vai jūs ticat Tam no visas sirds? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Viņš atsedz Sevi katrā periodā, atklājas ticīgajam, cilvēciskā miesā apslēpj Sevi no neticīgā. Viņš ir apslēpts aiz priekškara. Lai Dievs pārplēš ikvienu apsegu, un mēs redzam Viņu tādu, kāds Viņš ir!

Jēzus pārrauj visas važas,

Jēzus pārrauj visas važas,

Ak, Jēzus pārrauj visas važas,

Kad Viņš tevi atbrīvo!

Otrā krastā Jordānai,

Ēdenes krāšņajos laukos,

Kur Dzīvības Koks ziedos raisās,

Tur man miera vieta ir.

Jēzus pārrauj...

Vai tad jūs negribat tagad pāriet pāri Jordānai? Vai nav pārāk ilgi būts tuksnesī? Iesim tai pāri apsolījumos!

Jēzus pārrauj visas važas,

Jēzus pārrauj visas važas,

Ak, kad Viņš tevi atbrīvo!

371 Tagad pacelsim mūsu rokas.

Vienmēr, vienmēr Viņu slavēšu,

Vienmēr, vienmēr Viņu slavēšu,

Vienmēr, vienmēr Viņu slavēšu,

Jo Viņš mani atbrīvo!

372 Āmen! Vai tas neliek jums justies labi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Ak, cik brīnišķīgs! Cik Viņš brīnišķīgs, vai ne? Tagad paspiedīsim viens otram roku, sacīdami:

Jēzus pārrauj visas važas,

Jēzus pārrauj visas važas,

Ak, Jēzus pārrauj visas važas (lai Dievs tevi svētī, brāli!),

Ak, un Viņš tevi atbrīvo!

Vienmēr, vienmēr Viņu slavēšu (Vareno Dievu),

Es... ("Tas pats vakar, šodien un mūžīgi," tikai mainīja Savu apveidu.)... Viņu slavēšu,

Vienmēr, vienmēr Viņu slavēšu,

Jo Viņš (aizvāca no manis visas ticības mācības) mani... (lai es ticētu Viņa Vārdam).

373 Ak, vai tad jūs nedzirdat, kā šī Meistara Vijole slīd pāri, lociņš slīd pāri šim Vārdam? Viņš ir tas pats vakar, šodien!

Vienmēr, vienmēr Viņu slavēšu,

Vienmēr, vienmēr Viņu slavēšu

Es... (Viņu, Vārdu!)...vienmēr, vienmēr Viņu slavēšu,

(ko Viņš izdarīja?)

Jo Viņš mani (aiz priekškara) atbrīvoja!

374 Lai slavēts ir Dievs! Es mīlu Viņu. Vai tad jūs Viņu nemīlat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Vai tas nav Debešķīgi? ["Āmen."] Man patīk šīs Vārda iezīmes, saprotiet, vienkārši Svētais Gars, tā patīkami, pazemīgi. Man...man vienkārši Tas patīk. Ak, tikai iedomājieties!

Otrā krastā Jordānai (es tagad tur tuvojos),

Tajā patīkamajā... (nemirstīgi) Ēdenes... (Ko es tur ieraudzīšu?)

Kur Koks...(tas bija Ēdenes dārzā) ziedos raisās,

Tur man miera vieta ir.

375 Vai gribat doties? Viņš pārrauj visas važas.

Jēzus pārrauj (visas tradīcijas) visas važas,

Jēzus pārrauj visas važas (visas konfesijas, visas ticības mācības),

Pārrauj visas važas,

Un Viņš tevi atbrīvoja!

376 Lai slavēts ir Dievs! Es vienkārši Viņu mīlu. Nav brīnums, ka Jesaja sacīja: "Viņš ir padomdevējs, Miera Valdnieks, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs, Brīnišķais!"

Brīnišķīgs, brīnišķīgs Jēzus ir man,

Padomdevējs, Miera Valdnieks, Varens Dievs Viņš ir;

Ak, mani glābj, sargā mani Viņš no grēka, kauna,

Brīnišķīgs ir šis mans Glābējs, slavēts Viņa Vārds!

377 Ak vai! Tas aizkustina manu sirdi! Cik Viņš ir brīnišķīgs! Es jums saku, Tam nav gala. Tas... Es ienācu Tajā pirms trīsdesmit trīs gadiem, tieši tā es jutos. Un, ja Viņš aizkavēsies, es reiz aizvēršu savas acis, tieši tāpat es aiziešu. Āmen!

Brīnišķīgs, brīnišķīgs Jēzus ir man,

Padomdevējs, Miera Valdnieks, Varens Dievs Viņš ir;

Mani glābj, sargā mani Viņš no grēka, kauna,

Brīnišķīgs ir šis mans Glābējs, slavēts Viņa Vārds!

378 Es varētu šeit palikt Tajā visu atlikušo dienu. Pāvils sacīja: "Ja es dziedāšu, es dziedāšu Garā." Hm-hm. "Ja es sludināšu, es sludināšu Garā. Ja es staigāšu, es staigāšu Garā. Ja es runāšu, es runāšu Garā." Lai viss tiek darīts caur Vārdu un Garu. Tieši tā. Āmen! Tas viss ir Dieva Patiesība.

379 Es redzu Viņu, Vareno Dievu, atsegtu. Es redzu, kā Viņš kā priekškaru atvelk ticības mācības, konfesijas; atvelk skeptiķus, izglītības programmas un visu pārējo; dodas uz priekšu, nostājas tur. Vai domājat, ka ticības mācības varētu Viņu uzvarēt? Vai domājat, ka konfesijas varētu Viņu uzvarēt? Vai domājat, ka Pasaules Padome varētu Viņu uzvarēt? Viņš uzvarēja visu, pārrāva visas važas, pārplēsa elli; norāva zīmogu, ienāca Vissvētākajā vietā, atklāja Sevi mums, būdams Vārds, tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Āmen. Es mīlu Viņu.

380 Un tā, līdz mēs tiksimies šo pēcpusdien, mēs gribam izdarīt vienu lietu, lūk, kādu:

Jēzus dārgo Vārdu tagad
Paņem cieši, sāpju bērns;
Nes to līdzi zemē plašā,
Viņš dos mieru dvēselei.

Dārgais Vārds, Salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan;
Dārgais Vārds... (Jā, man tie jau ir.)
...Salds ir man!
Prieks līdz Debesīm...

381 Ja sātans mēģina tevi kārdināt, ka tu nepareizi skaties, tad norādi viņam uz Vārdu, kā darīja Jēzus. Saprotat? Saprotat? Āmen!

Jēzus Vārda priekšā galvas lieksim,
Un pie kājām kritīsim,
Un par ķēniņu Ķēniņu Debesīs to kronēsim,
Kad mūsu ceļu noslēgsim.

Dārgais Vārds, dārgais Vārds!
Prieks līdz Debesīm lai skan;
Dārgais Vārds, salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan.

382 Billijs būs šeit aptuveni pulksten sešos, lai izsniegtu kartiņas tiem, kuri vēlas tikt lūgšanu rindā. Man šķiet, ka mēs labāk to novadīsim. Mēs negrasījāmies to darīt, taču, ja jau ir tik daudzi, tad mēs labāk to izdarīsim, saprotiet.

383 Un tā, atcerieties Viņu! Vienmēr paturiet Viņu savā prātā, savā sirdī. Lai kur jūs neietu, saprotiet, paturiet Jēzu savā prātā.

Jēzus dārgo Vārdu tagad (tagad ieklausieties),
Ņem kā drošu vairogu; (kas notiek?)
Un dzirdot ienaidnieka draudus (kas jums ir jādara?),
Lūdzot izsaki šo Vārdu tu.

Dārgais Vārds, dārgais Vārds, Salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan;
Dārgais Vārds, salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan.

384 Tagad nolieksim mūsu galvas. Es palūgšu draudzes ganam, lai viņš atnāk un atlaiž sanākušos. Brāli Nevil, lai Dievs tevi svētī, brāli Nevil.

Dievs noņem apsegu

(The Unveiling Of God)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 14. jūnijā Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 64-0614m ilgst 2 stundas un 55 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2019. gadā.